

ISA U KUR'ANU

عيسى عليه السلام في القرآن باللغة البوسنوية

Dr. Abd Er-Rahman bin Abd El-Kareem Ash-Sheha

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

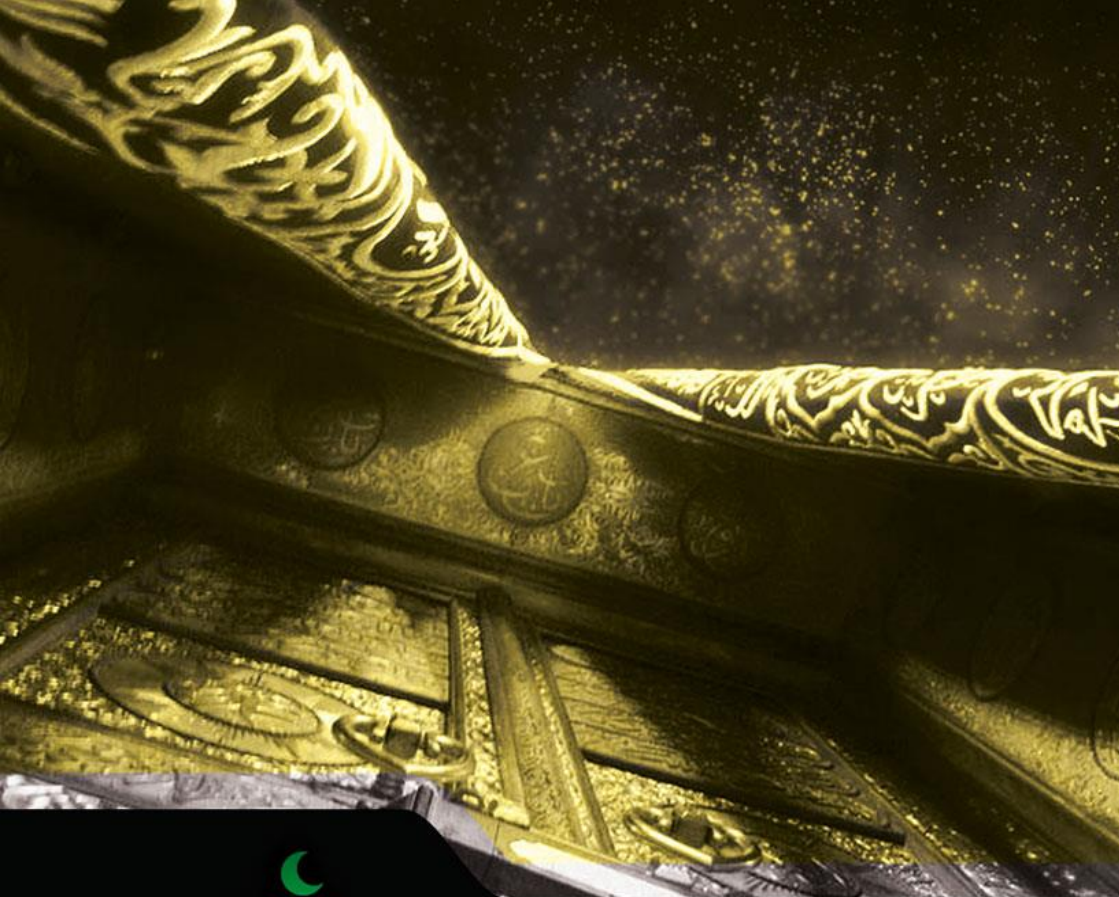
Prijevod:

European Islamic Research Center (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية
& *Mustafa Gološ*

Revizija:

Elvedin Avdović

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

ISA U KUR'ANU

**U IME ALLAHA AR-RAHMAN (MILOSTIVOG), AR-
RAHIM (SAMILOSNOG)**

PREDGOVOR

Prije nego započnemo govor o životu našeg predvodnika, Isaa, alejhi selam, u Kur'anu, neophodno je napraviti uvod u ovu temu u kojem ćemo pojasniti početak, porijeklo i mudrost stvaranja čovječanstva, kao i njihovu nužnu potrebu za duševnom hranom koja garantira njihovu psihološku stabilnost i smiraj njihovih srca. Pojasnićemo i doktrinu koja organizira i uređuje poslove, stvari, korelacije i zajednice (društva) ljudi i koja usmjerava njihove misli i aspiracije poput kormila. Ovo zato što se kroz vjerovjere garantira očuvanje prava, zaštita života, časti i imetaka. Ti vjerovjere se nisu mogli pojaviti osim preko ljudi koji su ih dostavili od Allaha Uzvišenog, a to su poslanici i vjerovjesnici, neka su na njih Božiji mir i spas.

Budući da je Kur'an časni jedna od Božijih knjiga, koju je Uzvišeni Allah objavio Muhammedu, salla Allahu alejhi ve sellem, posljednjem poslaniku i pečatu svih poslanika, kako bi (Kur'an) bio posljednja Božija objava, neophodno je bilo da bude univerzalan i pogodan za svako vrijeme i mjesto i sveobuhvatan za sve ono što je ljudima potrebno kako bi oni ostvarili sreću na oba svijeta.

Kur'an časni sadrži i pojašnjava niz stvaranja kao što je stvaranje kosmosa sa svojim evolutivnim fazama, i to na jedan realan način koji je prihvatljiv zdravom razumu, čistoj urođenoj

prirodi, zdravoj i nezavisnoj logici. Kur'an časni pojašnjava da je ovaj kosmos, sa svim što je u njemu stvoren, isključivo radi Allaha Jedinog, Koji nema sudruga.

Poslanik islama, Muhammed, *salla Allahu alejhi ve sellem*, koji ljudima dostavlja objavu od Allaha, pojašnjava početak stvaranja u hadisu kojeg prenosi Imran ibn Husajn, pa kaže: **„Allahovom poslaniku, *salla Allahu alejhi ve sellem*, došla je jedna delegacija ljudi iz Jemena pa rekoše – O, Allahov Poslaniče, došli smo da naučimo nešto o vjeri (islamu) i da te pitamo o početku stvaranja? Allahov poslanik, *salla Allahu alejhi ve sellem*, odgovori – Allah Uzvišeni je postojao kada ničega drugog nije bilo (nije bilo ničega stvorenog, ni Arša – Allahovog prijestolja, ni vode), zatim je Allah Uzvišeni stvorio vodu i Arš koji je na vodi, zatim je Uzvišeni Allah stvorio pero i „*levhil-mahfuz*“ – pomno čuvanu ploču na kojoj je zapisao sve što će se dešavati do Sudnjega dana. Nakon toga je stvorio nebesa i Zemlju.“** (Sahihu Ibn Hibban)

Poslanik, *salla Allahu alejhi ve sellem*, im je pojasnio ono najbitnije o čemu su ga oni pitali, a to je praiskonski, vječni dokaz o Allahu Jedinom, pa je rekao: **„Allah je postojao kada ničega drugog nije bilo.“** Dakle, Allah Uzvišeni je postojao oduvijek, kada niko i ništa nije postojalo. Podučio ih je tome da apsolutna vječnost pripada jedino Allahu Uzvišenom Koji nije stvoren i nema početka. Samo On Uzvišeni i Slavljeni nema svoj početak postojanja i nijedno Njegovo stvorenje nema udjela u ovom svojstvu, jer obožavanje ne bi bilo ispravno ako bi se tvrdilo da je još nešto postojalo u praiskonu zajedno sa Uzvišenom Allahom. Allah Uzvišeni je u Kur'anu časnom

potvrdio da praiskonska vječnost pripada samo Njemu u sveobuhvatnom smislu kako bi pojasnio svojim stvorenjima da je sav ovaj svijet stvoren. Stvoren je iz ničega, pa kaže Allah Uzvišeni:

Allaha hvali sve što je na nebesima i na Zemlji, i On je Silni i Mudri.

Njegova je vlast na nebesima i na Zemlji; On život i smrt daje, i On sve može.

On je Prvi i Posljednji, i Vidljivi i Nevidljivi; i On zna sve!
(Al-Hadid 1-3)

Allah Uzvišeni je Prvi, Praiskonski, koji nema početka Svog stvaranja. Postojao je oduvijek, samo On, kada nije bilo nikakvih svjetova. Njemu pripadaju sva najsavršenija i najljepša svojstva u kojima Mu niko sličan nije i niko od stvorenja nije kao On, kako nam to pojašnjava Uzvišeni Allah u Svom govoru, pa kaže:

Stvoritelj nebesa i Zemlje! On vas kao parove stvara – a stvara parove i od stoke – da vas tako razmnožava. Niko nije kao On! On sve čuje i sve vidi.

U Njega su ključevi nebesa i Zemlje, On daje obilje kome hoće, a i uskraćuje; On, uistinu, zna sve. (Aš-Šura 11-12)

Također, Uzvišeni Allah je pojasnio da se On ne može opisati niti obuhvatiti znanjem čovjeka, kako bi mu pojasnio (Svoju) veličinu božanstva kojeg obožava, kako bi se u njegovo srce usadilo strahopoštovanje i bogobožnost, kako bi se Njemu pokorio i bio ponizan i da bi priznao Allahovu jednoću u rububijetu (priznanju da je Allah apsolutni Gospodar svega,

Stvoritelj, Onaj koji upravlja svime, Opskrbitelj...) i uluhijetu (priznanju da jedino Allah zaslužuje i ima pravo da mu se upućuju sve vrste ibadeta kao što su dova, namaz, post, zekat, hadždž, prinošenje žrtve, zavjetovanje i sl.), pa kaže Uzvišeni Allah pojašnjavajući ovu činjenicu:

On zna šta su radili i šta ih čeka, a oni znanjem ne mogu Njega obuhvatiti.

Ljudi će se Živom i Vječnom pokoriti, onaj koji Mu je druge ravnim smatrao svaku nadu će izgubiti, a onaj ko je dobra djela činio, a vjernik bio, neće se nepravde ni zakidanja nagrade plašiti. (Ta-Ha 110-112)

Sve osim Allaha je stvoreno. Allah je sve to stvorio svojom moći i učinio je da iz ništa bude nešto, kako On Uzvišeni to pojašnjava u Svom govoru:

To vam je, eto, Allah, Gospodar vaš, Stvoritelj svega, drugog boga osim Njega nema, pa kuda se onda odmećete?

Tako su se odmetali i oni koji su Allahove dokaze poricali.

Allah vam je učinio Zemlju prebivalištem, a nebo zdanjem, i On vam obličje daje i likove vaše čini lijepim, i jelima vas opskrbljuje ukusnim. To je Allah, Gospodar vaš, i neka je uzvišen Allah, Gospodar svjetova!

On je Živi, nema boga osim Njega, zato se samo Njemu klanjajte, iskreno Mu ispovijedajući vjeru: "Neka je hvaljen Allah, Gospodar svjetova!"

Reci: "Meni je zabranjeno, o tome su mi došli jasni dokazi od Gospodara moga, da se klanjam onima kojima se, pored Allaha, klanjate, a naređeno mi je da se pokoravam

Gospodaru svjetova. (Gafir 62-66)

Od ideologije muslimana je i konstatacija da Allah stvara ono što hoće, radi ono što On želi, niko ne može spriječiti Njegov sud niti može pobiti Njegovu odredbu, Njegova volja se realizira i Njegova odredba je ono što se neminovno dešava, kako nam je to pojasnio Allah u Svom govoru:

Gospodar tvoj stvara šta hoće, i On odabira. Oni nemaju pravo birati. Hvaljen neka je Allah i vrlo visoko iznad onih koje s Njim izjednačuju!

Gospodar tvoj zna ono što srca njihova kriju i ono što oni iskazuju.

On je Allah, drugog boga osim Njega nema; Njemu neka je hvala i na ovome i na onome svijetu! Samo On sudi i Njemu ćete se vratiti. (Al-Kasas 68-70)

Allah ništa ne stvara uzaludno i Svoja stvorenja nije prepustio slučajju. Ništa nije stvoreno u ovom kosmosu osim s mudrošću i radi obavljanja važnih dijela i zadataka. Ova mudrost nam je nekada poznata, a nekada ne. Savremena nauka je danas otkrila da su živa bića međusobno povezana nečim što se zove “lanac ishrane”, kao i vezu između živih bića sa neživim svjetovima u smislu uticaja svjetlosti, mraka, sunca, mjeseca, noći i dana na njih. Ovo je ono što je nama poznato, a budućnost će nam donijeti još otkrića, pa neka je Uzvišen Allah, najljepši Stvoritelj, koji kaže:

Mi sve s mjerom stvaramo. (Al-Kamar 49)

PRVO POGLAVLJE

PRVA STVORENJA

Allahov govor, Kur'an, pojašnjava da je prvobitno svijet stvoren od nematerijalnog, Allahovom moći, voljom i naredbom, kako to, On Uzvišeni, pojašnjava u Svom govoru:

On je stvoritelj nebesa i Zemlje, i kada nešto odluči, za to samo rekne: "Budi!" – i ono bude. (Al-Bakarah 117)

Allahov Poslanik Muhammed, salla Allahu alejhi ve sellem, pojašnjava da je voda prvo što je Allah stvorio i ona je osnova ostalim stvorenjima. Allah Uzvišeni je stvorio vodu Svojom moći ni iz čega iz ničega i učinio ju je osnovom za stvaranje cijelog svijeta, pa Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas, salla Allahu alejhi ve sellem, kaže: **“Sve je stvoreno od vode.”** (Sahih Ibn Hibban)

STVARANJE NEBESA I ZEMLJE

Allah nas u Kur'anu obavještava da je stvorio sedam nebesa i sedam zemalja u šest vremenskih razdoblja bez ikakvog napora, pa kaže:

Mi smo stvorili nebesa i Zemlju i ono što je između njih – za šest vremenskih razdoblja, i nije Nas ophrvao nikakav umor. (Kaf 38)

I pored toga što je On, Slavljeni i Uzvišeni, moćan da ih stvori u jednom trenu, pa čak i manje od toga, kako je to pojasnio u Svom govoru:

I naređenje Naše je samo jedna riječ – sve bude u tren oka. (Al-Kamar 50)

Ako bi neko rekao: “Zbog čega ih nije stvorio u jednom trenutku kada je toliko moćan da samo kaže “budi i ono bude”?” Ibnul-Dževzi spominje neke mudrosti ovoga pa kaže:

Prva mudrost: Uzvišeni je želio da se Njegova naredba sprovodi u svakom vremenskom razdoblju stvaranja kako bi Ga veličali meleki i oni koji su bili svjedoci tog stvaranja.

Druga mudrost: Priprema, provjera i uvod u sve ono što će biti stvoreno za Adema, alejhi selam, i njegovo potomstvo prije nego što će on biti stvoren, kao i informisanje meleka o važnosti Adema, alejhi selam.

Treća mudrost: Momentalno stvaranje iskazuje moć, a postupno iskazuje mudrost, pa je Allah, na ovaj način, želio da iskaže Svoju mudrost, , kao što je Svoju moć pokazao i u Svom govoru **“Kun fe jekun – Budi i ono bude”**.

Četvrta mudrost: Uzvišeni je podučio Svoje robove preispitivanju, postupnosti i provjeri. Dakle, ako onaj koji je Nepogrješiv sprovodi provjeru, onda je onaj ko je sklon greškama još preči da to čini.

Peta mudrost: Odgađanje vremena između jednog i narednog stvaranja daleko je od pomisli da se ono odigralo po nekom kalupu ili dogovoru.

Kurtubi, Allah mu se smilovao, u svom tefsiru “Al-Džami’u liahkamil-Kur’an” spominje još jednu mudrost pa kaže: *“Allah Uzvišeni je stvorio nebesa i Zemlju za šest vremenskih razdoblja, jer On Uzvišeni sve stvara sa određenim rokom, pa je na taj način pojasnio ostavljanje požurivanja sa kažnjavanjem grješnika; jer sve kod Njega Uzvišenog ima određeni rok.”*

Navode se i detalji stvaranja nebesa i Zemlje u Kur’anu, u riječima Uzvišenog Allaha:

Reci: "Zar, zaista, nećete da vjerujete u Onoga koji je u dva vremenska razdoblja Zemlju stvorio – i još Mu druge ravnim smatrate? To je Gospodar svjetova!"

On je nepomična brda po njoj stvorio i blagoslovljenom je učinio i proizvode njezine na njoj odredio, sve to u četiri vremenska razdoblja – ovo je objašnjenje za one koji pitaju – zatim se nebeskim visinama uputio dok je nebo još maglina bilo, pa njemu i Zemlji rekao: "Pojavite se milom ili silom!" – "Pojavljujemo se drage volje!" – odgovorili su,

pa ih u dva vremenska razdoblja, kao sedam nebesa, stvorio, i odredio šta će se u svakom nebu nalaziti. A nebo

**najbliže sjajnim zvijezdama smo ukrasili i nad njim Mi
bdijemo. To je odredba Silnoga i Sveznajućega. (Fussilet 9-
12)**

Sejjid Kutb u svom djelu “U okrilju Kur’ana” kaže: “*Za dva dana (vremenska razdoblja) Allah je stvorio Zemlju, a za druga dva dana je na njoj stvorio nepomična brda i blagoslovljenom je učinio, pa su se tako upotpunila četiri dana (vremenska razdoblja). Bez ikakve sumnje, to su dani od Allahovih dana čije trajanje On Uzvišeni zna, a nikako nisu kao ovozemaljski dani... U ta četiri dana (vremenska razdoblja) najprije je stvorena Zemlja, zatim su stvorena brda na njoj i određeni njeni proizvodi. To su drugačiji dani čije trajanje mi ne znamo, ali znamo da su mnogo duži od ovozemaljskih dana koji su nama poznati. Najbliže što možemo zamisliti u skladu sa onim koliko je doseglo naše, ljudsko znanje je da se radi o vremenskim razdobljima kroz koja je Zemlja prošla razvijajući se iz faze u fazu, sve dok se nije stabilizirala i učvrstila njena kora i postala pogodna za život kakvog danas poznajemo.*”

MUDROST STVARANJA ČOVJEČANSTVA

Evo razumnog i logičnog pitanja: šta je razlog stvaranja ljudi koje je Allah počastio takvom počasti da im je je potčinjeno sve što je u ovom kosmosu? Šta je svrha njihovog stvaranja?

Kur'an časni transparentno pojašnjava mudrost stvaranja čovječanstva kako ne bi ostavio prostora za špekulacije i hipoteze, te obrazlaže da su ljudi stvoreni radi časne i uzvišene misije, iste one zbog koje je Allah Uzvišeni stvorio nebesa i Zemlju, džennet i džehennem, a to je obožavanje Allaha Jedinog koji nema sudruga, kako nam to On Uzvišeni pojašnjava u Svom govoru:

Džine i ljude sam stvorio samo zato da Mi se klanjaju,

Ja ne tražim od njih opskrbu niti želim da Me hrane,

opskrbu daje jedino Allah, Moćni i Jaki! (Az-Zarijat 56-58)

Život na ovom svijetu nije onakav kakvim ga smatraju materijalisti i ateisti koji vjeruju da neće biti proživljenja, polaganja računa, niti kažnjavanja. Oni smatraju da postoji jedan život koji se završava smrću, kako nas je o njima obavijestio Allah Uzvišeni u Svom govoru:

"Postoji samo naš život zemaljski, živimo i umiremo, jedino nas vrijeme uništi" – govore oni. A oni o tome baš ništa ne znaju, oni samo nagađaju. (Al-Džasijah 24)

Nema ništa teže od toga da čovjek živi sa ovom mišlju, niti nesretnije duše od one koja vjeruje u ovo, jer kao što čovjek ima potrebu da zadovolji tjelesne isto tako ima potrebu da zadovolji i duševne prohtjeve. Duševne prohtjeve je nemoguće

zadovoljiti osim putem spoznaje Allaha, a to se jedino može ostvariti slijeđenjem onoga sa čime su došli Božiji poslanici. Pitanje ateizma i negiranje proživljenja nije argument novijeg doba, već je to argument koji se upotrebljava od davnina i kojeg atetisti i nevjernici prenose s koljena na koljeno kako bi njime ulovili onoga ko je “slijep” prema Allahu koga je Allah učinio slijepim spram istine i istini jer odbija Božanski pravac i pristup i sudi razumom u onome gdje je takav sud neprikladan. Uzvišeni Allah kaže:

**I jednog između njih bismo im kao poslanika poslali:
"Allahu se samo klanjajte, vi drugog boga osim Njega
nemate, zar se ne bojite?" Ali bi glavešine naroda njegova,
koji nisu vjerovali, koji su poricali da će na onome svijetu
biti oživljeni i kojima smo dali da u životu na ovome svijetu
raskošno žive, govorili: "On je čovjek kao i vi; jede ono što i
vi jedete, i pije ono što i vi pijete; i ako se budete pokoravali
čovjeku kao što ste vi, sigurno ćete biti izgubljeni. Zar vama
on da prijete da ćete, pošto pomrete i zemlja i kosti
postanete, doista oživljeni biti? Daleko je, daleko ono čime
vam se prijete! Postoji samo život na ovome svijetu, mi
živimo i umiremo, a oživljeni nećemo biti. (Al-Mu'minun 32-
37)**

U početku ljudi su bili jedan narod koji je bio jedinstven i nije se razilazio, jer su sačinjavali jednu zajednicu i bili su malobrojni. Međutim, kada su se Ademovi potomci namnožili i postalo im tijesno da žive u jednoj zajednici neophodno je bilo da se neki od njih rasele i razidu po zemlji tražeći opskrbu. Kur'an pojašnjava ovu činjenicu pa kaže Allah Uzvišeni:

Ljudi su jednu zajednicu sačinjavali, a onda su se jedan drugome suprotstavili. A da nije Riječi ranije izrečene od Gospodara tvoga, ovima bi već bilo presuđeno o onome oko čega se razilaze. (Junus 19)

Rezultat ovog razilaženja i raseljavanja po Zemlji bila je različitost jezika, običaja, a također i udaljenost od izvorne, prvobitne vjere. Od pravednosti Allaha Koji ne čini nepravdu i nasilje je to da ne kažnjava osim nakon što pošalje Svoje poslanike da opominju i pojašnjavaju ljudima šta je pravi put kojim će spoznati i vratiti se Allahu. Allahova milost prema ljudima podrazumijeva da ih On neće kazniti sve dok im ne pošalje poslanike koji će im ukazati na put Upute i upozoriti ih na put zablude, kako nam je to prethodno pojašnjeno, pa ljudi ni u jednom vremenskom razdoblju (epohi) nisu bili bez objave i poslanika, kako nas o tome obavještava Uzvišeni Allah Svojim riječima:

Mi smo te poslali s Istinom da radosne vijesti donosiš i da opominješ; a nije bilo naroda kome nije došao onaj koji ga je opominjao. (Fatir 24)

Allah Uzvišeni je slao poslanike i vjerovjesnike s vremena na vrijeme kako bi oni vratili ljude vjerovanju u jednog jedinog svog Gospodara i obožavanju Njega, nakon što se njihovo vjerovanje iskrivilo i ideološki pravci podvojili. Misija svih poslanika, neka je na njih Božiji mir, od prvog do posljednjeg, bila je pozivanje u vjerovanje u jednog jedinog Allaha i da se samo On Uzvišeni obožava ubjeđenjem, riječima i djelima, kao i da se negira sve što se obožava mimo Njega, jer Allah Uzvišeni kaže:

Mi smo svakom narodu poslanika poslali: "Allahu se klanjajte, a kumira se klonite!" I bilo je među njima onih kojima je Allah na Pravi put ukazao, a i onih koji su zaslužili da ostanu u zabludi; zato putujte po svijetu da vidite kako su završili oni koji su poslanike u laž utjerivali.

(An-Nahl 36)

Allah Uzvišeni je slao poslanike kako ljudi ne bi imali opravdanje (za svoje nevjerovanje) nakon njih, kako nas je o tome obavijestio Uzvišeni Allah:

O poslanicima koji su radosne vijesti i opomene donosili, da ljudi poslije poslanika ne bi nikakva opravdanja pred Allahom imali. – A Allah je silan i mudar. (An-Nisa' 165)

Treba znati da su svi poslanici i vjerovjesnici bili ljudi i da nijedan od njih pri sebi nije imao nikakva božanska svojstva. Između njih i ostalih ljudi nema nikakve razlike, osim u tome što ih je Allah učinio posebnim pa su bili bezgriješni u pogledu dostavljanja objave ljudima od Njega Uzvišenog i što im je Allah podario mu'džize (nadnaravna djela) kao dokaz njihovim narodima kako bi povjerovali i znali da je njihovo poslanstvo i vjerovjesništvo istinito. Uzvišeni Allah kaže:

Mi prije tebe nismo poslali nijednog poslanika koji nije jeo i po trgovima hodao. Mi činimo da jedni druge u iskušenje dovodite, pa izdržite! A Gospodar tvoj vidi sve.

(Al-Furkan 20)

Allah Uzvišeni obrazlaže njihovu ljudsku, urođenu prirodu time što su oni imali žene i djecu kako neko ne bi pomislio da su oni bili drugačiji od ostalih ljudi. Uzvišeni Allah kaže:

I prije tebe smo poslanike slali i žene i porod im davali. I nijedan poslanik nije donio nijedno čudo sobom, već Allahovom voljom. Svako doba imalo je Knjigu. (Ar-Ra'd 38)

Uzvišeni također kaže:

Nevjernici su oni koji govore: "Bog je – Mesih, sin Merjemin!" A Mesih je govorio: "O sinovi Israilovi, klanjajte se Allahu, i mome i vašem Gospodaru! Ko drugog Allahu smatra ravnim, Allah će mu ulazak u Džennet zabraniti i boravište njegovo će Džehennem biti; a nevjernicima neće niko pomoći."

Nevjernici su oni koji govore: "Allah je jedan od trojice!" A samo je jedan Bog! I ako se ne okane onoga što govore, nesnosna patnja će, zaista, stići svakog od njih koji nevjernik ostane.

Zašto se oni ne pokaju Allahu i ne zamole oprost od Njega, ta Allah prašta i samilostan je.

Masih, sin Merjemin, samo je poslanik – i prije njega su dolazili i odlazili poslanici – a majka njegova je uvijek istinu govorila; i oboje su hranu jeli. Pogledaj kako Mi iznosimo jasne dokaze, i pogledaj, zatim, njih kako se odmeću.

Reci: "Kako se možete, pored Allaha, klanjati onome koji vam nije u stanju kakvu štetu učiniti, niti vam neku korist pribaviti, a Allah je Taj koji sve čuje i zna?"

Reci: "O sljedbenici Knjige, ne zastranjujte u vjerovanju svome, suprotno istini, i ne povodite se za prohtjevima ljudi

**koji su još davno zalutali, i mnoge u zabludu odveli, i sami s
Pravoga puta skrenuli!" (Al-Maidah 72-77)**

Nijedan od njih nije posjedovao ništa božansko, niti bilo šta od rububijeta¹, niti je upravljao bilo čime u kosmosu. Niko od njih nije bio u stanju ni sebi, niti bilo kome drugom otkloniti kakvu štetu ili pribaviti kakvu korist, niti su imali moć život oduzeti, život dati, niti oživjeti. Obavještavajući nas o Svom Poslaniku Muhammedu, salla Allahu alejhi ve sellem, koji je najbolji i najčistiji čovjek, Uzvišeni Allah kaže:

Reci: "Ja ne mogu ni samome sebi neku korist pribaviti, ni od sebe kakvu štetu otkloniti; biva onako kako Allah hoće. A da znam pronicati u tajne, stekao bih mnoga dobra, a zlo bi bilo daleko od mene; ja samo donosim opomene i radosne vijesti ljudima koji vjeruju."

(Al-A'raf 188)

---

¹ Rububijet podrazumijeva to da je Allah Gospodar, Stvoritelj, Vladar Opskrbitelj i Onaj koji upravlja svim pitanjima Njegovih stvorenja.

STVARANJE ADEMA, OCA ČOVJEČANSTVA

Allahova mudrost i volja podrazumijevala je da na Zemlji postavi namjesnika koji će je obrađivati (izgraditi i urediti) i kako bi on taj namjesnik imao potomstvo kroz reprodukciju koja uz Božiju volju uključuje sve ono što podrazumijeva mudrost Njega Uzvišenog u smislu obrađivanja (uređivanja) Zemlje. Pored toga, Zemlja je kuća kušnje i ispita za ljude kako bi se objelodanilo ko od ljudi je Allahu pokoran a ko ne, ko je vjernik a ko nevjernik. Uzvišeni Allah kaže:

A kada Gospodar tvoj reče melekima: "Ja ću na Zemlji namjesnika postaviti!" – oni rekoše: "Zar će Ti namjesnik biti onaj koji će na njoj nered činiti i krv proljevati? A mi Tebe veličamo i hvalimo i, kako Tebi dolikuje, štujemo." On reče: "Ja znam ono što vi ne znate." (Al-Bakarah 30)

Taj namjesnik je bio Adem, neka je na njega Božiji mir i spas, otac čovječanstva, posljednjeg svijeta kojeg je Allah Uzvišeni stvorio. Adem je stvoren u petak, kako nas o tome obavještava Allahov Poslanik Muhammed, neka je na njega Božiji mir i spas salla Allahu alejhi ve sellem, koji kaže: „**Najbolji dan koji je sunce obasjalo je petak; u njemu je stvoren Adem, u njemu je uveden u Džennet i u njemu je izveden iz Dženneta i na taj dan će nastupiti Smak svijeta.**” (Sahihu Muslim)

Zato je Allah Uzvišeni odabrao petak da bude nedeljni praznik muslimana. Zbog položaja Adema kod Allaha, melekima je bilo naređeno da mu učine sedždu iz počasti prema njemu, veličajući i poštivajući ga kada ga je Allah stvorio i u njega

udahnuo dušu. Svi meleki su se pokorili Allahovoj naredbi osim Iblisa koji je učinio grijeh prema Allahu i sustegao se od sedžde iz zavisti i oholosti prema stvorenju (Ademu) koje je Allah odlikovao nad njim. Uzvišeni Allah nas o tome obavještava u Svom govoru:

(71) I kad je melekima Gospodar tvoj rekao: "Stvoriću čovjeka od ilovače,

(72) pa kad mu savršen oblik dam i život u nj udahnem, vi mu se poklonite!"

(73) meleki su se, svi do posljednjeg, zajedno poklonili

(74) osim Iblisa; on se uzoholio i postao nevjernik.

(75) "O Iblisu!" – rekao je On – "šta te navelo da se ne pokloniš onome koga sam Ja Svojim dvjema rukama stvorio? Jesi li se uzoholio ili misliš da si uzvišen?"

(76) "Bolji sam od njega" – rekao je on – "mene si stvorio od vatre a njega od ilovače."

(77) "E, izlazi onda iz Dženneta!" – reče On – "proklet da si!

(78) Moje prokletstvo će te do Sudnjeg dana pratiti!"

(79) "Gospodaru moj" – reče on – "daj mi vremena do Dana kada će oni oživljeni biti!"

(80) "Dajem ti" – reče On –

(81) "do Dana već određenog."

(82) "E tako mi dostojanstva Tvoga" – reče – "sigurno ću ih sve na stranputicu navesti,

(83) osim Tvojih među njima robova iskrenih!"

"Istinom se kunem i istinu govorim" – reče Allah –

(85) "sigurno ću sa svima, tobom i onima koji se budu povelili za tobom, Džehennem napuniti!" (Sad 71-85)

Stvaranje nebesa i Zemlje je bilo uvod u stvaranje Adema, neka je na njega Božiji mir i spas, a iz Svoje mudrosti Allah je dao da se od njega (Adema) i njegove žene Have izrodi čovječanstvo. Uzvišeni pojašnjavaju da je ovaj kosmos i sve što je u njemu potčinjen Ademovim potomcima kako bi se koristili dobrima koja je Allah stvorio u njemu, i kako bi bio široko polje kroz koje će čovjek otkrivati i pronalaziti ono preko čega će postići dostojanstven život. Allah Uzvišeni je rekao:

Kako ne vidite da vam je Allah omogućio da se koristite svim onim što postoji na nebesima i na Zemlji i da vas darežljivo obasipa milošću Svojom, i vidljivom i nevidljivom? A ima ljudi koji raspravljaju o Allahu bez ikakva znanja, bez ikakve upute i bez knjige svjetilje.

(Lukman 20)

Također, kosmos i sve što je u njemu treba biti pogodno tlo za razmišljanje i promatranje koje vodi spoznaji Uzvišenog Stvoritelja koji zaslužuje da bude istinski obožavan, kako to pojašnjavaju Uzvišeni u Svom govoru:

U stvaranju nebesa i Zemlje i u izmjeni noći i dana su, zaista, znamenja za razumom obdarene, za one koji i stojeći i sjedeći i ležeći Allaha spominju i o stvaranju nebesa i Zemlje razmišljaju. "Gospodaru naš, Ti nisi ovo uzalud stvorio; hvaljen Ti budi i sačuvaj nas patnje u vatri!"

Gospodaru naš, onoga koga Ti budeš u vatru ubacio Ti si već osramotio, a nevjernicima neće niko u pomoć priteći.

Gospodaru naš, mi smo čuli glasnika koji poziva u vjeru: 'Vjerujte u Gospodara vašeg!' – i mi smo mu se odazvali.

Gospodaru naš, oprosti nam grijehе naše i pređi preko hrđavih postupaka naših, i učini da poslije smrti budemo s onima dobrima. Gospodaru naš, podaj nam ono što si nam obećao po poslanicima Svojim i na Sudnjem danu nas ne osramoti! Ti ćeš, doista, Svoje obećanje ispuniti!"

(Alu Imran 190-194)

IZGNANSTVO ADEMA, NJEGOVE ŽENE, ALEJHIMA SELAM, I IBLISA IZ DŽENNETA

Nakon što je Iblis bio nepokoran svome Gospodaru (Allahu) i odbio da učini sedždu Ademu, Allah mu je propisao da bude nesretan i izgnanstvo iz dženneta. Iblis je obećao da će Ademove potomke zavesti sa pravoga puta iz zavisti, kao što je ranije zavidio i njihovom ocu Ademu. O tome nas obavještava Allah Uzvišeni pa kaže:

(28) I kad Gospodar tvoj reče melekima: "Ja ću stvoriti čovjeka od ilovače, od blata ustajalog,

(29) i kad mu dam lik i u nj udahnem dušu, vi mu se poklonite!"

(30) svi meleki su se, zajedno, poklonili,

(31) osim Iblisa; on se nije htio s njima pokloniti.

(32) "O, Iblise" – reče On – "zašto se ti ne htjede pokloniti?"

(33) "Nije moje" – reče – "da se poklonim čovjeku koga si stvorio od ilovače, od blata ustajalog."

(34) "Onda izlazi iz Dženneta" – reče On – "nek si proklet

(35) i neka se prokletstvo zadrži na tebi do Dana sudnjeg!"

(36) "Gospodaru moj" – reče on – "daj mi vremena do dana kada će oni biti oživljeni!"

(37) "Daje ti se rok" – reče On –

(38) "do Dana već određenog."

(39) "Gospodaru moj" – reče – "zato što si me u zabludu doveo, ja ću njima na Zemlji poroke lijepim predstaviti i potrudiću se da ih sve zavedem,

(40) osim među njima Tvojih robova iskrenih."

(41) "Ove ću se istine Ja držati" – reče On:

(42) "Ti nećeš imati nikakve vlasti nad robovima Mojim, osim nad onima koji te budu slijedili, od onih zalutalih."

(43) Za sve njih mjesto sastanka Džehennem će biti. (Al-Hidžr 28-43)

Neprijateljstvo Iblisa prema Ademu, alejhi selam, javilo se u džennetu još od samog početka stvaranja Adema. Iblis ga je počeo vrebati, praviti mu spletke i nagovarati ga da pojede plodove sa drveta koje mu je Allah zabranio da jede, a sve to kako bi njega (Adema) i njegovu ženu izveo iz dženneta i blagodati u kojima su bili. Iblis je uspio da zavede Adema, alejhi selam, pa je Adem pojeo plod sa zabranjenog drveta, zatim se pokajao zbog svog grijeha i priznao grešku, a Allah mu je oprostio i primio njegovo pokajanje. Posljedica tog grijeha bilo je izgnanstvo Adema i njegove žene iz dženneta i spuštanje na Zemlju, kako nam to obrazlaže Allah u Svom govoru:

(116) A kad smo melekima rekli: "Sedždu učinite Ademu!" – svi su sedždu učinili, samo Iblis nije htio.

(117) "O Ademe" – rekli smo – "ovaj je doista neprijatelj tebi i tvojoj ženi, zato nikako ne dozvoli da on bude uzrok vašem izlasku iz Dženneta, pa da se onda mučiš.

(118) U njemu nećeš ni ogladnjeti, ni go biti,

(119) u njemu nećeš ni ožednjeti, ni žegu osjetiti."

(120) Ali šejtan mu poče bajati i govoriti: "O Ademe, hoćeš li da ti pokažem drvo besmrtnosti i carstvo koje neće nestati?"

(121) I njih dvoje pojedoh s njega i ukazaše im se stidna mjesta njihova pa počeh po njima lišće džennetsko stavljati – tako Adem nije Gospodara svoga poslušao i s Puta je skrenuo.

(122) Poslije ga je Gospodar njegov izabranikom učinio, pa mu oprostio i na Pravi put ga uputio.

(123) "Izlazite iz njega svi" – reče On – "jedni drugima ćete neprijatelji biti!" Od Mene će vam uputa dolaziti, i onaj ko bude slijedio uputu Moju neće zalutati i neće nesretan biti.

(124) A onaj ko okrene glavu od Knjige Moje, taj će teškim životom živjeti i na Sudnjem danu ćemo ga slijepim oživiti.

(125) "Gospodaru moj" – reći će – "zašto si me slijepa oživio kada sam vid imao?"

(126) "Evo zašto" – reći će On: "Dokazi Naši su ti dolazili, ali si ih zaboravljao, pa ćeš danas ti isto tako biti zaboravljen."

(127) I tako ćemo Mi kazniti sve one koji se pohotama previše odaju i u dokaze Gospodara svoga ne vjeruju. A patnja na onome svijetu biće, uistinu, bolnija i vječna.

(Ta-ha 116-127)

Deset generacija nakon što je Allah istjerao Iblisa iz dženneta

na Zemlju zbog njegove nepokornosti prema Allahu Uzvišenom odbivši da učini sedždu Ademu, a i Adem je bio istjeran iz dženneta zbog svog grijeha prema Allahu Uzvišenom kada je pojeo plod sa drveta sa kojeg mu je bilo zabranjeno da jede, dogodilo se razilaženje, mnogoboštvo i udaljavanje od Božijeg pravca i pristupa koji je bio propisan Ademu i njegovim potomcima. Razlog tome je svakako Iblis koji je obećao da će zvesti Ademove potomke. U mnogome je uspio u tome i odvratio ih od Allahovog puta. Zatim je Allah poslao poslanike iz milosti prema ljudima kako bi ih vratili ispravnom menhedžu (pravcu) i putu koji će im obezbijediti sreću na oba svijeta. Prvi poslanik nakon Adema bio je Nuh, neka su na njih Božiji mir i spas, u čijem se narodu počeo javljati širk (mnogoboštvo) pa je on bio poslat da ih vrati Božijem pravcu i pristupu. Govoreći o Nuhovom pozivanju svoga naroda Uzvišeni Allah kaže:

(21) Nuh reče: "Gospodaru moj, oni mene ne slušaju i povode se za onima čija bogatstva i djeca samo njihovu propast uvećavaju

(22) i spletke velike snuju

(23) i govore: 'Nikako božanstva svoja ne ostavljajte, i nikako ni Vedda, ni Suvaa, a ni Jegusa, ni Jeuka, ni Nesra ne napuštajte!',

(24) a već su mnoge u zabludu doveli, pa Ti njima, inadžijama, samo propast povećaj!"

(25) I oni su zbog grijehova svojih potopljeni i u vatru će biti uvedeni i nikoga sebi, osim Allaha, kao pomagača neće naći.

(26) I Nuh reče: "Gospodaru moj, ne ostavi na Zemlji nijednog nevjernika,

(27) jer, ako ih ostaviš, oni će robove Tvoje u zabludu zavoditi i samo će grješnika i nevjernika rađati!

(28) Gospodaru moj, oprosti meni, i roditeljima mojim, i onome koji kao vjernik u dom moj uđe, i vjericima i vjericama, a nevjericima samo propast povećaj!" (Nuh

21-28)

POTREBA LJUDI ZA POSLANICIMA I OBJAVAMA

Ljudi su u potrebi za Božijim poslanicima i onim u šta oni pozivaju, kao što imaju potrebu za jelom i pićem. Imaju potrebu za njima kako bi preko njih spoznali svoga Stvoritelja i kako bi ono u šta pozivaju poslanici bilo pravac za boljitak života ljudi, svjetlo njihovih srca i uputa ljudskog razuma. Također, preko poslanika će spoznati svrhu i odnos prema životu i svemu što on nosi sa sobom kako ne bi upali u razvrat i grijeh. Preko poslanika će naučiti svoja prava i obaveze prema svome Stvoritelju, prema sebi i prema drugim ljudima.

Pojašnjavajući ovu činjenicu Ibn Kajjim kaže: *“Iz ovoga proističe saznanje o potrebi ljudi, iznad bilo koje druge potrebe, za spoznajom Božijeg poslanika i onoga sa čime je došao (objava), kao i za vjerovanjem u ono o čemu ih je obavijestio i potrebi za pokornošću u onome što je naredio. Doista, ne postoji put koji vodi sreći i uspjehu na ovom i budućem svijetu osim preko Božijih poslanika, niti postoji način da se detaljno spozna dobro i loše osim posredstvom njih. Ne može se postići konačno Allahovo zadovoljstvo osim posredstvom Božijih poslanika. Svako dobro, u smislu djela, riječi i morala biva preko njih i objave koja im je data. Oni su glavni parametar i po njihovim riječima, djelima i ponašanju se određuje i vaga etika i moral. Slijedeđenjem Božijih poslanika se izdvajaju oni koji su na uputi od onih koji su na zabludi. Potreba za Božijim poslanicima je veća (jača) od potrebe tijela za svojom dušom, od potrebe oka za svojim svjetlom, od potrebe duše za svojim životom. O kakvoj god nužnosti i potrebi*

da se radi, potreba čovjeka za poslanicima je daleko iznad toga. Pa šta misliš o onome čiji sunnet (praksu, način života) ako ostaviš (napustiš), pa makar i na tren, tvoje srce će se iskvariti i postaće kao riba kada napusti vodu i stavi se u tiganj. Stanje čovjeka čije srce napusti ono sa čime su došli Božiji poslanici (a to je objava od Boga Uzvišenog) je poput ovoga, pa čak još gore, ali to osjeća samo srce koje je živo.”

ALLAHOVA MUDROST U ODABIRU POSLANIKA I VJEROVJESNIKA

Doista je poslanstvo i vjerovjesništvo Božiji dar, privilegija i odabir koji Allah daje samo onim robovima Svojim kojima On hoće. Ova počast nema nikakve veze sa porijeklom, ugledom, niti pozicijom. Allah je sveznajući i mudar i On dobro zna kome će povjeriti poslanstvo Svoje, pa kaže Uzvišeni Allah:

O ljudi, evo jednog primjera, pa ga poslušajte: "Oni kojima se vi, pored Allaha, klanjate ne mogu nikako ni mušicu stvoriti, makar se radi nje sakupili. A ako bi im mušica nešto ugrabila, oni to ne bi mogli od nje izbaviti; nejak je i onaj koji se klanja, a i onaj kome se klanja!" Oni ne poznaju Allaha kako treba; a Allah je, uistinu, moćan i silan.

Allah odabire poslanike među melekima i ljudima. – Allah sve čuje i sve vidi.

(Al-Hadždž 73-75)

Zato je neophodno da se Allahovom Poslaniku Muhammedu, salla Allahu alejhi ve sellem, ne zavidi na poslanstvu kao što su ranije Israilićani zavidjeli Isau, alejhi selam. Kako nam je već pojašnjeno, radi se o milosti, poklonu i počasti od Allaha koju on daje onome kome On hoće. Allah Uzvišeni kaže:

Ili bi ljudima na onome što im je Allah iz obilja Svoga darovao zavidjeli. A Mi smo Ibrahimovim potomcima Knjigu i mudrost dali, i carstvo im veliko darovali. (An-Nisa' 54)

Allahovi poslanici, alejhimu selam, neka su na njih Božiji mir i spas, se razlikuju po vrijednosti koju Allah daje onome kome on hoće od svojih robova. Uzvišeni Allah kaže:

Neke od tih poslanika odlikovali smo više nego druge. S nekima od njih je Allah govorio, a neke je za više stepeni izdigao. A Isau, sinu Merjeminu, jasne smo dokaze dali i Džibrilom ga podržali. Da je Allah htio, ne bi se međusobno oni poslije njih ubijali, kad su im jasni dokazi već došli, ali oni su se razišli; neki od njih su vjerovali, a neki su poricali. A da je Allah htio, oni se ne bi međusobno ubijali, ali Allah radi ono što On želi. (Al-Bakarah 253)

POSLANICI "ULUL-AZM" (POSLANICI ODLUKE)

NUH, ALEJHI SELAM

Nuh je prvi vjerovjesnik koga je Allah poslao nakon što se Nuhov narod iskvario i počeo činiti širk (mnogoboštvo). Zaboravili su osnove vjerozakona koji je bio objavljen Ademu. Počeli su obožavati kipove, kako to Allah pojašnjava u Svom govoru:

Mi smo poslali Nuha narodu njegovu: "Opominji narod svoj prije nego što ga stigne patnja nesnosna!" "O narode moj" – govorio je on – "ja vas otvoreno opominjem: Allahu se klanjajte i Njega se bojte i meni poslušni budite, On će vam grijehе vaše oprostiti i u životu vas do određenog časa ostaviti, a kada Allahov određeni čas dođe zaista se neće, neka znate, odgoditi." (Nuh 1-4)

Imali su pet kipova koje su obožavali pored Allaha i smatrali svetim, a to su: Vedd, Suva', Jegus, Je'uk i Nesr. Allah Uzvišeni ih spominje u Kur'anu:

I govore: 'Nikako božanstva svoja ne ostavljajte, i nikako ni Vedda, ni Suvaa, a ni Jegusa, ni Jeuka, ni Nesra ne napuštajte!'. (Nuh 23)

Nuh, alejhi selam, je bio bogobožan i iskren, pozivao je svoj narod nepokolebljivo i strpljivo. Koristio je različita sredstva u pozivanju svog naroda koji ga je ismijavao i u laž ugonio, kako nam to pojašnjava Allah Uzvišeni u Svom govoru:

On (Nuh) reče: "Gospodaru moj, ja sam narod svoj i noću i

danju, doista, pozivao, ali ga je pozivanje moje još više udaljilo. I kad god sam ih pozivao da im oprostiš, prste su svoje u uši stavljali i haljinama svojim se pokrivali – bili su uporni i pretjerano oholi. Zatim, ja sam ih otvoreno pozivao, a onda sam im javno objavljivao i u povjerenju im šaputao, i govorio: 'Tražite od Gospodara svoga oprost jer On, doista, mnogo prašta. (Nuh 5-10)

I pored toga, Nuh, alejhi selam, je ustrajao u svojoj misiji i kad god je intenzivirao svoje pozivanje i opominjanje, njegov narod je sve više odbijao da se odazove i bio još uporniji na neistini. Nuh je sve to strpljivo podnosio i nastavio da ih poziva u Allahovu vjeru, a samo mali broj ljudi ga je slijedio. Nevjernici su nastavili sa svojom zabludom i tiranijom pa im je Allah uskratilo kišu. Nuh ih je pozvao da povjeruju kako bi Allah od njih otklonio kaznu pa su oni povjerovali i Uzvišeni Allah ih nije kaznio, ali su se ubrzo zatim vratili svom nevjerovanju. Nuh ih je pozivao 950 godina, a zatim se požalio svom Gospodaru na svoj narod koji mu je bio nepokoran. Njegovi sunarodnici su slijedili one među njima koji su bili u zabludi pa je Nuh uputio molbu svome Gospodaru:

I Nuh reče: "Gospodaru moj, ne ostavi na Zemlji nijednog nevjernika, jer, ako ih ostaviš, oni će robove Tvoje u zabludu zavoditi i samo će grješnika i nevjernika rađati! Gospodaru moj, oprost meni, i roditeljima mojim, i onome koji kao vjernik u dom moj uđe, i vjernicima i vjernicama, a nevjernicima samo propast povećaj!" (Nuh 26-28)

Allah Uzvišeni je udovoljio njegovoj molbi te mu je naredio da napravi lađu, inače Nuh je bio vrsni stolar, kako bi spasio sebe

i one koji su povjerovali od potopa koji će očistiti Zemlju od nevjerstva. Također, sa sobom je uzeo po par od svake vrste životinja, a zatim je nastupio potop jer je Allah naredio da iz neba liju kiše i iz zemlje izvori provru, te je Allah potopio sve nevjernike, kako nam to pojašnjava u Svom govoru:

Prije njih Nuhov narod nije vjerovao i roba Našeg je u laž utjerivao, govoreći: "Luđak!" – i Nuh je onemogućen bio. I on je Gospodara svoga zamolio: "Ja sam pobijeđen, Ti se osveti!" I Mi smo kapije nebeske pootvarali vodi koja je neprestano lila, i učinili da iz zemlje izvori provru, i vode su se sastajale kako je određeno bilo, a njega smo nosili na onoj od dasaka i klinaca sagrađenoj koja je plovila pod brigom Našom – nagrada je to bila za onoga koji je odbačen bio. I Mi to ostavismo kao pouku – pa ima li ikoga ko bi pouku primio? (Al-Kamar 9-15)

Nuh, alejhi selam, je imao tri potomka od kojih je nastalo ostalo čovječanstvo, a to su: Sam (otac Arapa, Persijanaca i Vizantinaca), Ham (otac Sudanaca – crnaca, Evropljana, Kopta, Hindusa i Sindijaca) i Jafes (otac Turaka, Kineza, Sakaliba – slovena, Je'džudža i Me'džudža).

IBRAHIM, ALEJHI SELAM

Allahov prijatelj, otac vjerovjesnika, kome su se u starosti rodili Ismail i Ishak, neka su na njih Božiji mir i spas, od kojih vodi porijeklo većina vjerovjesnika, kako to pojašnjava Allah u Svom govoru:

Hvala Allahu, koji mi je u starosti podario Ismaila i Ishaka; Gospodar moj, uistinu, uslišava molbe. Gospodaru moj, daj da ja i neki potomci moji obavljamo molitvu; Gospodaru naš, Ti usliši molbu moju! (Ibrahim 39-40)

Allah je odabrao Ibrahima i podario mu poslanstvo i veliko dobro u odnosu na ostala stvorenja. Ibrahim, alejhi selam, je živio u narodu koji je činio širk Allahu obožavajući zvijezde, kako nas o tome Uzvišeni Allah obavještava pa kaže:

A kad Ibrahim reče svome ocu Azeru: "Zar kumire smatraš bogovima?! Vidim da ste i ti i narod tvoj u pravoj zabludi."

I Mi pokazasmo Ibrahimu carstvo nebesa i Zemlje da bi čvrsto vjerovao. I kad nastupi noć, on ugleda zvijezdu i reče: "Ovo je Gospodar moj!" A pošto zađe, reče: "Ne volim one koji zalaze!" A kad ugleda Mjesec kako izlazi, reče: "Ovo je Gospodar moj!" A pošto zađe, on reče: "Ako me Gospodar moj na Pravi put ne uputi, biću, sigurno, jedan od onih koji su zalutali." A kad ugleda Sunce kako se rađa, on uzviknu: "Ovo je Gospodar moj, ovo je najveće!" – A pošto zađe, on reče: "Narode moj, ja nemam ništa s tim što vi Njemu druge ravnim smatrate! Ja okrećem lice svoje, kao pravi vjernik, prema Onome koji je nebesa i Zemlju stvorio, ja nisam od onih koji Njemu druge ravnim

smatraju!" (Al-An'am 74-79)

On nije bio zadovoljan time i svojom urođenom zdravom prirodom (instinktom) osjećao je da postoji Božanstvo Uzvišenije od tih stvorenja (u ovom slučaju zvijezda) koja ne mogu ni korist kakvu pribaviti, niti štetu otkloniti, tako da ga je Allah uputio ka spoznaji Njega Uzvišenog i odlikovao ga poslanstvom. Ibrahim, alejhi selam, je sa svojim narodom vodio puno diskusija, posebno koristeći razumske dokaze koji ne ostavljaju prostora za sumnju da je ono u šta njegov narod vjeruje i obožava mimo Allaha neistina, kako to pojašnjava Uzvišeni Allah u Svom govoru:

I kaži im vijest o Ibrahimu kada je oca svoga i narod svoj upitao: "Čemu se vi klanjate?" a oni odgovorili:

"Klanjamo se kumirima i povazdan im se molimo", on je rekao: "Da li vas oni čuju kad se molite, ili, da li vam mogu koristiti ili naškoditi?" "Ne" – odgovoriše – "ali mi smo upamtili pretke naše kako tako postupaju." "A da li ste razmišljali" – upita on – "da su oni kojima se klanjate vi i kojima su se klanjali davni preci vaši, doista, neprijatelji moji? Ali, to nije Gospodar svjetova, koji me je stvorio i na Pravi put uputio, i koji me hrani i poji, i koji me, kad se razbolim, liječi, i koji će mi život oduzeti, i koji će me poslije oživiti, i koji će mi, nadam se, pogreške moje na Sudnjem danu oprostiti! Gospodaru moj, podari mi znanje i uvrsti me među one koji su dobri i učini da me po lijepom spominju oni što će poslije mene doći. (Aš-Šuara' 69-84)

Ibrahim, alejhi selam, je nastavio da poziva svoj narod u monoteizam – vjerovanje da je Allah jedan, da samo Njega

obožavaju i da odbace sva druga, lažna božanstva mimo Allaha. Međutim, oni su ga u laž utjerivali, osporili su njegovo poslanstvo i pokušali da ga spale, pa ga je Allah spasio na njihove oči, kako nas o tome obavještava Uzvišeni u priči o Ibrahimu i njegovom narodu:

Mi smo još prije Ibrahimu razboritost dali i dobro smo ga poznavali. Kad on ocu svome i narodu svome reče: "Kakvi su ovo kumiri kojima se i dan i noć klanjate?" Oni odgovoriše: "I naši preci su im se klanjali." "I vi ste, a i preci vaši su bili u očitoj zabludi" – reče. "Govoriš li ti to ozbiljno ili se samo šališ?" – upitaše oni. "Ne" – reče – "Gospodar vaš je Gospodar nebesa i Zemlje, On je njih stvorio, i ja ću vam to dokazati. Tako mi Allaha, ja ću, čim se udaljite, vaše kumire udesiti!" – I porazbija ih on u komade, osim onog najvećeg, da bi se njemu obratili. "Ko uradi ovo sa bogovima našim" – povikaše oni – "zaista je nasilnik!" "Čuli smo jednog momka kako ih huli" – rekoše – "ime mu je Ibrahim." "Dovedite ga da ga ljudi vide" – rekoše – "da posvjedoče." "Jesi li ti uradio ovo s bogovima našim, o Ibrahimе?" – upitaše. "To je učinio ovaj najveći od njih, pitajte ih ako umiju govoriti" – reče on. I oni se zamisliše, pa sami sebi rekoše: "Vi ste, zaista, nepravедni!" Zatim glave oboriše i rekoše: "Ta ti znaš da ovi ne govore!" "Pa zašto se onda, umjesto Allahu, klanjate onima koji vam ne mogu ni koristiti niti od vas kakvu štetu otkloniti?" – upita on. "Teško vama i onima kojima se, umjesto Allahu, klanjate! Zašto se ne opametite?" – "Spalite ga i bogove vaše osvetite, ako hoćete išta učiniti!" – povikaše. "O vatro" – rekosmo Mi – "postani hladna, i spas Ibrahimu!" I oni

mu htjedoše postaviti zamku, ali ih Mi onemogućismo. (Al-Anbija, 51-70)

Nakon poricanja i nevjerovanja njegovog naroda, Allah Uzvišeni mu je naredio da napusti svoj narod i da sa svojom ženom Hadžerom i sinom Ismailom krene prema Mekki, gdje će Allah pokazati Ibrahimu mjesto na kojem će sagraditi Ka'bu, u čemu će mu pomoći njegov sin Ismail od koga potiče posljednji poslanik, Muhammed, salla Allahu alejhi ve selem, koji je poslan svim ljudima do Sudnjeg dana. Ka'ba će biti kibla (mjesto prema kojem će se u svojim namazima okretati muslimani) svih muslimana od istoka do zapada, kako to pojašnjava Allah Uzvišeni u Svom govoru:

A kada je Ibrahim zamolio: "Gospodaru moj, učini ovo mjesto sigurnim gradom, a snabdij plodovima stanovnike njegove, one koji budu vjerovali u Allaha i u onaj svijet!" – On je rekao: "Onome koji ne bude vjerovao daću da neko vrijeme uživa, a onda ću ga prisiliti da uđe u paklenu vatru, a grozno će ona prebivalište biti!" I dok su Ibrahim i Ismail temelje Hrama podizali, oni su molili: "Gospodaru naš, primi od nas, jer Ti, uistinu, sve čuješ i sve znaš! Gospodaru naš, učini nas dvojicu Tebi odanim, i porod naš neka bude odan Tebi, i pokaži nam obrede naše i oprosti nam, jer Ti primaš pokajanje i samilostan si! Gospodaru naš, pošalji im poslanika, jednog od njih, koji će im ajete Tvoje kazivati i Knjizi ih mudrosti učiti i očistiti ih, jer Ti si, uistinu, silan i mudar!" Vjeru Ibrahimovu izbjegava samo onaj koji ne drži do sebe. A Mi smo njega na ovome svijetu odabrali, i na onome će biti među dobrima. Kada mu je Gospodar njegov rekao: "Budi poslušan!" – on je odgovorio: "Ja sam

**poslušan Gospodaru svjetova!" I Ibrahim ostavi u amanet
sinovima svojim a i Jakub: "Sinovi moji, Allah vam je
odabrao pravu vjeru, i nipošto ne umirite drugačije nego
kao muslimani!" (Al-Bakarah 126-132)**

MUSA, ALEJHI SELAM

Allah Uzvišeni je razgovarao sa Musaom bez posrednika, kako nas obavještava o tome u Svom govoru:

I kad Nam Musa dođe u određeno vrijeme, i kada mu Gospodar njegov progovori, on reče: "Gospodaru moj, ukaži mi se da Te vidim!" – "Ne možeš Me vidjeti" – reče – "ali pogledaj u ono brdo, pa ako ono ostane na svome mjestu, vidjećeš Me!" I kad se Gospodar njegov onome brdu otkri, On ga sa zemljom sravni, a Musa se onesviješćen strovali. Čim se osvijesti, reče: "Hvaljen neka si! Kajem Ti se, ja sam vjernik prvi!" (Al-A'raf 143)

Musa je poslanik Israilićana koji se najviše spominje u Kur'anu časnom. Spominje se na 129 mjesta što ukazuje na uzvišen položaj ovog vjerovjesnika. Uzvišeni Allah ga je pomogao dvijema mu'džizama (nadnaravna djela) – jedna je bila štap koji se pretvarao u veliku zmiju, a druga je bila njegova ruka, koju kada bi stavio u njedra svoja pojavila bi se bijela, ali nije bila bolesna. Ove mu'džize su bile dokaz istinitosti njegovog poslanstva za faraona i njegov narod, kako bi povjerovali u Allaha, što Uzvišeni i pojašnjava u Svom govoru:

I Musa reče: "O faraone, ja sam poslanik Gospodara svjetova! Dužnost mi je da o Allahu samo istinu kažem. Donio sam vam jasan dokaz od Gospodara vašeg, zato pusti da idu sa mnom sinovi Israilovi!" "Ako si donio kakav dokaz" – reče – "pokaži ga, ako istinu govoriš." I on baci svoj štap – kad on prava zmijurina; i izvadi ruku svoju –

ona za prisutne postade bijela. (Al-A'raf 104-108)

Allah je poslao Musaa, alejhi selam, faraonu i njegovom narodu da ih poziva u obožavanje Allaha jedinog i da odbace sva lažna božanstva mimo Njega, nakon što su odstupili od ispravne vjere, osilili se, uzoholili i počeli činiti nepravdu i nasilje. Faraon je tada pozvao svoj narod da obožava njega i da njemu upućuju ibadete koji se samo Allahu smiju činiti, kako nas o tome obavještava Uzvišeni u Svom govoru:

"O velikaši" – reče faraon – "ja ne znam da vi imate drugog boga osim mene, a ti, o Hamane, peci mi opeke i sagradi mi toranj da se popnem k Musaovu Bogu, jer ja mislim da je on, zaista, lažac!" (Al-Kasas 38)

Musa, alejhi selam, je pozivao u obožavanje Allaha jedinog blagim riječima i mudročću, pa mu se faraon suprotstavio i sahkupio vračare (sihrbaze) kako bi mu kakvu spletku napravili, ali ih je Musa porazio uz Allahovu dozvolu, nakon što je bacio svoj štap koji proguta sve ono čime su oni bili obmanu izveli štapove i konope vračara koji su, zbog vradžbine, izgledali poput zmija koje se kreću, kako to pojašnjava Allah u Svom govoru:

Glavešine naroda faraonova povikaše: "Ovaj je, doista, vješt čarobnjak, on hoće da vas izvede iz zemlje vaše, pa šta predlažete?" "Zadrži njega i brata njegovu", rekoše, "a pošalji u gradove one koji će sakupljati, preda te će sve vješte čarobnjake dovesti." I faraonu čarobnjaci dođoše.

"Da li ćemo, doista, nagradu dobiti ako budemo pobjednici?" – upitaše. "Da" – reče – "i bićete mi, zaista, bliski." "O Musa" – rekoše onda – "hoćeš li ti ili ćemo mi

baciti?" "Bacite vi" – reče on. I kad oni baciše, oči ljudima začaraše i jako ih prestrašiše, i vradžbinu veliku prirediše. I Mi naredismo Musau: "Baci štap svoj!" – i on odjednom proguta sve ono čime su oni bili obmanu izveli. I tako istina na vidjelo izbi i pokaza se da je bilo lažno ono što su oni priredili, i tu oni bijahu pobijeđeni i ostadoše poniženi, a čarobnjaci se licem na tle baciše. (Al-A'raf 109-120)

Faraon i njegov narod su u laž ugonili Musaa, alejhi selam, pa im je Allah zbog toga i zato što su na Zemlji širili nered poslao kazne kao što su poplave, skakavci, krpelji, žabe i krv – sve jasna znamenja, ali su se oni oholili i nevjernici postali. Zatim je Allah od njih otklonio kazne zbog dove Musaa, alejhi selam, jer su oni od Musaa, alejhi selam, tražili da zamoli Allaha da ih oslobodi nevolje, pa će onda povjerovati. Međutim, oni su samo povećavali nepravdu, nevjerstvo i oholost, kako to Allah pojašnjava u Svom govoru:

I govorili su: "Kakav god dokaz da nam doneseš da nas njime opčaraš, mi ti nećemo vjerovati!" Zato smo Mi na njih slali i poplave, i skakavce, i krpelje, i žabe, i krv – sve jasna znamenja, ali su se oni oholili, narod zlikovački su bili. I kada bi ih zadesila nevolja, govorili bi: "O Musa, moli se, u naše ime, Gospodaru svome – onako kako ti je On naredio: ako nas oslobodiš nevolje, mi ćemo zaista vjerovati i s tobom sinove Israilove, sigurno, poslati." I pošto bismo ih nevolje oslobodili – do vremena do kojeg im je bilo određeno da je podnose, oni bi, odjednom, obećanje prekršili. (Al-A'raf 132-135)

Nakon otvorene nepokornosti, tvrdoglavosti i nevjerstva od

strane faraona i njegova naroda Allah je naredio Musau, alejhi selam, da noću izađe iz Egipta sa vjernicima od Israilićana iz straha za svoju vjeru. Faraon ih je sa svojom vojskom gonio ispoljavajući neprijateljstvo i čineći im nepravdu, pa kada se dvije skupine ugledaše, more je bilo ispred, a faraon sa svojom vojskom iza njih. Drugovi Musaa, alejhi selam, mu rekoše: *"Samo što nas nisu sustigli."* Musa odgovori, uzdajući se u Svoga Gospodara, da će ih spasti jer mu je obećao pomoć protiv njegova neprijatelja: *"Neće."* Zatim mu je Allah objavio da udari svojim štapom po moru i ono se rastavi te svaki bok njegov bijaše kao veliko brdo, kako bi Allah spasio Musaa i one koji su bili sa njim, a faraona i njegovu vojsku utopio. Allah Uzvišeni pojašnjavajući ovo kaže u Svom govoru:

Pa kad jedni druge ugledaše, drugovi Musaovi povikaše: "Samo što nas nisu stigli!" "Neće!" – reče on – "Gospodar moj je sa mnom, On će mi put pokazati." I Mi objavismo Musau: "Udari štapom svojim po moru!" – i ono se rastavi i svaki bok njegov bijaše kao veliko brdo; i Mi onda tamo one druge približismo – a Musaa i sve one koji bijahu s njim spasismo – i one druge potopismo. (Aš-Šuara' 61-66)

Allah je pomogao Musaa, alejhi selam, ovom mu'džizom (nadnaravnim djelom) na koju faraon i njegova vojska nisu računali. Međutim, Allah je naredio da se more otvori (rastavi), a volja Njegova se uvijek realizira, i tome bude spas za Musaa, alejhi selam i vjernike koji su bili sa njim. Za faraona i njegove sljedbenike je u tome bilo uništenje, kako bi on bio dokaz i pouka za kasnija pokoljenja, pa je Allah učinio da ga more izbaci vani nakon što je umro. Pojašnjavajući to Uzvišeni Allah kaže:

I Mi prevedosmo preko mora sinove Israilove, a za petama su im bili faraon i vojnici njegovi progoneći ih ni krive ni dužne. A on, kad se poče daviti, uzviknu: "Ja vjerujem da nema boga osim Onoga u kojeg vjeruju sinovi Israilovi i ja se pokoravam!" "Zar sada, a prije si neposlušan bio i razdor sijao?! Danas ćemo izbaviti samo tijelo tvoje da bi bio poučan primjer onima poslije tebe" – ali mnogi ljudi su ravnodušni prema Našim poukama. (Junus 90-92)

ISA, ALEJHI SELAM

Isa je sin Merjemin i posljednji poslanik Israiličanima kojeg im je Allah poslao nakon Musaa, alejhi selam, jer su skrenuli sa Pravog puta, kako to Allah pojašnjava:

Poslije njih poslali smo Isaa, sina Merjemina, koji je priznao Tevrat prije njega objavljen, a njemu smo dali Indžil, u kome je bilo uputstvo i svjetlo, i da potvrdi Tevrat, prije njega objavljen, u kome je također bilo uputstvo i pouka onima koji su se Allaha bojali. (Al-Maidah 46)

Rođen je bez oca iz mudrosti koju je Allah htio. Allah je htio da pokaže ljudima Svoju moć kada je stvorio Adema bez muškarca i žene, a Havu je stvorio od muškarca a bez žene, a stvorio je Isaa od žene a bez muškarca. Zato kaže Uzvišeni Allah u suri Merjem:

I zato da ga učinimo znamenjem ljudima. (Marjem 21)

Primjer njegovog (Isa) stvaranja je kao primjer stvaranja Adema, alejhi selam, kojeg je Allah stvorio od zemlje, a zatim rekao: "Budi" i on posta, kako to Allah pojašnjava u svom govoru:

Isaov slučaj je u Allaha isti kao i slučaj Ademov: od zemlje ga je stvorio, a zatim rekao: "Budi!" – i on bi. (Alu-Imran 59)

Poslan je Israiličanima pa je u laž utjerivan, borili su se protiv njega i vrijeđali ga, a on je sve to strpljivo podnosio i ustrajao u dostavljanju svoje poslanice (obavljanju svoje poslaničke misije). On je znao da nije posljednji Allahiov poslanik i

nagovijestio je dolazak poslanika nakon njega koji se zove Ahmed, salla Allahu alejhi ve sellem. Allah je Isaa, alejhi selam, podučio knjizi, mudrosti, Tevratu i Indžilu, potpomogao ga je Džibrilom i bio je ugledan i na ovom i na budućem svijetu i jedan od Allahu bliskih. Allah mu je podario mu'džize (nadnaravna djela) koje su zadivile ljude tog vremena, razgovarao je sa ljudima još u kolijevci, napravio je od zemlje (ilovače) nešto poput ptice i puhnuo u nju i voljom Allahovom postala je prava ptica, iscijelivao je slijepa od rođenja, i gubava, i oživljavao mrtve, sve to Allahovom dozvolom, i kazivao im šta jedu i šta gomilaju, kako to Uzvišeni pojašnjava u Svom govoru:

A kada meleki rekoše: "O Merjema, Allah ti javlja radosnu vijest, od Njega Riječ: ime će mu biti Mesih, Isa, sin Merjemin, biće viđen i na ovome i na onome svijetu i jedan od Allahu bliskih; on će govoriti ljudima još u kolijevci, a i kao odrastao, i biće čestit" –

ona reče: "Gospodaru moj, kako ću imati dijete kada me nijedan muškarac nije dodirnuo?" – "Eto tako" – reče – "Allah stvara što On hoće. Kada nešto odluči, On samo za to rekne: 'Budi!' – i ono bude." I poučiće ga pismu i mudrosti, i Tevratu i Indžilu,

i poslati kao poslanika sinovima Israilovim: "Donosim vam dokaz od Gospodara vašeg: napraviću vam od ilovače nešto poput ptice i puhnuću u nju, i biće, voljom Allahovom, prava ptica. I iscijeliću slijepa od rođenja, i gubava, i oživljavaću mrtve, voljom Allahovom, i kazivaću vam šta jedete i šta u domovima svojim gomilate; to će, uistinu, biti

dokaz za vas, ako pravi vjernici budete. (Alu Imran 45-49)

Njegova misija je bila poput misije njegove braće poslanika prije njega – pozivao je svoj narod da obožavaju Allaha Uzvišenog, međutim naišao je na njihovo poricanje i oholost. Povjerovao mu je samo neznatan broj ljudi iz njegovog naroda. Jevreji su se dogovorili da ga ubiju i tako okončaju njegovu misiju, ali ga je Allah spasio uzdigavši ga u nebo. Jevreji su ubili čovjeka kojeg je Allah postavio umjesto njega i koji je ličio na Isaa, alejhi selam, pa su jevreji i kršćani koji su bili prisutni pomislili da je Isa ubijen. On će biti spušten pred Smak svijeta na Zemlju i sudiće po vjerozakonu Muhammeda, salla Allahu alejhi ve sellem, zatim će ga Allah uistinu usmrtniti, jer kaže Uzvišeni:

**Sve što je na Zemlji prolazno je, ostaje samo Gospodar tvoj,
Veličanstveni i Plemeniti. (Ar-Rahman 26-27)**

MUHAMMED, SALLA ALLAHU ALEJHI VE SELLEM

Poslanik Muhammed, salla Allahu alejhi ve sellem, je vjerovjesnik koji nije znao čitati i pisati. Bio je Arap i vodi porijeklo od Ismaila sina Ibrahima, oca vjerovjesnika. Muhammed, salla Allahu alejhi ve sellem, je posljednji poslanik, najbolji i najvrijedniji od njih. Poslat je svim ljudima. Rođen je u Mekki par mjeseci nakon smrti svoga oca, a majka mu je umrla dok je još bio dijete. Starateljstvo nad njim je zatim preuzeo njegov djed Abdul-Muttalib, a potom njegov amidža Ebu Talib. Muhammed, salla Allahu alejhi ve sellem, je jedno vrijeme čuvao ovce za stanovnike Mekke. Allah ga je poslao svim ljudima, a ne samo Arapima. Poslat je radi sreće svih ljudi, da im pojasni put istine i dobra i da ih upozori na put neistine i zla. Čitav njegov, neka je na njega Božiji mir i spas, život bio je u znaku iskrenosti i povjerenja, a laž, pronevjera i izdaja su mu bile strane. U svom narodu je bio poznat po pouzdanosti i iskrenosti, pa su njemu povjeravali svoje emanete i kod njega su čuvali svoje depozite kada bi htjeli ići na put. Bio je poznat među njima kao “Iskreni”, jer je bio poznat po iskrenosti i u onome što govori. Data mu je objava kada je imao četrdeset godina. Ostao je u Mekki trinaest godina pozivajući ljude da vjeruju u jednoću Allaha i da napuste obožavanje kipova. Zatim je učinio hidžru (preselio se) u Medinu, pozvao je njene stanovnike u islam pa su ga oni prihvatili. U Medini mu je Allah objavio osatak vjerskih propisa. Osvojio je Mekku osam godina nakon hidžre u Medinu, a na buduću svijet je preselio u 63-oj godini života, nakon što mu je Allah objavio

cijeli Kur'an, a vjerski propisi se kompetirali. Arapi su primili islam i njegovi sljedbenici su počeli širiti islam nakon njega u sve dijelove Zemlje. I dan danas ljudi prihvataju ovu uzvišenu vjeru iz ubjeđenja da je to vjera istine, nakon što su je spoznali iz ispravnih i autentičnih izvora.

IMRANOVA ČASNA PORODICA

Slanje poslanika i vjerovjesnika se nastavilo u intervalima nakon Nuha, alejhi selam, preko Isaa, alejhi selam, koji je bio posljednji poslanik Israiličanima, da bi poslanstvo i vjerovjesništvo prešlo na Muhammeda, salla Allahu alejhi ve sellem, koji je bio pečat svih poslanika i vjerovjesnika, kako nas o tome obavještava Allah u Svom govoru:

Muhammed nije roditelj nijednom od vaših ljudi, nego je Allahov poslanik i posljednji vjerovjesnik – a Allah sve dobro zna. (Al-Ahzab 40)

Isa, alejhi selam, zauzima posebno mjesto u srcima muslimana zbog blizine vremenskog intervala između njega i njih, kao i zbog onoga što je propovedao i eksplicitno najavio njihovog vjerovjesnika Muhammeda, salla Allahu alejhi ve sellem. Začudenost kršćana se još povećala kada su saznali da je ime Isaa, alejhi selam, dvadeset i pet puta spomenuto u Kur'anu, dok se ime Vjerovjesnika Muhammeda, salla Allahu alejhi ve sellem, spominje svega pet puta!! Ovo jasno ukazuje na to da je Muhammed, salla Allahu alejhi ve sellem, poslani vjerovjesnik i da objava koja mu se objavljuje nije njegov govor, jer da je Kur'an njegov govor njegovo ime bi bilo spomenuto u Kur'anu više od bilo koga drugog.

Zbog položaja i ugleda ovog plemenitog poslanika, Isaa, alejhi selam. Kur'an sadrži veliki broj ajeta koji govore o njemu i njegovoj časnoj i blagoslovljenoj porodici.

Također, djevica Merjema, majka Isaa, alejhi selam, i njena porodica imaju posebno mjesto u srcima muslimana. Kur'an

časni je hvali, a njenu majku opisuje kao pobožnu ženu, čistu, blagoslovljenog porijekla, dobrog roda i časne porodice. Po imenu njene porodice, Alu Imran, plemenite porodice i blagoslovljenog potomstva iz kojeg potiču vjerovjesnici i poslanici i kome pripada vjerovjesnik Isa, alejhi selam, dobila je naziv treća kur'anska sura "Alu Imran", iz počasti i poštovanja prema toj porodici, kako bi ona stalno bila prisutna u svijesti muslimana, počastvovana i poštovana kod njih. Uzvišeni Allah je rekao:

Allah je odabrao Adema, i Nuha, i Ibrahimovu porodicu, i Imranovu porodicu nad ostalim svijetom – sve porod jedan od drugog – a Allah sve čuje i sve zna. (Alu Imran 33-34)

MERJEMA, NEKA JE NA NJU BOŽIJI MIR

Kur'an časni hvali Merjemu, ćerku Imranovu i majku Allahovog vjerovjesnika Isaa, alejhi selam, kao iskrenu, čednu i čistu, koja je odrasla u kući čestitosti i čistote. Na mnogim mjestima u Kur'anu ona se opisuje dobrotom, čistotom i bogobojaznošću, pa kaže Allah Uzvišeni:

I Merjemu, kćer Imranovu, koja je nevinost svoju sačuvala, a Mi smo udahnuli u nju život i ona je u riječi Gospodara svoga i knjige Njegove vjerovala i od onih koji provode vrijeme u molitvi bila. (At-Tahrim 12)

Kur'an pojašnjava da je Merjema, neka je na nju Božiji mir, zbog blagoslovljene misije bila od blagoslovljene majke. Uzvišeni Allah kaže:

Kada Imranova žena reče: "Gospodaru moj, ovo što je u trbuhu mome ja zavjetujem samo na službu Tebi, pa primi od mene, jer Ti, zaista, sve čuješ i znaš!" (Alu Imran 35)

Ova blagoslovljena misija je bila razlog pa su ona i njen sin Isa, alejhima selam, sačuvani od šejtanskih napada tako što ju je njen Gospodar, Allah, uzeo pod Svoje okrilje i pomogao je nekim kerametima (čudima, nadnaravnim djelima) koja ukazuju na dobrotu njene naravi. Jedno od tih čuda bilo je to što joj je dolazila opskrba na mjestu gdje je bila u vrijeme kada nije bilo plodova, pa je Allah učinio da se o njoj brine Zekerijja, alejhi selam, dobri čovjek koji se starao i brinuo o njoj kako to Allah u Kur'anu pojašnjava:

Poslije ona, kada je rodi, reče: "Gospodaru moj, rodila sam žensko" – a Allah dobro zna šta je rodila – "a žensko nije

kao muško; nadjela sam joj ime Merjema, i ja nju i porod njezin stavljam pod Tvoje okrilje od prokletog šejtana." I Gospodar njezin primi je lijepo i učini da uzraste lijepo, i da se o njoj brine Zekerijja. Kad god bi joj Zekerijja u hram ušao, kod nje bi hrane našao. "Odakle ti ovo, o Merjema?" – on bi upitao, a ona bi odgovorila: "Od Allaha, Allah onoga koga hoće opskrbljuje bez muke." (Alu Imran 36-37)

Merjema, neka je na nju Božiji mir, bila je bogobožna žena kojoj nije bilo slične u tom vremenu po bogoslužnju. Nju je Allah počastvovao tako što ju je odabrao nad ostalim ženama, pa su je meleki obradovali time, kako nas Allah o tome obavještava u Kur'anu:

I kada meleki rekoše: "O Merjema, tebe je Allah odabrao i čistom stvorio, i boljom od svih žena na svijetu učinio. O Merjema, budi poslušna svome Gospodaru i licem na tle padaj i sa onima koji molitvu obavljaju i ti obavljaj!" (Alu Imran 42-43)

Počast i ugled Merjeme, neka je na nju Božiji mir, još više uvećava to što je Allah objavio cijelu suru koja nosi ime po njoj (Sura Merjem). To je devetnaesta sura u Kur'anu i jedina Kur'anska sura koja je nazvana po imenu jedne žene. U ovoj suri su sadržane takve hvale i počasti o Merjemi kakve se ne nalaze ni u kršćanskim knjigama i jevanđeljima. Treba napomenuti i to da u Kur'anu ne postoji nijedna sura koja nosi ime neke od žena Poslanika, salla Allahu alejhi ve sellem, kao što su Hatidža, Aiša, niti njegovih ćerki kao što je Fatima, niti njegovih rođaka, neka je Allah sa njima zadovoljan. Također,

ne postoji ni sura koja nosi ime njegove porodice, a postoji sura u kojoj se prijeti jednom od njegovih rođaka, njegovom amidži Ebu Lehebu, kojem je Kur'an presudio da će biti od stanovnika vatre (džehennema). Bez ikakve sumnje, ovo ukazuje na istinitost poslanstva Muhammeda, *salla Allahu alejhi ve sellem*, i ispravnost njegovog vjerovjesništva, koje nije ništa drugo do objava koja mu se objavljuje, koju on nije napisao, što bi se svidjelo nekim poricateljima njegovog poslanstva. Da je Muhammed, *salla Allahu alejhi ve sellem*, napisao Kur'an, u njemu bi bilo puno hvalospjeva o njemu i njegovoj porodici.

Poslanik islama, Muhammed, *salla Allahu alejhi ve sellem*, hvali Merjemu, neka je na nju Božiji mir, i ubraja je u najbolje žene na svijetu, pa kaže: **“Najbolje žene na svijetu su: Merjema ćerka Imranova, Hatidža ćerka Huvejlidova, Fatima ćerka Muhameda, *salla Allahu alejhi ve sellem*, i Asija žena faraonova.”** (Sahihu Ibn Hibban)

Poslanik islama, Muhammed, *salla Allahu alejhi ve sellem*, kaže da je Merjema od najboljih žena dženneta pa kaže: **“Četiri najbolje žene u džennetu su: Hatidža ćerka Huvejlidova, Fatima ćerka Muhammedova, Merjema ćerka Imranova i Asija ćerka Muzahimova, a faraonova žena.”** (Sahihu Ibn Hibban)

DRUGO POGLAVLJE

ŽIVOT ALLAHOVOG VJEROVJESNIKA ISAA, ALEJHI SELAM

Kur'an časni hvali našeg vjerovjesnika Isaa, sina Merjemina, alejhi selam, i opisuje ga osobinama koje ukazuju na veličinu njegovog položaja kod Allaha Uzvišenog, tako da ga je Allah učinio radosnom viješću za njegovu majku Merjemu, neka je na nju Božiji mir i spas, darovao joj je dijete koje je stvorio na način koji se razlikuje od načina stvaranja ostalog čovječanstva. Stvorio ga je Svojom moći i voljom, stvorio ga je riječju "BUDI", pa će biti ugledan na ovom i budućem svijetu i jedan od Allahu bliskih. Postat će plemeniti vjerovjesnik, častan, poštovan i potpomognut mu'džizama (nadnaravnim djelima) i bit će Božiji Poslanik Israilićanima, kako kaže Allah Uzvišeni:

A kada meleki rekoše: "O Merjema, Allah ti javlja radosnu vijest, od Njega Riječ: ime će mu biti Mesih, Isa, sin Merjemin, biće viđen i na ovome i na onome svijetu i jedan od Allahu bliskih; on će govoriti ljudima još u kolijevci, a i kao odrastao, i biće čestit" –

ona reče: "Gospodaru moj, kako ću imati dijete kada me nijedan muškarac nije dodirnuo?" – "Eto tako" – reče – "Allah stvara što On hoće. Kada nešto odluči, On samo za to rekne: 'Budi!' – i ono bude." I poučiće ga pismu i mudrosti, i Tevratu i Indžilu.

(Alu Imran 45-48)

NJEGOVO ROĐENJE

Allah u Kur'anu časnom pojašnjava kakav je bio naš vjerovjesnik Isa, alejhi selam, kao i to da ga je učinio posebnim podarivši mu mu'džize. Uzvišeni obrazlaže način njegovog rađanja jasno i potpuno, prihvatljivo zdravom razumu i logici, kako bi mu dao mjesto koje mu pripada kao Vjerovjesniku i učinio ga čovjekom, Božijim robom, daleko od razvrata i onoga što mu jevreji pripisuju govoreći da je on dijete koje je plod bluda, a daleko je Isa, alejhi selam, od toga. Također, Isa, neka je na njega Božiji mir i spas, je daleko i od onoga što mu neki pripisuju govoreći da je on Božiji sin, ili da je on, alejhi selam, Bog, hvaljen neka je Allah i vrlo visoko iznad onoga što oni govore! Kur'an ne smatra da to što je Isa, alejhi selam, rođen bez oca treba biti razlogom njegovog obožavanja, ili da je zbog toga on Božiji sin, hvaljen neka je Allah i vrlo visoko iznad onoga što oni govore, već je u tome dokaz Allahove svemoći u smislu različitih načina stvaranja. Allah Uzvišeni je Adema stvorio bez oca i majke, Havu je stvorio od muškarca a bez majke (žene), a našeg Vjerovjesnika Isaa je stvorio od žene (ima majku) a bez muškarca (oca), dok je ostatak čovječanstva stvorio od muškarca i žene (tj. od oca i majke). Allah Uzvišeni kaže:

Isaov slučaj je u Allaha isti kao i slučaj Ademov: od zemlje ga je stvorio, a zatim rekao: "Budi!" – i on bî. Istina je od Gospodara tvoga, zato ne sumnjaj! A onima koji se s tobom budu o njemu raspravljali, pošto si već pravu istinu saznao, ti reci: "Hodite, pozvaćemo sinove naše i sinove vaše, i žene naše i žene vaše, a doći ćemo i mi, pa ćemo se usrdno

pomoliti i Allahovo prokletstvo na one koji neistinu govore prizvati!" To je, zaista, istinito kazivanje i nema boga osim Allaha! – a Allah je, doista, silan i mudar. A ako oni glave okrenu – pa, Allah sigurno dobro zna smutljivce. Reci: "O sljedbenici Knjige, dođite da se okupimo oko jedne riječi i nama i vama zajedničke: da se nikome osim Allahu ne klanjamo, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da jedni druge, pored Allaha, bogovima ne držimo!" Pa ako oni ne pristanu, vi recite: "Budite svjedoci da smo mi muslimani!" O sljedbenici Knjige, zašto se o Ibrahimu prepirete, pa zar Tevrat i Indžil nisu objavljeni poslije njega? Zašto ne shvatite? Vi raspravljate o onome o čemu nešto i znate, a zašto raspravljate o onome o čemu ništa ne znate? Allah zna, a vi ne znate! Ibrahim nije bio ni jevrej ni kršćanin, već pravi vjernik, vjerovao je u Boga jednoga i nije bio idolopoklonik.

(Alu Imran 59-67)

Rođenje našeg Vjerovjesnika Isaa, alejhi selam, je poput rođenja ostalih ljudi – Allah ga je stvorio u materici kao što je stvorio i ostala stvorenja. Rođenjem Isaa, alejhi selam, svemoć Uzvišenog Stvoritelja je došla do izražaja kada ga (Isaa) je stvorio bez oca, kao što se Njegova svemoć otkriva i ukazuje u mnogim Njegovim stvorenjima. Uzvišeni Allah pojašnjava slučaj Isaa, alejhi selam, prije i poslije njegovog stvaranja pa kaže:

(16) I spomeni u Knjizi Merjemu: kada se od ukućana svojih na istočnu stranu povukla

(17) i jedan zastor da se od njih zakloni uzela, Mi smo k

njoj meleka Džibrila poslali i on joj se prikazao u liku savršeno stvorena muškarca.

(18) "Utječem se Milostivom od tebe, ako se Njega bojiš!"
– uzviknu ona.

(19) "A ja sam upravo izaslanik Gospodara tvoga" – reče on – "da ti poklonim dječaka čista!"

(20) "Kako ću imati dječaka" – reče ona – "kad me nijedan muškarac dodirnuo nije, a ja nisam nevaljalica!"

(21) "To je tako!" – reče on. "Gospodar tvoj je rekao: 'To je Meni lahko', i zato da ga učinimo znamenjem ljudima i znakom milosti Naše. Tako je unaprijed određeno!"

(22) I ona zanese i bremenita se skloni daleko negdje.

(23) I porođajni bolovi prisiliše je da dođe do stabla jedne palme. "Kamo sreće da sam ranije umrla i da sam potpuno u zaborav pala!" – uzviknu ona.

(24) I melek je, koji je bio niže nje, zovnu: "Ne žalosti se, Gospodar tvoj je dao da niže tebe potok poteče.

(25) Zatresi palmino stablo, posuće po tebi datule svježe,

(26) pa jedi i pij i budi vesela! A ako vidiš čovjeka kakva, ti reci: 'Ja sam se zavjetovala Milostivom da ću šutjeti, i danas ni s kim neću govoriti.'"

(27) I dođe ona s njim porodici svojoj, noseći ga. "O Merjemo" – rekoše oni – "učinila si nešto nečuveno!"

(28) Ej ti, koja u čednosti ličiš Harunu, otac ti nije bio nevaljao, a ni mati tvoja nije bila nevaljalica."

(29) A ona im na njega pokaza. "Kako da govorimo djetetu u bešici?" – rekoše.

(30) "Ja sam Allahov rob" – ono reče – "meni će On Knjigu dati i vjerovjesnikom me učiniti

(31) i učiniće me, gdje god budem, blagoslovljenim, i narediće mi da dok sam živ molitvu obavljam i milostinju udjeljujem,

(32) i da majci svojoj budem dobar, a neće mi dopustiti da budem drzak i nepristojan.

(33) I neka je mir nada mnom na dan kada sam se rodio i na dan kada budem umro i na dan kada budem iz mrtvih ustajao!"

(34) To je Isa, sin Merjemin – to je prava istina o njemu – onaj u koga oni sumnjaju.

(35) Nezamislivo je da Allah ima dijete, hvaljen neka je On! Kad nešto odluči, On za to rekne samo: "Budi!" – i ono bude. (Sura Merjem 16-35)

Kur'an časni pojašnjava da je Merjema, neka je na nju Božiji mir i spas, zanjela sa našim Vjerovjesnikom Isaom, alejhi selam, kada joj je došao Džibril, neka je na njega Božiji mir i spas, u liku čovjeka i po Allahovoj naredbi puhnuo u džep njene košulje, te je ona odmah postala noseća. Merjema, neka je na nju Božiji mir i spas, je daleko od onoga za šta je jevreji optužuju, da je ona bludnica, a njen sin plod toga bluda. Isa, alejhi selam, je čist od toga, a njegova majka Merjema je čista od svake sramote, prljavštine i razvrata. Kur'an je potvrdio da je ona čista od svega toga, kako nas je Allah o tome obavijestio

pa kaže:

**A i onu koja je sačuvala djevičanstvo svoje, u njoj život
udahnusmo i nju i sina njezina znamenjem svjetovima
učinismo. (Al-Anbija' 91)**

LJUDSKA PRIRODA NAŠEG VJEROVJESNIKA ISAA, ALEJHI SELAM

Kur'an pojašnjava slučaj našeg Vjerovjesnika Isaa, alejhi selam, sina Merjeme, neka je na nju Božiji mir i spas, i obavještava nas da je on Allahov rob kojem je Allah ukazao Svoju milost i odabrao ga da dostavi poslanicu Israilićanima nakon našeg Vjerovjesnika Musaa. Također, Kur'an pojašnjava da je njegova majka (Merjema) uvijek istinu govorila i da je čista od onoga što joj se pripisuje. Na nju i njenog sina, našeg Vjerovjesnika Isaa, alejhi selam, se odnosi sve ono što važi i za ostale ljude. Isa i Merjema, neka su na njih Božiji mir i spas, su jeli, pili, spavali, budili se, osjećali bol, plakali... Onaj ko posjeduje ova svojstva kako može biti Bog? Božanstvo je čisto od svih ovih stvari, kako nas Uzvišeni o tome obavještava pa kaže:

Mesih, sin Merjemin, samo je poslanik – i prije njega su dolazili i odlazili poslanici – a majka njegova je uvijek istinu govorila; i oboje su hranu jeli. Pogledaj kako Mi iznosimo jasne dokaze, i pogledaj, zatim, njih kako se odmeću. (Al-Maidah 75)

Allah nema potrebu za ženom, niti djetetom, jer je On Uzvišeni, Gospodar svih stvorenja. Nema drugog božanstva koje zaslužuje da se istinski obožava osim Allaha, niti ima istinskog Gospodara osim Njega. Pripisivati Allahu da ima dijete je jedna od najvećih izmišljotina i potvora na Njega. Sve mimo Allaha je stvoreno i Njegovi su robovi, pod Njegovim nadzorom i kontrolom, ponizni prema Njemu, priznajući to jezikom (riječima) ili urođenom prirodom, kako to Uzvišeni

Allah obrazlaže u Svom govoru:

Oni govore: "Milostivi je uzeo dijete!" – Vi, doista, nešto odvratno govorite! Gotovo da se nebesa raspadnu, a Zemlja provali i planine zdrobe što Milostivom pripisuju dijete. Nezamislivo je da Milostivi ima dijete – ta svi će oni, i oni na nebesima i oni na Zemlji, kao robovi u Milostivog tražiti utočište! (Merjem 88-93)

Pa kako će On Uzvišeni imati dijete kada je ono rezultat dvije odgovarajuće, približno jednake stvari, a Allah Uzvišeni nema suparnika, niti Mu je išta slično, kako to pojašnjava u Svom govoru:

Reci: "On je Allah – Jedan! Allah je Utočište svakom! Nije rodio i rođen nije, i niko Mu ravan nije!" (Al-Ihlas 1-4)

Pripisivanje Allahu da ima dijete nije nikakva novina, već datira od davnina – od kada je i čovjeka. Ova devijacija u vjerovanje se pojavila sa pojavom mnogoboštva u čovječanstvu. Naime, arapski mnogobošci su pripisali Allahu da je sklopio brak sa ćerkama najuglednijih džinna, pa je sa njima dobio meleke koje smatraju Allahovim kćerima, hvaljen neka je Allah i vrlo visoko iznad onoga što oni govore! Allah Uzvišeni je rekao:

A upitaj ih: "Zar su za Gospodara tvoga – kćeri, a za njih – sinovi, zar smo u njihovu prisustvu meleke kao žene stvorili?" Eto, oni, zbog toga što lažu, doista govore: "Allah je rodio" – oni su, zaista, lažljivci. Zar je On kćeri sinovima pretpostavio? Šta vam je, kako rasuđujete?! Zašto ne razmislite? Ili, gdje vam je dokaz očiti? Donesite Knjigu svoju, ako istinu govorite! Mnogobošci između Njega i

džina srodstvo uspostavljaju, a džini odavno znaju da će oni koji tako govore u vatru biti bačeni – hvaljen neka je Allah i daleko od onoga kako Ga oni predstavljaju! Allahovi iskreni robovi nisu za to krivi.

(As-Saffat 149-160)

Većina jevreja i kršćana nepravredno pripisuje Allahu dijete slijedeći svoje prethodnike u tom kontekstu, što zdrav razum ne može prihvatiti, kako nas Allah o tome obavještava u Kur'anu pa kaže:

Jevreji govore: "Uzejr je – Allahov sin", a kršćani kažu: "Mesih je – Allahov sin." To su riječi njihove, iz usta njihovih, oponašaju riječi nevjernika prijašnjih – ubio ih Allah! Kuda se odmeću? Oni, pored Allaha, bogovima smatraju svećenike svoje i monahe svoje i Mesiha, sina Merjemina, a naređeno im je da se samo jednom Bogu klanjaju – nema boga osim Njega. On je vrlo visoko iznad onih koje oni Njemu ravnim smatraju.

(At-Tavbah 30-31)

Kur'an je presudio nevjerstvom onome ko vjeruje da je naš Vjerovjesnik Isa sin Merjemin Bog, ili Božiji sin, ili "jedan od trojice" (misli se na sveto trojstvo), i pojasnio je da je misija Isaa, alejhi selam, imala za cilj postizanje monoteizma. Dakle, Isa, alejhi selam, je pozivao u vjerovanje da postoji samo jedan Bog i da Mu se ne smije širk činiti (ne smije se obožavati niko dugi osim Allah), povodeći se za prethodnim vjerovjesnicima i poslanicima, kako nas Uzvišeni Allah o tome obavještava pa kaže:

Nevjernici su oni koji govore: "Bog je – Mesih, sin Merjemin!" A Mesih je govorio: "O sinovi Israilovi, klanjajte se Allahu, i mome i vašem Gospodaru! Ko drugog Allahu smatra ravnim, Allah će mu ulazak u Džennet zabraniti i boravište njegovo će Džehennem biti; a nevjernicima neće niko pomoći." Nevjernici su oni koji govore: "Allah je jedan od trojice!" A samo je jedan Bog! I ako se ne okane onoga što govore, nesnosna patnja će, zaista, stići svakog od njih koji nevjernik ostane. Zašto se oni ne pokaju Allahu i ne zamole oprost od Njega, ta Allah prašta i samilostan je. (Al-Maidah 72-74)

Racionalni dokazi kojima se Kur'an rukovodi ukazuju na to da je Allah svemoćni Stvoritelj koji upravlja svime, Gospodar i Vladar svega, koji stvara ono što On hoće i radi ono što želi. Sve mu'džize (nadnaravna djela) koje su se desile Isau, alejhi selam, dogodile su se Allahovom naredbom i htijenjem, a nikako zato što je to Isa, alejhi selam, htio. Također se pojašnjava da naš Vjerovjesnik Isa, alejhi selam, i njegova majka ne mogu od sebe, a ni od bilo kog drugog otkloniti kakvu štetu, korist, život dati, niti oživjeti. Allah Uzvišeni nije u potrebi za njima, niti za bilo kim od stvorenja, već su sva stvorenja u potrebi za Allahom i Njegovom milošću, pa kaže Allah:

Nevjernici su oni koji govore: "Bog je – Mesih, sin Merjemin!" Reci: "Ko može spriječiti Allaha da, ako hoće, uništi Mesiha, sina Merjemina, i majku njegovu, i sve one koji su na Zemlji?" Allahova je vlast na nebesima i na Zemlji i na onome što je između njih; On stvara što hoće, i Allah sve može. (Al-Maidah 17)

Allah je objavio kur'anske ajete kojima se prijeti i zabranjuje sinovima Israilovim pretjerivanje u vjeri i da ne smiju o Allahu govoriti neistinu. Pojašnjava se da je Isa, alejhi selam, kojem su kršćani pripisivali da je Bog, Božiji sin, ili "jedan od trojice" (aludira se na "sveto strojstvo"), čovjek poput drugih ljudi – Allahu se moli, obožava Ga, nije mu zazorno da bude Allahov rob, ponizan prema Njemu u Njegovoj naredbi. A onoga kome bude zazorno da se Njemu klanja, i koji se bude oholio, njegov kraj će biti u vječnoj džehennemskoj kazni. Kur'an časni ovo pojašnjava pa kaže Allah Uzvišeni:

O sljedbenici Knjige, ne zastranjujte u svome vjerovanju i o

Allahu govorite samo istinu! Mesih, Isa, sin Merjemin, samo je Allahov poslanik, i Riječ Njegova koju je Merjemi dostavio, i Duh od Njega; zato vjerujte u Allaha i Njegove poslanike i ne govorite: "Trojica su!" Prestanite, bolje vam je! Allah je samo jedan Bog – hvaljen neka je On! – zar On da ima dijete?! Njegovo je ono što je na nebesima i ono što je na Zemlji, i Allah je dovoljan kao svjedok. Mesihu neće biti zazorno da prizna da je Allahov rob, pa ni melekima, Njemu najbližim. A one kojima bude zazorno da se Njemu klanjaju, i koji se budu oholili, Allah će ih sve pred Sebe sakupiti: vjernike koji su dobra djela činili On će prema zasluži nagraditi i još će im, iz obilja Svoga, više dati; a one koji su zazirali i oholili se – na nenasodne muke će staviti i oni neće naći sebi, mimo Allaha, ni zaštitnika ni pomagača. O ljudi, dokaz vam je već stigao od Gospodara vašeg i Mi vam objavljujemo jasnu Svjetlost. One koji budu u Allaha vjerovali i čvrsto se Njegovih propisa pridržavali – On će, sigurno, u milost Svoju i blagodat uvesti, i pravim putem

Sebi uputiti. (An-Nisa' 171-175)

Nasuprot onima koji Isau, alejhi selam, pripisuju da je Bog, Božiji sin, ili “jedan od trojice” (aludira se na “sveto strojstvo”), jevreji optužuju našeg Vjerovjesnika Isaa, alejhi selam, da je šejtanski duh zla, da je izdajnik i lažov. Zato Kur'an objašnjava te dvije njihove lažne optužbe i obrazlaže da je naš Vjerovjesnik Isa, alejhi selam, vjerovjesnik koji je poslan i da je iskren u onome što dostavlja od svog Gospodara, kako kaže Allah:

Mesih, Isa, sin Merjemin, samo je Allahov poslanik, i Riječ Njegova koju je Merjemi dostavio, i Duh od Njega; zato vjerujte u Allaha i Njegove poslanike. (An-Nisa 171)

Međutim, njegova duša je poput duša ostalih stvorenja, a njeno pripisivanje Allahu je u **kontekstu počasti i poštovanja prema njemu (Isau)**. “Riječ Njegova” nije posebnost kojom je odlikovan samo Isa, alejhi selam, već je to slučaj i sa Ademom, alejhi selam, čija se duša pripisuje Allahu **iz počasti i poštovanja prema njemu (Ademu)**, kako nas o tome obavještava Allah u Svom govoru pa kaže:

I kad je melekima Gospodar tvoj rekao: "Stvoriću čovjeka od ilovače, pa kad mu savršen oblik dam i u njega Duha (ar. ruh) svog udahnem, vi mu se poklonite!" (Sad 71-72)

Isti je slučaj i u priči o Isaovom rođenju, gdje je Allah Džibrila, neka je na njega Božiji mir i spas, nazvao “ruuhan minAllah” – dušom od Allaha (bukvalan prijevod), kada ga je poslao Merjemi, neka je na nju Božiji mir i spas, da joj daruje Isaa, alejhi selam:

I spomeni u Knjizi Merjemu: kada se od ukućana svojih na istočnu stranu povukla i jedan zastor da se od njih zakloni uzela, Mi smo k njoj Našeg meleka (ar. ruh) poslali i on joj se prikazao u liku savršeno stvorena muškarca. (Merjem 16-17)

Također, Allah naziva Kur'an "Ruuhom", jer njime oživljava srca ulivajući u njih duševnu smirenost i spokoj. Kur'an oživljava i društva ostvarujući za njih ovosvjetske interese u okviru kojih se svakome daje pravo koje mu pripada, čuvaju se životi, čast i imeci, kako to Allah pojašnjava u Svom govoru:

Na takav način Mi i tebi objavljujemo Kur'an (ar. ruh) iz odredbe naše. ono što ti se objavljuje. Ti nisi znao šta je Knjiga niti si poznao vjerske propise, ali smo je Mi učinili svjetlom pomoću kojeg upućujemo one robove Naše koje želimo. A Ti, zaista, upućuješ na Pravi put. (Aš-Šura 52)

VJEROVJESNIŠTVO ISAA, ALEJHI SELAM

Kur'an časni pojašnjava da su svi vjerovjesnici potomci Nuha i Ibrahima, alejhima selam, i da su sve Božije objave objavljene poslanicima koji su potomci ova dva plemenita i časna vjerovjesnika i poslanika. Nema sumnje da je naš vjerovjesnik Muhammed, salla Allahu alejhi ve sellem, potomak Ismaila sina Ibrahimovog, alejhima selam, kako to pojašnjava Uzvišeni Allah u Svom govoru:

Mi smo Nuha i Ibrahima poslali i nekima od potomaka njihovih vjerovjesništvo i objavu dali; neki od potomaka njihovih su na Pravome putu, a mnogi od njih su nevjernici.

(Al-Hadid 26)

Od osnova vjerovanja kod muslimana je vjerovanje u sve Allahove poslanike. U Kur'anu je došla naredba da se oni moraju poštivati, voljeti, cijeniti, uvažavati, braniti, među ljudima širiti ljubav prema njima i da se mora vjerovati u ono što je objavljeno od Allaha Uzvišenog. Od njih je i naš vjerovjesnik Isa, alejhi selam, neka je na njega Božiji mir i spas, sin Merjemin koji kod muslimana ima uzvišeno i časno mjesto. Uzvišeni Allah kaže:

Recite: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama, i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau, i u ono što je dato vjerovjesnicima od Gospodara njihova; mi ne pravimo nikakve razlike među njima, i mi se samo Njemu pokoravamo."

Pa, ako budu vjerovali u ono u što vi vjerujete, na Pravome

su putu; a ako glave okrenu, oni su onda samo inadžije i Allah će te sigurno od njih zaštititi, jer On sve čuje i sve zna. (Al-Bakarah 126-127)

Sinovi Israilovi su prije Musaovog , alejhi selam, poslanstva bili potlačeni, poniženi i porobljeni na zemlji kako nas je o tome obavijestio Allah Uzvišeni:

I pošto smo vas Mi od faraonovih ljudi izbavili, koji su vas neizmjerljivo mučili: mušku djecu su vašu ubijali, a žensku vam u životu ostavljali, to je bilo teško iskušenje od Gospodara vašeg. (Al-A'raf 141)

Allah im je ukazao milost i ojačao ih Musaovim, alejhi selam, poslanstvom. Izveo ih je iz poniženja u ponos, iz siromaštva u bogatstvo, bili su jadni i bijedni pa ih je Allah uzdigao i postali su pobjednici. Zatim je prošlo mnogo vremena pa je većina Israilićana odstupila od Božanskog pravca i pristupa sa kojim je došao naš vjerovjesnik Musa, alejhi selam. Činili su nepravdu i nered na zemlji, poricali i ubijali vjerovjesnike i dobre ljude među njima. Neki od njih su poricali proživljenje, polaganje računa i kaznu nakon smrti, prepustili su se strastima i užicima, jeli su imetak ljudi na nedozvoljen način. Zatim im je Allah poslao kao poslanika Isaa sina Merjemina. Podučio ga je Tevratu i Indžilu kako bi ih vratio ispravnom Božanskom putu i čistom izvoru koji će ih izbaviti iz iskrivljenog vjerovanja u kojem su se našli, kako nas je o tome obavijestio Uzvišeni:

Poslije njih poslali smo Isaa, sina Merjemina, koji je priznao Tevrat prije njega objavljen, a njemu smo dali Indžil, u kome je bilo uputstvo i svjetlo, i da potvrdi Tevrat, prije njega objavljen, u kome je također bilo uputstvo i

pouka onima koji su se Allaha bojali. (Al-Maidah 46)

Naš vjerovjesnik Isa, alejhi selam, je na najbolji način počeo sa dostavljanjem svoje poslanice, pozivao je Israiličane u obožavanje Allaha i rad po propisima Indžila, kako nas je o tome obavijestio Uzvišeni Allah u Svom govoru:

A kad je Isa očita znamenja donio, on je rekao: "Donosim vam mudrost i dolazim da vam objasnim ono oko čega se razilazite. Zato se Allaha bojte i meni se pokoravajte,

Allah je moj i vaš Gospodar, pa se Njemu klanjajte, to je Pravi put!" (Az-Zuhruf 63-64)

Kada je naš vjerovjesnik Isa, alejhi selam, vidio njihovo negiranje i nevjerstvo u njegovu misiju obratio se svome narodu rekavši: *"Ko će me pomoći i ko će biti strpljiv na sve ono što će me zadesiti na putu širenja Allahove vjere?"* Dvanaest učenika mu je povjerovalo i obavezalo se da će širiti Allahovu vjeru među svojim narodom i da će strpljivo podnositi ono što će ih zadesiti na tom putu, kako nas je o tome obavijestio Uzvišeni Allah u svom govoru:

A kada se Isa uvjerio da oni neće da vjeruju, uzviknuo je: "Koji će biti pomagači moji na Allahovom putu?" – "Mi" – rekoše učenici – "mi ćemo biti pomagači Allahove vjere, mi u Allaha vjerujemo, a ti budi svjedok da smo mi poslušni Njemu. Gospodaru naš, mi u ono što Ti objavljuješ vjerujemo i mi poslanika slijedimo, zato nas upiši među vjernike!" (Alu Imran 52-53)

KARAKTER NAŠEG VJEROVJESNIKA ISAA, ALEJHI SELAM, NJEGOVE VRLINE I VRIJEDNOSTI

Kur'an časni opisuje našeg vjerovjesnika Isaa, alejhi selam, osobinama koje ukazuju na uzvišeno mjesto ovog časnog Poslanika kod Allaha Uzvišenog. On posjeduje najpotpunije ljudske osobine zbog kojih mu i pripada ovo uzvišeno mjesto, kako to pojašnjava Allah u Svom govoru:

Poslije njih poslali smo Isaa, sina Merjemina, koji je priznao Tevrat prije njega objavljen, a njemu smo dali Indžil, u kome je bilo uputstvo i svjetlo, i da potvrdi Tevrat, prije njega objavljen, u kome je također bilo uputstvo i pouka onima koji su se Allaha bojali. (Al-Maidah 46)

Kur'an Časni nas obavještava da je ovaj Poslanik potpomognut i sačuvan od strane Allaha Uzvišenog. Rekao je Uzvišeni:

I Mi smo Musau Knjigu dali i poslije njega smo jednog za drugim poslanike slali, a Isau, sinu Merjeminu, očigledne dokaze dali i Džibrilom ga pomogli. I kad god vam je koji poslanik donio ono što nije godilo dušama vašim, vi ste se oholili, pa ste jedne u laž utjerivali, a druge ubijali. (Al-Bakarah 87)

Također, Kur'an ga opisuje kao najbolji primjer i odličan urnek vjerovanja, obožavanja i iskrenosti prema Allahu Uzvišenom. Silazak Isaa, alejhi selam, pred smak svijeta je jedan od najvećih velikih predznaka Sudnjeg dana, kako to Allah pojašnjava u Svom govoru:

A kad je narodu tvome kao primjer naveden sin Merjemin, odjednom su oni, zbog toga, zagalamili i rekli: "Da li su bolji naši kumiri ili on?" A naveli su ti ga kao primjer samo zato da bi spor izazvali, jer su oni narod svađalački. On je bio samo rob koga smo Mi poslanstvom nagradili i primjerom za pouku sinovima Israilovim učinili, a da hoćemo, mogli bismo neke od vas u meleke pretvoriti da vas oni na Zemlji naslijede; i Kur'an je predznak Smaka svijeta, zato nikako ne sumnjajte u nj i slijedite uputstvo Moje, to je Pravi put. (Az-Zuhruf 57-61)

Što se tiče njegovih tjelesnih osobina, opisao ga je Allahov Poslanik Muhammed, salla Allahu alejhi ve sellem, koji kaže: **"Poslanici su braća po istom ocu, majke su im različite, a vjera im je jedna, a ja sam najblizi čovjek Isau sinu Merjeminu, jer između mene i njega nije bilo poslanika, on će sići pa kada ga vidite, prepoznajte ga: čovjek srednjeg rasta, crveno-bijele boje, na njemu dva odijela blijedocrvena, iz glave kao da mu kaplje iako nije mokra. On će razbiti krst, ubiti svinju, ukinuti džizju, pozvati ljude u islam, a Allah će u njegovo vrijeme sve vjere uništiti izuzev islama i uništiti će Allah, u vrijeme njegovo, Mesiha Dedžala. Zatim će se uspostaviti sigurnost na Zemlji tako da će lavovi zajedno boraviti s devama, tigrovi s kravama, vukovi s ovcama, a djeca će se igrati sa zmijama i one im neće nanijeti štetu. On će ostati 40 godina, zatim će umrijeti i muslimani će mu klanjati džezaza-namaz."** (Umdetut-Tefsir)

U drugom hadisu Allahov Poslanik, salla Allahu alejhi ve sellem, kaže: **"Vidio sam Isaa, Musaa i Ibrahima. Što se tiče**

Isaa, on je bijele puti, kovrdžav, širokih grudi, a što se tiče Musaa, on je smeđ, visok, ravne kose, kao da je iz (etiopskog ili indijskog naroda) Zutt. Što se tiče Ibrahima, pogledajte u vašega druga, tj. mene.” (Sahihul-Džami’)

Allahov Poslanik Muhammed, salla Allahu alejhi ve sellem, je pojasnio da je vjerovanje u Isaa, alejhi selam, jedan od dijelova koji upotpunjuju vjerovanje (iman) i jedan od uzroka ulaska u džennet, pa kaže: **“Ko posvjedoči da nema drugog božanstva koje zaslužuje da se istinski obožava osima Allaha i ko Mu ne pripisuje sudruga, zatim svjedoči da je Muhammed Njegov rob i Poslanik, ko svjedoči da je Isa Allahov rob i Poslanik, riječ Njegova koju je Merjemi dostavio (da je Isa stvoren Božijom riječju “KUN – BUDI”) i Duh od Boga (tj. da ga je Bog stvorio kao i druga stvorenja, ali se kaže “Duh od Boga” u smislu počasti prema Isau, kao što na drugom mjestu kaže Allah Uzvišeni: I daje vam da se koristite onim što je na nebesima i onim što je na Zemlji, sve je od Njega.), da su džennet i džehennem istina, Allah će ga uvesti u džennet prema onome što je uradio (bit će uveden u džennet nakon što bude kažnjen za velike grijehе ukoliko ih je imao, a ovo je i dokaz da muslimani koji su bili veliki grijешnici neće vječno ostati u džehennemu).” (Buhari)**

Također, vjerovanje u Isaa, alejhi selam, je razlog uvećanja dobrih djela i stepena (položaja), pa Allahov Poslanik Muhammed, salla Allahu alejhi ve sellem, kaže: **“Kod kojeg čovjeka bude robinja pa je podučava (vjeri) i lijepo je podučiti, te je odgaja i lijepo je odgojiti, a zatim je oslobodi i oženi se njome – on će imati dvostruku nagradu. Onaj ko bude vjerovao u Isaa, a zatim povjeruju u mene imaće dvije**

nagrade. Rob koji se bude bojao svog Gospodara (bude istinski obožavao Allaha) i pokoravao se svome vlasniku imaće dvije nagrade.” (Buhari)

Poslanik Muhammed, salla Allahu alejhi ve sellem, je obrazložio čistotu duše ovog časnog poslanika koja je bila besporočna, koja je bila lišena mržnje, zavisti, pakosti i zlobe i koja je bila ispunjena lijepim mišljenjem o ljudima, slavljenjem i veličanjem Allaha. Muhammed, salla Allahu alejhi ve sellem, je rekao: **“Isa sin Merjemin je vidio jednog čovjeka kako krade pa mu je rekao – Zar kradeš? Ovaj odgovori – Ne, tako mi Onoga pored koga drugog boga nema osim Njega. Zatim Isa reče – Dobro, povjerovao sam u Allaha a ne svojim očima.”** (Dakle povjerovao sam onome ko se zakleo Bogom a zanegirao ono što je bilo očigledno. Moguće da je taj čovjek uzeo nešto što je njegovo pravo, ili je vlasnik neke ukradene stvari te ima pravo da je uzme, ili ga je vidio kako je pružio ruku za nešto pa je pomislio da je ukrao. Pa kada se zakleo, povratio se od loših mišljenja). (Buhari)

ISA, ALEJHI SELAM, I DEDŽAL

Kur'an pojašnjava da je silazak našeg vjerovjesnika Isa, alejhi selam, pred kraj ovoga svijeta jedan od predznaka Sudnjega dana, kako nas je o tome obavijestio Uzvišeni Allah u Svome govoru:

A kad je narodu tvome kao primjer naveden sin Merjemin, odjednom su oni, zbog toga, zagalamili i rekli: "Da li su bolji naši kumiri ili on?" A naveli su ti ga kao primjer samo zato da bi spor izazvali, jer su oni narod svađalački. On je bio samo rob koga smo Mi poslanstvom nagradili i primjerom za pouku sinovima Israilovim učinili, a da hoćemo, mogli bismo neke od vas u meleke pretvoriti da vas oni na Zemlji naslijede; i Kur'an je predznak Smaka svijeta, zato nikako ne sumnjajte u nj i slijedite uputstvo Moje, to je Pravi put. (Az-Zuhruf 57-61)

Zbog vrijednosti Isaa, alejhi selam, Allah će ga poslati da ubije Mesihid-Dedždžala, da širi i poziva u islam. To će se dogoditi u vrijeme kada se proširi mnoštvo ubijanja, kada se priroda ljudi iskrivi, pa se dobro bude smatralo lošim, a loše dobrim. Bit će poslan da uspostavi pravdu i da proširi islam pred kraj dunjaluka (pred smak svijeta), kako je to pojasnio Allahov Poslanik Muhammed, salla Allahu alejhi ve sellem, u svom govoru: **“O ljudi! Za vas neće biti većeg iskušenja na Zemlji, otkako je Allah stvorio Ademovo potomstvo, od iskušenja Dedždžala. Allah Uzvišeni nije poslao nijednog vjerovjesnika a da nije upozoravao svoj narod na Dedždžala. Ja sam posljednji vjerovjesnik, a vi ste**

posljednji ummet (narod) i on će se zasigurno pojaviti među vama. Ako se on pojavi dok sam ja među vama, ja ću vas od njega zaštititi, a ako se pojavi poslije mene, onda je svaki musliman sam sebi zaštitnik, a Allah je zastupnik moj i svakog muslimana. On će izaći na put između Šama i Iraka, pa će obići Zemlju i desno i lijevo. O Allahovi robovi, o ljudi! Budite čvrsti! Opisat ću vam Dedždžala onako kako ga nije opisao nijedan vjerovjesnik prije mene... Dedždžal će reći: “Ja sam vaš Gospodar”, a vi nećete vidjeti svoga Gospodara sve dok ne umrete. Dedždžal je ćorav na jedno oko, a vaš Gospodar nije. Među njegovim očima piše “KAFIR”, i to će moći pročitati svaki iskreni vjernik, bio pismen ili ne. Od njegove smutnje je Džennet i vatra koja će ga pratiti. Njegov Džennet je vatra, a njegova vatra je Džennet. Pa ko bude iskušán sa vatrom, neka zatraži zaštitu kod Allaha i neka prouči prve ajete sure *El-Kehf*. Od njegove smutnje je da će reći neukom čovjeku: ‘Ako ti oživim roditelje, hoćeš li svjedočiti da sam ja tvoj gospodar?’ ‘Hoću,’ odgovorit će. Pa će se dva šejtana ukazati u liku njegovih roditelja koji će mu reći: ‘O sine naš, zaista je on tvoj gospodar, pa ga slijedi.’ U njegovu smutnju spada i to da će ubiti jednog čovjeka, pa će njegovo tijelo pilom prepoloviti na dvije polovine i reći: ‘Pogledajte ovog mog roba kojeg ću oživjeti, pa će nakon oživljenja tvrditi da ima drugog boga osim mene.’ Allah će oživjeti čovjeka, pa će mu Dedžal reći: ‘Ko je tvoj bog?’ Čovjek će odgovoriti: ‘Moj Gospodar je Allah, a ti si Allahov neprijatelj Dedžal. Tako mi Allaha, nikada nisam bio sigurniji da si to ti, kao što sam danas.’ U njegovu smutnju spada i to da će narediti

nebu da kiša pada, pa će padati. Naredit će zemlji da daje plodove, pa će ona svoje plodove dati. Od njegove smutnje je da će neko mjesto odbiti da ga slijedi, pa im neće ostati ni jedno grlo stoke, a da neće biti uništeno. U njegovu smutnju spada i to da će mu neko mjesto povjerovati, pa će narediti nebu da spusti kišu, što će ono i učiniti. Naredit će zemlji da podari svoje plodove, pa će ona to učiniti, (te će imati najbolju ispašu). Zbog toga će im stoka biti krupna i ugojena kao nikada do tada, sa stomacima punim hrane i vimenima punim mlijeka. Neće ostati nijedno mjesto na Zemlji u koje neće ući Dedžal, osim Meke i Medine. Zatim će doći do Medine, ali na svakom njenom prilazu će naići na meleka sa isukanom sabljom. Kada dođe do neplodnog slanog predjela crvene boje u blizini Medine, Medina će se tri puta toliko snažno zatresti. Nakon potresa će svi munafici, bili žene ili muškarci, napustiti Medinu i pridružiti se njemu, i sve što je ružno nestaće iz nje kao što mijeh spira rđu sa željeza. Toga dana, koji se zove "Dan Halasa", će se pozvati i reći: "Gdje će biti Arapi tada?" Rekao (Poslanik, neka je na njega Božiji mir i spas) je: "Njih će biti malo, a njihov je imam dobar čovjek. Kada bude pristupio njihov imam da klanja s njima sabah, sići će Isa sin Merjem. Taj će se imam izmaknuti kako bi Isa, alejhi selam, predvodio džemat. Isa će staviti ruku između njegovih plećki i reći će: 'Ti ih predvodi, jer ovaj namaz je započeo, a ti si im imam.' On će ponovo proći naprijed i klanjat će kao imam, a kada završi, Isa će reći: 'Otvorite vrata!' Vrata će se otvoriti, a iza njih Dedžal i sa njim sedamdeset hiljada jevreja, svi sa ukrašenom sabljom i

krunom. Kada Dedžal pogleda u njega, istopit će se kao što se topi so u vodi, pa će odjuriti bježeći. Isa će ga stići kod istočnih vrata Ludda i ubit će ga. Allah će poraziti jevreje i neće ostati ništa od Allahovih stvorenja iza čega će se moći jevrej sakriti, da mu Allah neće dati sposobnost da govori, ni kamen, ni stablo, ni zid, ni životinja. Pa će kazati: 'Allahov robe, muslimanu, ovo je jevrej, dođi i ubij ga!', izuzev garkada, a to je njihovo drvo, koje neće govoriti. Isa, sin Merjemin, će u mom ummetu suditi pravedno i bit će pravedan imam (predvodnik), razbit će krst, ubit će svinju i ukinut će džizju i sadaku, neće biti potrebe za čuvanjem deva i ovaca. Neće biti neprijateljstva i međusobne mržnje. Iz svake otrovnice bit će odstranjen otrov tako da će dijete moći staviti ruku u njena usta bez ikakve štete, i djevojčica će se igrati sa lavom a ovaj joj neće naškoditi. Vuk će biti među ovcama kao da je njihov pas-čuvar. Zemlja će se ispuniti mirom kao što se posuda ispuni vodom. Svi ljudi će se ujediniti oko jedne riječi i niko se osim Allaha neće obožavati. Ratovi će prestati, a Kurejševiči će zaposjesti hilafet (vlast). Zemlja će biti kao srebrena ploča a njeni plodovi će biti kao što su bili u doba Adema, alejhi selam. Grupa ljudi će se okupiti oko jednog grozda i on će im biti dovoljan. Grupa ljudi će jesti jedan nar, pa će se najesti. Cijena jednog bika će biti veoma mala, a konj će se moći kupiti za nekoliko dirhema (srebrenjaka). Tri godine prije izlaska Dedžala će biti teške za ljude, u njima će se pojaviti žestoka glad. Allah Uzvišeni će prve godine narediti nebu da smanji svoje padavine za trećinu, a zemlji da smanji svoje plodove za trećinu. U drugoj godini će narediti nebu

da smanji svoje padavine za dvije trećine, a zemlji da smanji svoje plodove za dvije trećine. U trećoj godini će narediti nebu da zadrži sve svoje padavine, tako da neće pasti nijedna kap kiše, a zemlji će narediti pa neće niknuti nijedna biljka i neće ostati ni jedan pašnjak, a da neće biti uništen, osim onoga što Allah bude htio. Ashabi upitaše: ‘A od čega će ljudi živjeti tada?’ ‘LA ILAHE ILLALLAH, ALLAHU EKBER i EL-HAMDU LILLAHI će im biti zamjena za hranu” – odgovori Poslanik. (Sahihul-Džami’)

BOŽANSKE MU'DŽIZE (NADNARAVNA DJELA) ALLAHOVIH POSLANIKA

Allah Uzvišeni šalje poslanike i pomaže ih mu'džizama koje su ljudima vidljive i opipljive kako bi bile pouzdani dokazi istinitosti njihovih poslanstava. S obzirom da su ove mu'džize bile osjetilne, materijalnog karaktera, nestale su sa nestankom njihovog vremena i u njih je vjerovao samo onaj ko ih je vidio. Kada je došla poslanica (Kur'an) Muhammeda, *salla Allahu alejhi ve sellem*, bila je univerzalna i konačna, pa je bilo nužno da bude vječna i da opstane sve do Sudnjeg dana, kako bi bila dokaz istinitosti poslanstva Muhameda, *salla Allahu alejhi ve sellem*, svim stvorenjima i svjedok nadolazećim generacijama. Zato mu'džiza Muhammeda, *salla Allahu alejhi ve sellem*, nije materijalnog karaktera kao što je bio slučaj sa mu'džizama vjerovjesnika prije njega, jer mu'džize osjetilnog, materijalnog karaktera ne mogu odigrati ovu ulogu i ne mogu ispuniti ovako važan zadatak, budući da prestaju sa nestankom svog efekta i da u njih ne vjeruje osim onaj ko ih vidi. Zbog toga je mu'džiza Muhammeda, *salla Allahu alejhi ve sellem*, Objava koja mu se objavljuje – Kur'an, koji će se učiti do Sudnjeg dana. Muhammed, *salla Allahu alejhi ve sellem*, je došao sa govorom (Kur'anom) koji je svojim načinom i stilistikom, bez obzira što je njegov narod u to vrijeme bio poznat po rječitosti i lijepom izražavanju, narušio uobičajeno. Uprkos kontinuiranom suprotstavljanju neistomišljenika za vrijeme Muhammeda, *salla Allahu alejhi ve sellem*, a i u svim vremenima nakon njega, i tvrdnjama da nije riječ o nadnaravnom govoru koji mu se objavljuje, nisu bili u stanju da dođu ni sa jednom surom

sličnom Kur'anu, pa čak ni sa jednim ajetom. Od nadnaravnosti Kur'ana časnog je i to što nas on obavještava o nekim nepoznatim događajima koji će se dogoditi u budućnosti. Kur'an časni je vječna mu'džiza Muhammeda, salla Allahu alejhi ve sellem, koji pojašnjavajući ovu činjenicu kaže: **“Nije bilo Vjerovjesnika da mu nije data neka mu'džiza kako bi mu ljudi povjerovali, a meni je kao mu'džiza dat Kur'an kojeg mi je Allah objavio i nadam se da ću ja imati najviše sljedbenika na Sudnjem danu.”** (Sahihul-Buhari)

MU'DŽIZE (NADNARAVNA DJELA) ISAA, ALEJHI SELAM

Kao što smo prethodno rekli, neki ljudi osporavaju, negiraju Božije poslanike, alejhimus-selam i ne vjeruju u njih osim putem osjetilnih, materijalnih dokaza. Zato je Allah pomogao Svoje poslanike mu'džizama (nadnaravnim djelima) koje ukazuju na istinitost njihovih poslanica (objava) sa kojima ih je Allah poslao. Međutim, treba znati da se svaka od tih mu'džiza događa Allahovom naredbom i dozvolom, kako nas je o tome obavijestio Allah u Svom govoru:

I prije tebe smo poslanike slali i žene i porod im davali. I nijedan poslanik nije donio nijedno čudo sobom, već Allahovom voljom. Svako doba imalo je Knjigu. (Ar-Ra'd 38)

Mu'džize koje je Allah dao Svojim poslanicima bile su u skladu sa onim po čemu su njihovi narodi bili poznati. Narod Musaa, alejhi selam, je bio poznat po sihru i vradžbinama pa je mu'džiza Musaa, alejhi selam, bila štap koji je pojeo sve što su sahiri (opaska: trebalo bi prevesti ovu riječ: čarobnjaci) napravili bacivši svoje štapove i užad na zemlju, koji su zbog njihove vradžbine gmizali poput zmija. Opčinili su oči ljudi kako bi im se štapovi i užad pričinili da su uistinu zmije, pa se čak i Musa, alejhi selam, pobjao kada je sve to vidio. Allah Uzvišeni kaže:

I faraonu čarobnjaci dođoše. "Da li ćemo, doista, nagradu dobiti ako budemo pobjednici?" – upitaše. "Da" – reče – "i

bićete mi, zaista, bliski." "O Musa" – rekoše onda – "hoćeš li ti ili ćemo mi baciti?" "Bacite vi" – reče on. I kad oni baciše, oči ljudima začaraše i jako ih prestrašiše, i vradžbinu veliku prirediše. I Mi naredismo Musau: "Baci štap svoj!" – i on odjednom proguta sve ono čime su oni bili obmanu izveli. I tako istina na vidjelo izbi i pokaza se da je bilo lažno ono što su oni priredili, i tu oni bijahu pobijedeni i ostadoše poniženi, "Mi vjerujemo u Gospodara svjetova" – povikaše, "Gospodara Musaova i Harunova!" (Al-A'raf 113-122)

Također, Isa, alejhi selam, je bio poslat narodu koji nije vjerovao osim u ono opipljivo, materijalno što može vidjeti svojim očima. U tom narodu su se proširile neke bolesti, pa su mu'džize Isaa, alejhi selam, bile u skladu sa tim. Allah ga je pomogao velikim mu'džizama koje podsjećaju na Allahovu svemoć, bogobožnost i vjerovanje u Njega. Isa alejhi selam, je pričao sa ljudima još dok je u kolijevci bio, od blata je napravio nešto poput ptice pa je puhnuo u to i Allahovom voljom postalo prava ptica, izliječio je slijepca i gubavca, mrtve je oživljavao Allahovom voljom i obavještavao bi ljude šta jedu i šta u svojim kućama gomilaju, kako nas je o tome Allah obavijestio u Svom govoru:

Kad Allah rekne: "O Isa, sine Merjemin, sjeti se blagodati Moje prema tebi i majci tvojoj: kada sam te Džibrilom pomogao pa si s ljudima, u bešici i kao zreo muž, razgovarao; i kada sam te pismenosti i mudrosti, i Tevratu i Indžilu naučio; i kada si, voljom Mojom, od blata nešto poput ptice napravio i u nju udahnuo, i kada je ona, voljom Mojom, postala ptica; i kada si, voljom Mojom, od rođenja

slijepa i gubavca iscijelio; i kada si, voljom Mojom, mrtve dizao; i kada sam od tebe sinove Israilove odbio, kad si im ti jasne dokaze donio, pa su oni među njima koji nisu vjerovali – povikali: 'Ovo nije ništa drugo do prava vradžbina!' (Al-Maidah 110)

Od mu'džiza Isaa, alejhi selam, kojim ga je Allah počastio je i to što mu je Allah uslišao dovu kada su od njega njegovi sljedbenici zatražili da im spusti trpezu s neba kako bi im se srca smirila i kako bi se uvjerali u istinitost njegova poslanstva. Allah Uzvišeni je rekao:

I kada sam učenicima naredio: 'Vjerujte u Mene i Poslanika Moga!' – oni su odgovorili: 'Vjerujemo, a Ti budi svjedok da smo mi muslimani'." A kada učenici rekoše: "O Isa, sine Merjemin, može li nam Gospodar tvoj trpezu s neba spustiti?" – on reče: "Bojte se Allaha ako ste vjernici!" "Mi želimo" – rekoše oni – "da s nje jedemo i da naša srca budu smirena i da se uvjerimo da si nam istinu govorio, i da o njoj budemo svjedoci." Isa, sin Merjemin, reče: "O Allahu, Gospodaru naš, spusti nam s neba trpezu da nam bude blagdan, i prvima od nas i onima kasnijim, i čudo Tvoje, i nahrani nas, a Ti si hranitelj najbolji!" "Ja ću vam je spustiti" – reče Allah – "ali ću one među vama koji i poslije ne budu vjerovali kazniti kaznom kakvom nikoga na svijetu neću kazniti." (Al-Maidah 111-115)

BOŽIJI POSLANICI I POZIVANJE U TEVHID (MONOTEIZAM)

U osnovi, vjera svih Božijih poslanika je jedna jer potiče od Allaha, kako nas je o tome Uzvišeni obavijestio u Svom govoru:

**Zar da pored Njega oni uzimaju bogove?! Reci:
"Dokažite!" Ova Knjiga je pouka za moje sljedbenike, a
bilo je knjiga i za one koji su prije mene bili i nestali.
Međutim, većina njih ne zna istinu, pa zato glave okreću.
Prije tebe nijednog poslanika nismo poslali, a da mu nismo
objavili: "Nema boga osim Mene, zato se Meni klanjajte!"
(Al-Anbija' 24-25)**

Oko pitanja tevhida gravitiraju sva islamska šeriatska učenja i postulati, a to je slučaj i sa svim prijašnjim vjerezakonima. Pozivanje u vjerovanje da je Allah Jedan i da se samo On iskreno obožava je ono zbog čega je Allah stvorio čovječanstvo, džennet i džehennem, kako to Allah pojašnjava u Svom govoru:

**On vam propisuje u vjeri isto ono što je propisao Nuhu i
ono što objavljujemo tebi, i ono što smo naredili Ibrahimu i
Musau i Isau: "Pravu vjeru ispovijedajte i u tome se ne
podvajajte!" Teško je onima koji Allahu druge ravnim
smatraju da se tvome pozivu odazovu. Allah odabire za
Svoju vjeru onoga koga On hoće i upućuje u nju onoga ko
Mu se iskreno obrati. (Aš-Šura 13)**

Vjerovanje u Jednog, Jedinog Allaha i iskreno obožavanje samo Njega Uzvišenog je oporuka svih Božijih poslanika i

vjerovjesnika svojim narodima, a naročito svojim potomcima, kako nas je Allah o tome obavijestio govoreći o Ja'kubu, alejhi selam:

Vi niste bili prisutni kada je Jakubu smrtni čas došao i kada je sinove svoje upitao: "Kome ćete se, poslije mene, klanjati?" – "Klanjaćemo se" – odgovorili su – "Bogu tvome, Bogu tvojih predaka Ibrahima i Ismaila i Ishaka, Bogu jednome, i mi se Njemu pokoravamo!"

(Al-Bakarah 133)

Ispravna logika i zdrav razum odbacuju mnogoboštvo, tj. da postoje neki drugi bogovi mimo Allaha, jer je to krnjavost, a to je nemoguće kada se radi o Allahu – Stvoritelju i Tvorcu ovog univerzuma. Ako je mnogoboštvo nešto što stvorenja odbijaju da postoji među njima, šta tek reći za Gospodara tih stvorenja. Širk (mnogoboštvo) je besposlica i dokolica, a to ne priliči Allahu Uzvišenom koji kaže:

Mi nismo stvorili nebo i Zemlju, i ono što je između njih, da se zabavljamo. Da smo se htjeli zabavljati, zabavljali bismo se onako kako Nama dolikuje, ali Mi to ne činimo, nego istinom suzbijamo laž, istina je uguši i laži nestane; a teško vama zbog onoga što o Njemu iznosite! Njegovo je ono što je na nebesima i na Zemlji! A oni koji su kod Njega ne zaziru da Mu se klanjaju, i ne zamaraju se, hvale Ga noću i danju, ne malaksavaju. Zar će kumiri, koje oni od zemlje prave, mrtve oživiti? Da Zemljom i nebesima upravljaju drugi bogovi, a ne Allah, poremetili bi se. Pa nek je uzvišen Allah, Gospodar svemira, od onoga što Mu pripisuju! On neće biti pitan za ono što radi, a oni će biti pitani. (Al-

Anbija' 16-23)

Kao što je Allah Uzvišeni čist od afiniteta prema igri, zabavi i besposlici, tako je čist i od toga da ima dijete, jer logično je da kada neko ima dijete mora imati i ženu, a to je nemoguće kada je riječ o Allahu Uzvišenom i on je čist od toga. To da Allah ima ženu i dijete bi značilo da su i oni božanstva kao što je Allah, da su i žena i to dijete oduvijek, da nemaju ni početka ni kraja, a to je nemoguće jer je Stvoritelj Jedan – a to je Allah Uzvišeni Kome niko i ništa nije slično i niko nije kao On. A onaj ko ima potrebu za ženom zašto ne bi uzeo više žena i prijateljica, a ne samo jednu ženu?! Uzvišeni Allah je od svega toga čist. Također, mogućnost da Allah ima dijete podrazumijeva slabost i potrebu za pomoći tog djeteta. Osim toga, zašto da Allah ima jedno dijete, što ne bi onda imao nekoliko djece, pa onda unučad i potomke?! Allah Uzvišeni je daleko od potrebe za bilo kim i čist je od svega ovoga. Također, da je Allah Sebi pripisao dijete to bi značilo da On ima sposobnost reprodukcije što bi opet podrazumijevalo da je On rođen, jer ko ima sina sigurno ima i oca, tj. nekoga od koga potiče. Sve ovo je nemoguće kada se radi o Allahu, Jedinom Stvoritelju, Koji nikoga nije rodio niti je rođen. Onaj ko ima dijete vremenom će ostariti i tom djetetu pripada nasljedstvo, a sve ovo nije moguće u slučaju Allaha, Jednog Jedinog Stvoritelja, Koji kaže:

On je stvoritelj nebesa i Zemlje! Otkud Njemu dijete kad nema žene, On sve stvara, i samo On sve zna. To vam je Allah, Gospodar vaš, nema drugog boga osim Njega, Stvoritelja svega; zato se Njemu klanjajte; On nad svim bdi! Pogledi do Njega ne mogu doprijeti, a On do pogleda

dopire; On je milostiv i upućen u sve. (Al-An'am 101-103)

Poznato je da potreba za partnerom ukazuje na manjkavost, jer se partneri međusobno dopunjuju, a Allah Uzvišeni nema potrebu ni za kim od Svojih stvorenja kako bi njime nadomestio neki nedostatak, ili kako bi Mu neko pomogao u održavanju univerzuma i uređivanju stvari koje se odnose na Njegova stvorenja. Štaviše, Njegova stvorenja su ta koja imaju potrebu za Njim i onim što je kod Njega Uzvišenog Koji je najbogatiji. Allah kaže:

I reci: "Hvaljen neka je Allah, koji Sebi nije uzeo djeteta i koji u vlasti nema ortaka, i kome ne treba zaštitnik zbog nemoći – i hvaleći Ga veličaj!" (Al-Isra' 111)

Kur'an je pojasnio nemogućnost postojanja više bogova mimo Allaha – Tvorca ovog univerzuma, i konstatovao je logičko-racionalne razloge zašto je to nemoguće, prihvatljive ispravnom rezonovanju i zdravom razumu:

- Postojanje više božanstava podrazumijeva da svako božanstvo ima apsolutnu moć, jer je apsolutna moć jedno od Božijih svojstava. Mnogoboštvo podrazumijeva i to da svaki Bog hoće nešto različito od onog drugog i onda se događa nered u čitavom kosmosu zbog sukoba, spora i rivalstva između njih. Allah je Uzvišen od toga da ima sudruga u vlasti jer bi to značilo nered, a Allah je od toga čist. Kur'an Časni to pojašnjava, pa Uzvišeni Allah kaže:

Zar će kumiri, koje oni od zemlje prave, mrtve oživiti? Da Zemljom i nebesima upravljaju drugi bogovi, a ne Allah, poremetili bi se. Pa nek je uzvišen Allah, Gospodar svemira, od onoga što Mu pripisuju! (Al-Anbija' 21-22)

- Postojanje drugog boga pored Allaha bi značilo da svaki od njih posjeduje snagu i moć kojom bi se međusobno borili i suprotstavili jedan drugom radi pridobijanja vlasti i kontrole (dominacije) u univerzumu. Na ovo odgovara Kur'an, pa Allah Uzvišeni kaže:

Reci: "Da pored Njega postoje drugi bogovi, kao što oni govore, oni bi onda potražili put do Allaha Svevišnjeg."

Hvaljen neka je On i vrlo visoko iznad onoga što oni govore! Njega veličaju sedmera nebesa, i Zemlja, i oni na njima; i ne postoji ništa što ga ne veliča, hvaleći Ga; ali vi ne razumijete veličanje njihovo. – On je doista blag i mnogo prašta. (Al-Isra' 42-44)

Postojanje drugog boga mimo Allaha bi značilo podjelu kosmosa među njima, kako bi svaki od njih raspolagao s onim što je stvorio, a to je, kada je riječ o Allahu Uzvišenom, nemoguće. Uzvišeni Allah kaže:

Allah nije uzeo Sebi sina, i s Njim nema drugog boga!

Inače, svaki bi bog, s onim što je stvorio – radio što bi htio, i jedan drugog bi pobjeđivao. – Hvaljen neka je Allah koji je daleko od onoga što oni iznose. (Al-Mu'minun 91)

Zato je širk (pripisivanje Allahu sudruga u obožavanju) najveći grijeh kojeg Allah neće oprostiti onome ko umre sa tim grijehom, džennet mu je haram (zabranjen) i njegovo boravište će biti džehennem, a ružno li je to boravište. Većina kur'anskih ajeta upozorava na ovaj grijeh koji na koji se odnosi na ono što smo prethodno spomenuli, a rekli smo da je nemoguće da postoje druga božanstva mimo Allaha, jer bi to predstavljalo nedostatak kada se radi o Allahu, i svakako mnogobvoštvo se

može smatrati govorom o Allahu bez znanja. Allah kaže:

Allah neće oprostiti da Mu se neko drugi smatra ravnim, a oprostiće manje grijehove od toga kome On hoće. A onaj ko drugog smatra Allahu ravnim čini, izmišljajući laž, grijeh veliki. (An-Nisa' 48)

ISA, NEKA JE NA NJEGA BOŽIJI MIR I SPAS, I ODRICANJE OD ŠIRKA (MNOGOBOŠTVA)

Kur'an Časni je pojasnio da je Isa, alejhi selam, vjerovjesnik poput ostalih vjerovjesnika, stvoren je i Allahov je rob. Bio je jedan od onih koji je pozivao u tevhid (monoteizam) i nikada nije potvrdio, niti priznao svome narodu ono na čemu su oni bili, a to je mnogoboštvo. Pozivao je svoj narod da vjeruju u Allaha, Jednog Jedinog, i da napuste sva druga lažna božanstva mimo Njega. Pojasnio im je većinu onoga u čemu su se razilazili Israiliđani, pa Allah Uzvišeni kaže:

A kad je Isa očita znamenja donio, on je rekao: "Donosim vam mudrost i dolazim da vam objasnim ono oko čega se razilazite. Zato se Allaha bojte i meni se pokoravajte, Allah je moj i vaš Gospodar, pa se Njemu klanjajte, to je Pravi put!" (Az-Zuhruf 63-64)

Kur'an je potvrdio da je Isa, alejhi selam, čist od toga da je pozivao u mnogoboštvo, ili da im je naređivao da čine širk obožavajući njega. Također, Kur'an pojašnjava da će Isa, alejhi selam, kao predvodnik čovječanstva stati na Sudnjem danu pred Gospodarom svjetova i zanegirati ono za šta ga optužuju Israiliđani, a to je da ih je on pozivao da obožavaju njega i njegovu majku, kako nas o tome Allah Uzvišeni obavještava u Svom govoru:

A kada Allah rekne: "O Isa, sine Merjemin, jesi li ti govorio ljudima: 'Prihvatite mene i majku moju kao dva boga uz Allaha!'" – on će reći: "Hvaljen neka si Ti! Meni nije priličilo da govorim ono što nemam pravo. Ako sam ja to

**govorio, Ti to već znaš; Ti znaš šta ja znam, a ja ne znam
šta Ti znaš; Samo Ti jedini sve što je skriveno znaš. Ja sam
im samo ono govorio što si mi Ti naredio: 'Klanjajte se
Allahu, i mome i svome Gospodaru!' I ja sam nad njima
bdio dok sam među njima bio, a kad si mi Ti dušu uzeo, Ti
si ih jedini nadzirao; Ti nad svim bdiš. Ako ih kazniš,
robovi su Tvoji, a ako im oprostiš, silan i mudar Ti si." (Al-
Maidah 116-118)**

RADOSNA VIJEST ISAA O MUHAMMEDU, NEKA JE NA NJIH BOŽIJI MIR I SPAS

Kur'an časni pojašnjava da je Allah Uzvišeni uzeo zavjet od svih Božijih poslanika da vjeruju jedni drugima i da ako Allah pošalje poslanika da potvrdi ono što su oni već propovijedali, vjeruju u njega, iskreno mu vjeruju i da tome podučavaju svoje narode. Allah je od svih poslanika i vjerovjesnika uzeo obavezu da vjeruju jedni u druge i da potvrde jedni druge, jer sve ono sa čim su oni došli je od Allaha, Koji kaže:

Allah je od svakog vjerovjesnika kome je Knjigu objavio i znanje dao – obavezu uzeo: "Kad vam, poslije, dođe poslanik koji će potvrditi da je istina ono što imate, hoćete li mu sigurno povjerovati i sigurno ga pomagati? Da li pristajete i prihvaćate da se na to Meni obavežete?" – Oni su odgovarali: "Pristajemo!" – "Budite, onda, svjedoci" – rekao bi On – "a i Ja ću s vama svjedočiti." A oni koji i poslije toga glave okrenu, oni su doista nevjernici. Zar pored Allahove žele drugu vjeru, a Njemu se, htjeli ili ne htjeli, pokoravaju i oni na nebesima i oni na Zemlji, i Njemu će se vratiti! (Alu Imran 81-83)

Kur'an sadrži ajete koji pozivaju nemuslimane, a naročito ehlul-kitabije (kršćane i jevreje), da vjeruju u Muhammeda, salla Allahu alejhi ve sellem, i slijede njegovu Poslanicu, kako to Uzvišeni Allah pojašnjava u Svom govoru:

O sinovi Israilovi, sjetite se blagodati Moje koju sam vam podario, i ispunite zavjet koji ste Mi dali – ispunite i Ja svoj koji sam vama dao, i samo se Mene bojte! Vjerujte u ono

što objavljujem, čime se potvrđuje da je istinito ono što vi imate, i ne budite prvi koji u to neće vjerovati. I ne zamjenjujte riječi Moje za nešto što malo vrijedi, i samo se Mene bojte!

I istinu sa neistinom ne miješajte i istinu svjesno ne tajite!

(Al-Bakarah 40-42)

Naš vjerovjesnik Isa, alejhi selam, se pokorio naredbi Uzvišenog Allaha pa je nagovijestio dolazak Muhammeda, salla Allahu alejhi ve sellem, nakon njega i pojasnio je svome narodu da je on (Isa) poslat samo Israilićanima. Ovo se spominje u Indžilu, u jevandjelju po Mateju, gdje Isa, alejhi selam, kaže: *“Nisam poslan nikome osim izgubljenim ovcama doma Izraelova.”* Iz ovog govora Isaa, alejhi selam, jasne su dvije činjenice:

Prva činjenica se odnosi na to da Isa, alejhi selam, nije poslat svim ljudima općenito, već samo određenom narodu i u određeno vrijeme. Ovo je ono što je preneseno u jevandeljima. Ako je ovo ono o čemu govore jevandelja, postavlja se pitanje zašto onda misija kršćana nije usredsređena samo na Israilićane i njihovo pozivanje u kršćanstvo, što bi bilo u skladu sa ovim riječima Isaa, alejhi selam, nego se postupa suprotno njima pa se pokrštavaju i oni koji nisu Israilićani?

Ovaj citat iz jevandelja (*“Nisam poslan nikome osim izgubljenim ovcama doma Izraelova.”*) je jasan dokaz da kršćanstvo nije univerzalna vjera i da propovijedanje kršćanstva nije od stubova kršćanske vjere.

Druga činjenica: S obzirom da Isa, alejhi selam, nije poslat osim *izgubljenim ovcama doma Izraelova*, to znači da će se

pojaviti Poslanik nakon njega čija će se misija odnositi na cijeli svijet i koji će biti pečat poslanika. Ovo je ono što je nagovijestio Isa, alejhi selam, i jedna od njegovih zadaća je bila da donese radosnu vijest o dolasku posljednjeg Poslanika, Muhammeda, salla Allahu alejhi ve sellem. Ovu činjenicu pojašnjava i Kur'an, pa Uzvišeni Allah kaže:

A kada Isa, sin Merjemin, reče: "O sinovi Israilovi, ja sam vam Allahov poslanik da vam potvrdim prije mene objavljeni Tevrat i da vam donesem radosnu vijest o poslaniku čije je ime Ahmed, koji će poslije mene doći" – i kad im je on donio jasne dokaze, oni rekoše: "Ovo je prava vradžbina!" (As-Saff 6)

Korektan i civiliziran čovjek, koji je svoj um oslobodio od slijeđenja tuđeg mišljenja i apsolutne kontrole i povodenja za vjerom svojih očeva i djedova, zapitat će se da li postoji neka prepreka (ili zabrana) da Muhammed, salla Allahu alejhi ve sellem, bude poslanik koji je poslat od Uzvišenog Allaha, kad su već prije njega (Muhammeda) slati mnogi poslanici i vjerovjesnici? Ako je odgovor da ne postoji nikakva racionalna, niti zakonska (šerijatska) barijera u tom smislu, zašto onda negirati poslanicu i vjerovjesništvo Muhammeda, salla Allahu alejhi ve sellem, i to da je poslat svim ljudima, potvrđujući poslanice (objave) vjerovjesnika prije njega?!

STATUS DOBRIH SVEĆENIKA I MONAHA IZ POSLANICE (OBJAVE) MUHAMMEDA, SALLA ALLAHU ALEJHI VE SELLEM

Mnogi jevrejski svećenici i kršćanski monasi povjerovali su u Allahovog Poslanika Muhammeda, *salla Allahu alejhi ve sellem*, nakon što su spoznali da je ono sa čime je on došao istina. Njihove svete knjige su nagovijestile pojavu Poslanika nakon Musaa i Isaa, *alejhimus-selam*. Bez obzira na sve ono što je ubačeno u te knjige kao što su iskrivljivanja, izmjene i manipulacije u prijevodima kroz različite vremenske periode, i na to što su originalni primjerci pogubljeni, ipak su ostali opisi vjerovjesnika Muhammeda, *salla Allahu alejhi ve sellem*, u mnogima od njih. Ti opisi ukazuju na njega (Muhammeda) jasno i bez ikakve sumnje. Zato još uvijek, i dan danas, veliki broj kršćana prihvata islam uprkos svim kampanjama namjernog izobličenja od strane zapadnjačkih sredstava informisanja. Rekao je Uzvišeni:

Onima koji će slijediti Poslanika, Vjerovjesnika, koji neće znati čitati ni pisati, kojeg oni kod sebe, u Tevratu i Indžilu, zapisana nalaze, koji će od njih tražiti da čine dobra djela, a od odvratnih odvrćati ih, koji će im lijepa jela dozvoliti, a ružna im zabraniti, koji će ih tereta i teškoća koje su oni imali osloboditi. Zato će oni koji budu u njega vjerovali, koji ga budu podržavali i pomagali i svjetlo po njemu poslano slijedili – postići ono što budu željeli. (Al-A'raf 157)

Allahov Poslanik, *salla Allahu alejhi ve sellem*, je pojasnio svojim drugovima da je on radosna vijest njegova brata Isaa,

alejhi selam, kada su ga o tome pitali:

“O Allahov Poslaniče, reci nam nešto o sebi. Poslanik, salla Allahu alejhi ve sellem, odgovori – Ja sam uslišana dova (molba) moga praoca Ibrahima i radosna vijest Isaa, alejhimus-selam. Kada je moja majka zanjela sa mnom, vidjela je kao da je iz nje izašla svjetlost koja je obasjala dvorce Busre u Šamu.” (Tefsir Kur’ana od Ibn Kesira)

Kada je Muhammed, salla Allahu alejhi ve sellem, poslat, u njega su neki od ehlul-kitabija (kršćana i jevreja) povjerovali, a neki ne. Pripovijeda Poslanikova supruga Safija bint Hujjej bin Ahtab, radijallahu anha, koja je bila jevrejka prije nego je prešla na islam: **“Niko od djece nije bio draži mom ocu i amidži od mene. Nikad ih nisam srela a da me nisu uzeli pored djeteta koje su imali. Kada je Muhammed, salla Allahu alejhi ve sellem, došao nadomak Medine i odsjeo u Kubau, selu sinova Amra bin Avfa, njen otac Hujjej b. Ahtab i njegov brat Ebu Jasir b. Ahtab, u ranu zoru otišli da vide Muhammeda, salla Allahu alejhi ve sellem, i da s njime porazgovaraju. Nakon što su se u sumrak vratili od njega, izgledali su jadno, bijedno i sumorno, a na Safiju, radijallahu anha, koju su jako voljeli, uopće nisu obratili pažnju, što je bilo suprotno njihovom običaju. Tada je čula svoga amidžu Ebu Jasira kako pita njenog oca: “Je li to on?” Hujjej odgovori: “Jeste, tako mi Allaha!” Ebu Jasir priupita: “U potpunosti si ga prepoznao po osobinama i opisu?” “Da”, reče Hujjej. “Kako ćeš postupiti prema njemu?”, opet upita Ebu Jasir. “Tako mi Allaha, bit ću mu neprijatelj dok god budem živ!”, odgovori Hujjej.** (Sira Ibn Hišama 2/165, Bejheki – “Ed-Delail 2/532)

Veliki broj svećenika i monaha u to vrijeme, a i danas, prihvatio je istinu sa kojom je došao Muhammed, salla Allahu alejhi ve sellem. Kralj kršćanske Abesinije Nedžaši bio je jedan od prvih koji je to uradio za vrijeme Allahovog Poslanika Muhammeda, salla Allahu alejhi ve sellem. Nedžašija je bio kršćanin, jedan od onih koji su poznavali kršćanske svete knjige i znao je za radosne vijesti koje govore o vjerovjesniku koji će biti poslat nakon Isa, alejhi selam. Krio je svoj iman (vjerovanje), a prethodno je prihvatio izvorno kršćanstvo daleko od pristrasnosti. Umu Seleme, radijallahu anha, supruga Poslanika Muhammeda, salla Allahu alejhi ve sellem, pripovijeda: **“Kada smo otputovali u Abesiniju dobili smo najbolju zaštitu kod Nedžašija. Nismo se više bojali za našu vjeru, obožavali smo Allaha i niko nas nije uznemiravao, niti smo čuli bilo šta što je nama mrsko. Kada je ova vijest stigla do Kurejšija dogovorili su se da Nedžašiju pošalju po nas dva sposobna i oštroumna čovjeka i po njima nabolje mekkanske poklone. Nedžaši je bio zadivljen onim što mu je od njih došlo. Sakupili su mu puno skupocjenih darova i nisu ostavili nijednog njegovog patrijarha a da mu nisu poslali poklon. Uz to su poslali Abdullaha bin Ebi Rebiu bin Mugire el-Mahzumija i Amra bin Asa bin Vail es-Sehmija i naredili su im šta treba da urade. Rekli su im: “Svatom patrijarhu dajte poklon prije nego budete pričali sa Nedžašijem o muslimanima koji su izbjegli u Abesiniju. Zatim, uručite poklon Nedžašiju i pitajte ga da vam preda muslimane prije nego i pričate sa njim u vezi njih.”** Ummu Seleme dalje kaže: **“Ova dvojica su istupili pred Nedžašija, a mi smo bili u najboljoj zemlji kod njega i u najboljoj zaštiti.**

Nije ostao niko od Nedžašijevih patrijarha a da mu nisu uručili poklon prije nego su počeli razgovor sa njim (Nedžašijem). Zatim su rekli svakom patrijarhu – Nekoliko maloumnih mladića zanegiralo je našu vjeru, pobjegli su od nas i našli utočište u kraljevstvu vašeg kralja. Napustili su vjeru svog naroda, a nisu prihvatili ni vašu vjeru. Došli su sa nekom novom vjerom, i nama i vama nepoznatom. Vašem kralju smo po njih poslali najuglednije iz njihovog naroda kako bi ih vratili nazad. Kada budemo razgovarali sa vašim kraljem sugerišite mu da ih preda nama bez da priča s njima. Njihov narod će bolje paziti na njih, jer znaju njihovu sramotu zbog koje su ih i grdili. Patrijarsi im rekoše – U redu. Zatim su njih dvojica primijeli darove Nedžašiju, te ih je on primio od njih. Oni mu se onda obratiše i rekoše – O kralju, u tvoju domovinu je utočište našla grupa maloumnih mladića koji su napustili vjeru svoga naroda, a pritom nisu ni tvoju vjeru prihvatili. Došli su sa nekom novom vjerom, i nama i tebi nepoznatom. Njihovi očevi, amidže i rođaci su nas poslali tebi da ih vratimo njima. Oni će na njih bolje paziti jer znaju za njihovu sramotu zbog koje su ih grdili. Umu Seleme dalje pripovijeda: “Abdullahu bin Ebi Rebia i Amru bin Asu nije bilo ništa mrskije od toga da Nedžaši čuje i muslimane šta oni imaju da kažu. Patrijarsi oko Nedžašija rekoše – Istinu su rekli, o kralju. Njihov narod će bolje paziti na njih jer znaju za njihovu sramotu zbog koje su ih grdili. Predaj ih njima da ih vrate u svoju domovinu i svome narodu. Nedžaši se naljuti pa reče – Ne, tako mi Allaha! Neću vam ih predati. Neću iznevjeriti narod koji je kod mene zatražio

zaštitu, nastanio moju zemlju i mene izabrao umjesto nekog drugog sve dok ih ne pozovem i upitam šta imaju da kažu po ovom pitanju. Ako kažu isto što ste i vi rekli, predaću vam ih i vratiti vašem narodu, a ako kažu drugačije od vas dvojice zaštitit ću ih od vas i imat će moju zaštitu koliko to oni budu željeli. Zatim Nedžaši posla po drugove Allahovog Poslanika, *salla Allahu alejhi ve sellem*, i pozva ih. Kada im je došao kraljev izaslanik oni se sakupiše i jedan od njih reče ovom drugom – Šta ćete reći kralju kad dođete pred njega? Zatim ovaj odgovori – Tako nam Allaha, reći ćemo ono što znamo i što nam je naredio naš Poslanik, *salla Allahu alejhi ve sellem*, pa nek bude šta bude. Kada su došli kralju, on pozva kršćanske učenjake koji otvoriše svoje knjige i posjedaše oko njega. Zatim Nedžaši upita muslimane – Kakva je to vjera zbog koje ste napustili svoj narod, a niste prihvatili ni moju niti vjeru bilo kog drugog naroda? Ummu Seleme dalje kaže: “Dža’fer ibn Ebu Talib je bio taj koji se obratio kralju pa reče – Vaše visočanstvo, bili smo narod koji je ogrezao u neznanju. Obožavali smo kipove, jeli strvinu, činili razvrat, kidali rodbinske veze, uznemiravali komšije, jači je ugnjetavao slabijeg. Sve to smo činili dok nam Allah nije poslao Poslanika, jednog od nas, čije porijeklo, iskrenost, pouzdanost i čestitost dobro poznajemo. Pozvao nas je da vjerujemo u Jednog Jedinog Allaha i da samo Njega obožavamo. Pozvao nas je da napustimo kipove i kumire koje smo obožavali mi i naši očevi. Naređuje nam da govorimo istinu, ispunjavamo emanate, spajamo rodbinske veze, da se lijepo ophodimo prema komšiji, da se klonimo onoga što je zabranjeno i

prolivanja krvi. Zabranjuje nam razvrat, lažan govor i svjedočenje, jedenje imetka siročadi, lažno optuživanje udate žene da je počinila blud. Naređuje nam da obožavamo samo Allaha i da Mu širka ne činimo. Naređuje nam da obavljamo namaz, dajemo zekat, post – Ummu Seleme nastavlja: “Pa je nabrojao ostale islamske naredbe. Dža’fer dalje kaže – Pa smo povjerovali u njega i počeli slijediti ono sa čime je on došao. Obožavamo samo Allaha i širka Mu ne činimo. Smatramo zabranjenim ono što nam je On zabranio, a dozvoljenim ono što nam je On dozvolio. Naš narod se zbog toga prema nama počeo neprijateljski ophoditi, mučili su nas i zlostavljali zbog naše vjere kako bi nas vratili iz obožavanja Allaha u obožavanje kipova, kako bismo ponovo smatrali dozvoljenim grijeha i ono što je ružno. Kada su nas napatili, nasilje i nepravdu nam učinili, kada više nismo mogli podnijeti i kada su nas na silu htjeli rastaviti od naše vjere, pobjegli smo u tvoje kraljevstvo, tebe smo izabrali mimo svih drugih, želeći tvoju zaštitu i nadajući se da kod tebe nećemo doživjeti nepravdu i nasilje. Nedžaši mu reče – Imaš li kod sebe nešto od Božije objave sa kojom je došao Poslanik? Džafer odgovori – Da. Nedžaši mu reče – Prouči mi to. Pa je Dža’fer proučio dio s početka sure Merjem. Kaže Ummu Seleme – Pa je Nedžaši zaplakao toliko da su mu suze bradu nakvasile. Kada su čuli ajete koji se uče plakali su i njegovi patrijarsi toliko da su im suze nakvasile njihove knjige. Zatim Nedžaši reče: “Tako mi Allaha, ovo što sam čuo i ono što je Musa propovedao dolazi iz istog izvora.” Zatim reče kurejšijskim izaslanicima – Idite, tako mi Allaha, nikad vam ih neću predati niti ću ih

iznevjeriti. Umu Seleme dalje pripovijeda: “Kada su dvojica Kurejšija izašli Amr bin As reče – Tako mi Allaha sutra ću otkriti njihovu sramotu kod kralja i doći ću im glave. Abdullah bin Ebi Rebia koji je bio bogobojažniji od njih dvojice po pitanju nas mu reče. – Nemoj to činiti, oni imaju rodbinu i bližnje svoje pa iako su nas napustili i drugu vjeru prihvatili, oni su od nas. Amr bin As reče – tako mi Allaha obavijestiću kralja o onome što oni tvrde da je Isa sin Merjemin samo Božiji rob. Njih dvojica sutra opet dođoše kralju i Amr bin As reče – Vaše visočanstvo, muslimani kažu za Isaa sina Merjemina nešto veoma ružno i ozbiljno. Zatim Nedžaši posla po muslimane i upita ih o tome. Ummu Seleme kaže: “Nama nije bilo objavljeno ništa tako strašno i ružno kako su dvojica Kurejšija to predstavili.” Narod se sakupio, a jedan od njih reče – Šta ćete reći kralju kada vas bude pitao o Isau, alejhi selam? Odgovoriše – Tako nam Allaha, reći ćemo ono što Allah kaže i ono sa čim je došao naš Vjerovjesnik, salla Allahu alejhi ve sellem, pa nek bude šta bude. Kada su ušli kod kralja on im reče – Šta vi kažete o Isau, sinu Merjeminu? Dža’fer ibn Ebi Talib mu odgovori – O njemu kažemo ono sa čim je došao naš Vjerovjesnik, salla Allahu alejhi ve sellem, a to je da je Isa, alejhi selam, Allahov rob i Njegov poslanik, život kojeg je Allah stvorio i Njegova riječ “BUDI” koju je poslao Merjemi koja je čedna. Ummu Seleme kaže: “Zatim je Nedžaši udario rukom u zemlju i uze jedan štap i reče – Slučaj Isaa, alejhi selam, je u potpunosti kao što si rekao, a razlika između nas i vas je koliko ovaj štap. Uskomešaše se patrijarsi oko Nedžašija

kada on to reče. – Negodujte, tako mi Allaha! Zatim se obrati muslimanima – Idite, bit ćete sigurni u mojoj zemlji, a onaj ko vas napadne bit će kažnjen. I još jednom, ko vas napadne bit će kažnjen. Ne bih dozvolio ni za čitavo brdo blaga da se nekome od vas nanese zlo. A ovima (kurejšijama) vratite njihove darove, ne trebaju nam. Tako mi Boga, Allah od mene nije uzeo mito kada mi je vlast moju vratio, pa ga neću ni ja od vas uzeti. On mi nije ljude pokornim učinio sve dok ih ja nisam Njemu (Allahu) u pokornost stavio. Ummu Seleme dalje pripovijeda: “Dvojica Kurejšija izadoše od kralja poniženi sa vraćenim darovima, a mi smo ostali boraviti u najboljoj zemlji i kod najboljeg zaštitnika. Tako mi Allaha, tako smo živjeli sve dok Nedžašija nisu napali zbog vlasti. Tako mi Allaha, nismo znali za veću tugu od te koja nas je tada zadesila, jer smo se bojali da će Nedžaši biti pobijeden. Zatim dolazi neki čovjek koji ne zna naše pravo za koje je znao Nedžaši. Marširao je Nedžaši sa svojom vojskom, a između njih je bila rijeka Nil. Drugovi Allahovog Poslanika, salla Allahu alejhi ve sellem, rekoše – Hoće li neko otići do mjesta sukoba i donijeti nam kakvo dobro? Zubejr ibn Avvam reče – Ja ću. Ummu Seleme kaže da je on bio jedan od najmlađih među njima. Napuhali su mu nešto na čemu je mogao plivati, te on to stavi na svoje grudi i prepliva Nil sve dok ne stiže na obalu gdje se vodila bitka. Zatim je krenuo sve dok ih nije sustigao (borio se na strani Nedžašijeve vojske), a mi smo molili Allaha da podari Nedžašiju pobjedu protiv njegova neprijatelja i da učvrsti vlast u svojoj zemlji, pa se Abesinija oporavila i postala je uređena

zemlja pod njegovom vlašću. Mi smo ostali kod Nedžašija u najboljoj kući sve dok nismo otišli Allahovom Poslaniku, salla Allahu alejhi ve sellem, koji je bio u Mekki.” (Musned imama Ahmeda)

Pripadnici ehlul-kitabija koji su pravični nakon što pročitaju ono što Kur'an Časni kaže o Isau, alejhi selam, i njegovoj majci, neka je na nju Božiji mir i spas, znaju da je to istina od Allaha. Kršćani prihvataju islam u mnogo većem broju od ostalih baš zbog te sličnosti i bliskosti između njih i muslimana. U povijesnim knjigama poznata je priča o susretu između bizantijskog kralja Herakla i Ebu Sufjana prije nego je prihvatio islam, koja ukazuje na to koliko su kršćani znali o istinitoj poslanici Muhammeda, salla Allahu alejhi ve sellem.

Pripovijeda Ibn Abbas da ga je Ebu Sufjan bin Harb obavijestio da mu je Herakle poslao zahtjev da dođe do njega dok se nalazio u Šamu sa nekim ljudima trgovcima iz plemena Kurajš, za vrijeme primirja između Allahovog Poslanika, salla Allahu alejhi ve sellem, i Kurajšija nevjernika. Sakupili su se i otišli kod Herakla u Jerusalem. Herakle je sjedio u svom društvu, a oko njega su bili bizantijski velikodostojnici. Herakle reče svom prevodiocu: “Pitaj ih ko je po srodstvu najbliži ovom čovjeku koji za sebe tvrdi da je Vjerovjesnik.” Tada Ebu Sufjan odgovori: „Ja sam po srodstvu najbliži njemu.“ „Pa, kakvo je srodstvo između tebe i njega?“, upitao je on. Ebu Sufjan reče: 'On je sin moga amidže', a tada nije bilo nijednog pripadnika plemena Benu Abd El-Menafa, osim mene. Herakle je rekao: 'Približite ga do mene.' Zatim je naredio svojim prijateljima da budu za mojim leđima, kod moga

ramena. Zatim je pozvao prevodioca kojem reče: „Reci im da ću ovog ispred mene pitati o tom čovjeku - vjerovjesniku, pa ako me bude lagao, onda će njegovi drugovi reći da laže“, a Ebu Sufjan odgovori: „Tako mi Gospodara, da me nije bilo stid da moji prijatelji prenesu i pripišu meni laž, ja bih slagao na njega. “Onda se Herakle obratio prevodiocu riječima: „Upitaj ga kakvog je taj čovjek porijekla među njima?“ „Dobrog je porijekla“ – odgovori Ebu Sufjan. „Da li je neko iz njegove porodice bio vladar?“ – postavi drugo pitanje Herakl. „Nije“ – odgovori mu Ebu Sufjan. "Da li je neko među vama prije njega govorio ovo (o poslanstvu)?", upita Herakle. Ebu Sufjan reče: "Ne." „Da li ste ga smatrali lažljivcem prije nego što je počeo govoriti da je poslanik?“ „Nismo“ – odlučno odgovori Ebu Sufjan. „Da li ga više slijede ugledni, oholi i bogati, ili siromašni, nejaki i nezaštićeni?“ „Više siromašni“, odgovara Ebu Sufjan. „Povećava li se njihov broj ili se smanjuje?“ „Povećava se iz dana u dan“ – zabrinuto će Ebu Sufjan. „Ima li neko od njih da se odmetne od onoga u šta poziva Vjerovjesnik nakon što je prihvatio da ga slijedi, iz mržnje prema njemu?“ „Ne napuštaju ga“ – reče Ebu Sufjan. „Da li se borite protiv njega i kakav je ishod borbi?“ „Borimo se protiv njega i njegovih sljedbenika i nekada nas oni pobjede (aludirajući na bitku na Bedru), a nekada im mi nanesimo poraz (aludirajući na bitku na Uhudu).“ „Ima li običaj da krši obećanja i ugovore?“ „On ne krši ugovore! Još uvijek traje ugovor između nas o zabrani ratovanja, pa ne znam da ga nije za vrijeme mog odsustva prekršio.“ „Šta vam

naređuje?“ – upita Herakle. „Naređuje nam da obožavamo Allaha i da Mu ne pripisujemo druga. Naređuje nam da obavljamo namaz i dajemo zekat, naređuje nam blagost i poštovanje dogovora i emaneta“ – reče Ebu Sufjan.

Zatim se Herakle obrati prevodiocu: „Reci mu da sam ga pitao za njegovo porijeklo, a pretpostavljao sam da je ugledan u svom narodu, jer je to bio slučaj sa svim poslanicima prije njega. Pitao sam te da li je neko prije njega govorio ono što on govori. Kada si mi rekao da niko prije njega nije pozivao u ono što on poziva, jer rekao bih da ako je neko prije njega u to pozivao, onda bi se moglo reći da je samo taj govor preuzeo. Pitao sam te da li ste ga smatrali lašcem prije njegovog poslanstva, pa si mi odgovorio da je poznat po povjerljivosti i iskrenosti, a rekao bih da onaj koji ne laže ljude neće lagati ni na Gospodara. Pitao sam te da li je u njegovoj porodici bilo vladara, a ti si mi odgovorio da nije, pa smatram da, ako bi bilo u njegovoj porodici vladara, onda bih mogao reći da on želi vlast. Pitao sam te o njegovim sljedbenicima, pa si mi potvrdio da ga slijede siromašni i nezaštićeni, a to su upravo sljedbenici i prijašnjih poslanika. Zatim sam te pitao da li ga njegovi sljedbenici napuštaju iz mržnje prema njemu, pa si mi odgovorio da ga ne napuštaju, a ja ti kažem da iman ne napušta iskrena srca. Onda sam te pitao da li se broj njegovih sljedbenika povećava ili smanjuje, a ti si mi odgovorio da se svakodnevno povećava, što je slučaj i sa imanom koji se povećava u srcu vjernika sve dok se ne upotpuni. Pitao sam te da li se borite protiv njega i kakav je ishod tih bitaka, pa si mi odgovorio da se borite i da nekada

on pobjeđuje a nekada vi, što je bio slučaj sa iskušenjima prijašnjih poslanika i obično bi krajnji ishod bio u korist poslanika. Kada si mi odgovorio da ne krši ugovore i obećanja, sjetih se da ni prijašnji poslanici nikada nisu kršili svoja obećanja. Pitao sam te šta vam on naređuje, pa si mi odgovorio, da vam naređuje da obožavate Allaha i da Mu ne pripisujete druga. Naređuje vam da obavljate namaz i dajete zekat, naređuje vam blagost i poštovanje dogovora i emaneta. Sve to su opisi Vjerovjesnika , za kojega sam znao da će se pojaviti, ali nisam znao da će on biti od vas (Arapa). Ako je sve to što kažeš istina, onda se je približilo vrijeme kada će on posjedovati mjesto mojih nogu (tj. moje carstvo). Kada bih znao da mogu doći do njega, podnosio bih poteškoće putovanja samo da se sretnem s njim, a ako bih bio kod njega ja bih mu prao njegove noge.”

Onda je Herakle naredio da mu se glasno pročita pismo koje mu je uputio Resulullah, salla Allahu alejhi ve sellem, a u njemu je stajalo: „U ime Allaha Milostivog, Samilosnog, od Muhammeda Poslanika Allahova, Herakleu, vladaru Bizantije. Spas neka je na onoga koji slijedi uputu. Pozivam te pozivom Islama, prihvati Islam – bit ćeš spašen (Eslim – Teslem), prihvati Islam, Allah će ti dvostruku nagradu dati, a ako odbiješ, naslijedit ćeš grijehе svih podanika u tvom carstvu. O sljedbenici Knjige, dođite da se okupimo oko jedne riječi i nama i vama zajedničke: da se nikome osim Allahu ne klanjamo, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da jedni druge, pored Allaha, bogovima ne držimo! Pa ako oni ne pristanu, vi recite: – Budite svjedoci da smo mi muslimani!“

Kada je završeno čitanje pisma, nastala je galama i prepirka prisutnih (zbog toga što Herakle naginje ka vjerovanju Muhammeda, *salla Allahu alejhi ve sellem*). Zatim nam je naređeno da izađemo, a kada smo izašli rekao sam svojim saputnicima: „Povećala se popularnost sinu Ebu Kebša² do te mjere da ga se vladari Vizantije plaše! Bio sam još tada ubijeđen da će vjera koju propovijeda Muhammed doživjeti ekspanziju, a kasnije mi je Allah rasprostranio grudi i prihvatio sam Islam.” (Sahihul-Buhari)

Također, Allahovom Poslaniku, *salla Allahu alejhi ve sellem*, došla je kršćanska delegacija iz Nedžrana. U njoj je bilo šezdeset konjanika, među kojima i četrnaest uglednih ljudi koje su oni slušali, a njih četrnaest su opet poslušni trojici između njih, i to: El-Akibu, Sejjidu i Ebu-Harise ibn Alkame. Htjeli su da raspravljaju o slučaju Isaa, *alejhi selam*, i tvrdili su da je on Božiji sin. Ostali su čvrsti na svojoj neistini nakon što im je Poslanik, *salla Allahu alejhi ve sellem*, iznio dokaze da je Mesih (Isa, *alejhi selam*) Allahov rob i Njegov poslanik. Pitali su Poslanika, *salla Allahu alejhi ve sellem*, šta on kaže o slučaju Isaa, *alejhi*

---

² Ebu Kebše je jedan od Muhammedovih, neka je na njega Božiji mir i spas, predaka, a običaj Arapa je, da kada želiš smanjiti ugled nekoga, onda mu navedeš porijeklo pretka koji je tajnovit i nepoznat. Ibn Kutejbe, El-Hatabij i Ed-Darekutnij misle, da je to čovjek iz plemena Huza', koji se protivio Kurejšijima u obožavanju kipova a on je obožavao Eš-Ša'ra (svjetlu zvijezdu-Sirijus), pa su mu to pripisali, zbog sudjelovanja u potpunom protivljenju – Fethul-Bari.

selam. On im odgovori – On je Allahov rob, duša koju je On stvorio i riječ Njegova koju je poslao Merjemi (tj. stvorio ga je tako što je rekao “BUDI” i ono bi). Oni rekoše – Ne! On je Bog, spustio se iz svog kraljevstva, ušao u Merjemu i izašao iz nje. Mi smo vidjeli njegovu moć i odredbu. A da li si ti vidio da je neki čovjek stvoren bez oca? Tim povodom je Allah objavio ajet: “Isaov slučaj je u Allaha isti kao i slučaj Ademov: od zemlje ga je stvorio, a zatim rekao: "Budi!" – i on bî.” Tako je Allah pojasnio slučaj Isaa, alejhi selam, i početak njegovog stvaranja, a prije njega (Isaa) je stvorio i njegovu majku. Allahov Poslanik, salla Allahu alejhi ve sellem, im je naredio da na sebe prizovu prokletstvo, ako neće da mu se odazovu i slijede ga. Pozvao ih je Poslanik, salla Allahu alejhi ve sellem, da prizovu prokletstvo na sebe, svoje porodice i djecu, a zatim da zamole Allaha da spusti kaznu na one koji nisu u pravu. Allahov Poslanik, salla Allahu alejhi ve sellem, je prizvao prokletstvo na Aliju ibn Ebi Taliba, Fatimu, Hasana i Husejna, neka je Allah svima njima zadovoljan, i reče – Oni su moja porodica. Zatim se članovi nedžranske delegacije međusobno posavjetovaše da li da prihvate ovaj izazov pa se složiš da to ne učine, jer su znali da ako prizovu prokletsvo bit će uništeni, i oni, i njihova djeca, i njihove porodice. Zatim se obratiše Allahovom Poslaniku, salla Allahu alejhi ve sellem, – O Ebu Kasime (nadimak Muhammeda, salla Allahu alejhi ve sellem), ostavi nas da razmislimo o ovome, pa ćemo ti kasnije reći šta smo odlučili.” Udaljili su se od njega i osamili sa Akibom (on je bio najučeniji među njima i njemu su se

obraćali za mišljenje) pa mu rekoše – O Mesihov robe, šta misliš? On odgovori – Tako mi Boga, o skupino kršćana, vi dobro znate da je Muhammed Vjerovjesnik i Poslanik. Došao je sa istinitim detaljima o Isau, alejhi selam. Vi znate da nijedan narod nije proklinjao vjerovjesnika, a da su ostali njihovi stari i odrasli mladi! To će i vas iskorijeniti, ako to budete činili! Ako se budete suzdržali držeći se svoje vjere i ostajući pri stavu u vezi s vašim Gospodarom, ostavite ga i idite u svoj grad! Zatim su došli Allahovom Poslaniku, salla Allahu alejhi ve sellem, i rekli mu – O Ebu Kasime, zaključili smo(ili odlučili smo) da te ne proklinjemo i da te ostavimo u tvojoj vjeri, a mi se vratimo svojoj vjeri. Ali, pošalji nam jednoga od tvojih ashaba po svom izboru da nam donese presudu u vezi s imovinom oko koje se razilazimo, jer mi vas cijenimo!”

OSOBINE SLJEDBENIKA ISAA, ALEJHI SELAM

Allah je u Kur'anu opisao sljedbenike Isaa, alejhi selam, kao ljude istinske saosjećajnosti, samilosti i ljubavi prema vjeri koje su se držali. Uzvišeni je rekao:

Zatim smo, poslije njih, jednog za drugim Naše poslanike slali, dok nismo Isaa, sina Merjemina, poslali, kojem smo Indžil dali, a u srca sljedbenika njegovih smo blagost i samilost ulili, dok su monaštvo oni sami, kao novotariju, uveli – Mi im ga nismo propisali – u želji da steknu Allahovo zadovoljstvo; ali, oni o njemu ne vode brigu onako kako bi trebalo, pa ćemo one među njima koji budu ispravno vjerovali nagraditi, a mnogi od njih su nevjernici.
(Al-Hadid 27)

Također, Uzvišeni Allah ih je u Kur'anu opisao kao one koji žure sa prihvatanjem istine i žure da pomognu Isau, alejhi selam, u obavljanju njegove misije, pa je Allah naredio muslimanima da budu poput pomagača Isaa, alejhi selam, i da požure sa pomoći Poslaniku Muhammedu, salla Allahu alejhi ve sellem, i da mu pomognu u širenju njegove vjere. Poslanik, salla Allahu alejhi ve sellem, je tražio od njih da ih slijede u ovim dobrim osobinama. Rekao je Allah Uzvišeni:

O vjernici, pomozite Allahovu vjeru, kao što su učenici rekli: "Mi ćemo pomoći Allahovu vjeru!" – kad ih je Isa, sin Merjemin, upitao: "Hoćete li me pomoći Allaha radi?" I neki od sinova Israilovih su povjerovali, a drugi nisu, pa smo Mi one koji su povjerovali – protiv neprijatelja njihova

pomogli, i oni su pobijedili. (As-Saff 14)

Allah Uzvišeni ih je, također, opisao kao one koji su vjericima najbliži prijatelji od svih ostalih jer je Muhammed, salla Allahu alejhi ve sellem, došao odmah nakon njihovog poslanika, a vremenski razmak između njih dvojice nije toliko dug kao što je između Muhammeda, salla Allahu alejhi ve sellem, i Musa, alejhi selam. Ovo je upravo ono zbog čega su jevreji najljući neprijatelji muslimanima. Oni neprijateljstvo izražavaju i prema kršćanima, bez obzira što između Isaa i Musaa nije prošlo puno vremena i što je Isa jedan od potomaka Benu Israila, a šta tek reći za ogroman vremenski razmak između Musaa i Muhammeda i to što je Muhammed potomak Ibrahima, odnosno njegovog sina Ismaila, neka je na sve njih Božiji mir i spas!! Uzvišeni Allah nas je o tome obavijestio u Svom govoru:

Ti ćeš, sigurno, naći da su vjericima najljući neprijatelji jevreji i mnogobošci; i svakako ćeš naći da su vjericima najbliži prijatelji oni koji govore: "Mi smo kršćani", zato što među njima ima svećenika i monaha i što se oni ne ohole. Kada slušaju ono što se objavljuje Poslaniku, vidiš kako im liju suze iz očiju jer znaju da je to Istina, pa govore: "Gospodaru naš, mi vjerujemo, pa upiši i nas među one koji su posvjedočili.

Zašto da ne vjerujemo u Allaha i u Istinu koja nam dolazi, kada jedva čekamo da i nas Gospodar naš uvede s dobrim ljudima." I Allah će im, zbog onoga što govore, kao nagradu džennetske bašče dati, kroz koje će rijeke teći, u kojima će vječno boraviti; a to će biti nagrada za sve one koji dobra

djela čine. (Al-Maidah 82-85)

UZDIGNUĆE ISAA, ALEJHI SELAM, I NEMOGUĆNOST NJEGOVOG RASPEĆA

U proteklom periodu jevreji su uobičajili da svoje vjerovjesnike ubijaju i poriču, kako nas je o tome Uzvišeni Allah obavijestio u Svom govoru:

I Mi smo Musau Knjigu dali i poslije njega smo jednog za drugim poslanike slali, a Isau, sinu Merjeminu, očigledne dokaze dali i Džibrilom ga pomogli. I kad god vam je koji poslanik donio ono što nije godilo dušama vašim, vi ste se oholili, pa ste jedne u laž utjerivali, a druge ubijali. (Al-Bakarah 87)

Zato su pokušali da ubiju Isaa, alejhi selam, na najsvirepiji način, ali ga je Uzvišeni Allah sačuvao od njih. Muslimani vjeruju da Isa, sin Merjemin, alejhi selam, nije umro, niti je ubijen, niti je razapet, već je svojim tijelom i dušom uzdignut na nebo i da će ponovo biti spušten pred Sudnji dan, pa će u njega povjerovati sve ehlul-kitabije, kako nas je o tome obavijestio Uzvišeni Allah u Svom govoru:

Ali zato što su zavjet prekršili i što u Allahove dokaze nisu povjerovali, što su ni krive ni dužne vjerovjesnike ubijali i što su govorili: "Naša su srca okorjela" – Allah im je, zbog nevjerovanja, njihova srca zapečatio, pa ih je samo malo vjerovalo – i zbog nevjerovanja njihova i zbog iznošenja teških kleveta protiv Merjeme i zbog riječi njihovih: "Mi smo ubili Mesiha, Isaa, sina Merjemina, Allahova poslanika!" A nisu ga ni ubili ni raspeli, već im se pričinilo. Oni koji su se o njemu u mišljenju razilazili, oni su sami o

tome u sumnji bili; o tome nisu ništa pouzdano znali, samo su nagađali; a sigurno je da ga nisu ubili, već ga je Allah uzdigao Sebi. – A Allah je silan i mudar. I nema nijednog sljedbenika Knjige koji, kada bude umirao, neće u njega onako kako treba povjerovati, a na Sudnjem danu on će protiv njih svjedočiti. (An-Nisa' 155-159)

Ibn Abbas, neka je Allah zadovoljan njime, kaže: “Kada je Allah htio da uzdigne Isaa na nebo on je došao u kuću među svoje drugove, bilo je dvanaest pomagača. Izašao je među njih iz bunara u kući, a sa glave mu je kapala voda. Zatim reče – Doista među vama ima onih koji nakon što povjeruju u mene, dvanaest puta će me zanijekati. Koji od vas pristaje da mu se da moj lik, pa da bude ubijen umjesto mene, on će biti sa mnom u džennetu. Ustade jedan mladić, najmlađi među njima. Isa mu reče – Sjedi – pa ponovi pitanje, ali opet ovaj mladić ustade. Isa mu ponovo reče da sjedne i upita i treći put isto, ali ovaj mladić je ponovo ustao i rekao – Ja ću. Isa reče – On je taj. Zatim se tom mladiću dade lik Isaa, a Isa je bio uzdignut kroz prozorčić na kući prema nebu. Jevreji su došli da traže Isaa pa su uzeli ovog mladića, ubili ga, a zatim ga razapeli. Neki od njih su zanijekali Isaa dvanaest puta nakon što su u njega povjerovali pa su se razišli na tri skupine. Jedna kaže: "Bog je bio među nama koliko je htio, a zatim se popeo na nebo." To su jakubiti. Druga grupa kaže: "Među nama je bio Božiji sin koliko je htio, zatim ga je Allah uzdigao Sebi." To su nestorijanci. I treća grupa kaže: "Među nama je bio rob Allahov i Njegov poslanik, koliko je Allah htio, pa ga je Allah Sebi uzdigao." To su muslimani. Dvije nevjerničke grupe međusobno su se

potpomagale protiv muslimanske i uništile su je. Islam je bio prikriven sve dok Allah nije poslao Muhammeda, salla Allahu alejhi ve sellem. Ibn Abbas kaže da se na ovo odnose riječi Uzvišenog: **“Pa smo Mi pomogli one koji vjeruju protiv neprijatelja njihova i oni su pobijedili.”** (Ibn Kesir: “El-Bidaje ven-Nihaje”)

Uzvišeni Allah pojašnjavajući slučaj uzdignuća Isaa, alejhi selam, Sebi kaže:

I nevjernici počеше smišljati spletke, ali ih je Allah otklonio, jer On to umije najbolje. I kada Allah reče: "O Isa, dušu ću ti uzeti i k Sebi te uzdignuti i spasiću te od nevjernika i učiniću da tvoji sljedbenici budu iznad nevjernika sve do Smaka svijeta. Meni ćete se, poslije, svi povratiti i Ja ću vam o onome u čemu se niste slagali presuditi: one koji ne budu vjerovali na strašne muke ću staviti i na ovome i na onome svijetu i niko im neće moći pomoći." ... A onima koji budu vjerovali i dobra djela činili, On će njima punu nagradu dati. – Allah ne voli nasilnike. (Alu Imran 54-57)

Vjervanje u ubistvo i raspeće Isaa, alejhi selam, kao i vjervanje u iskupljenje je ono što su kršćani, jevreji, krstaši i njihovi sljedbenici ubacili u vjeru Isaa sina Merjemina. Naime, oni tvrde da je Bog dao Svog sina da bude ubijen i razapet kao iskupljenje za cijelo čovječanstvo i nema grijeha ni za koga šta god radili jer je sve grijeha na sebe preuzeo Isa. Nema sumnje da ovakva ideologija kvari ljude. Kako će funkcionirati život ljudi bez metodologije i pravca po kojem će se vladati i bez propisa i zabrana koje treba poštivati. Gdje je ova ideologija u odnosu na Božanski pristup i pravac sa kojim je islam došao,

koji pojašnjava da će svaki čovjek biti odgovoran za ono što je radio, kako nas o tome Allah obavještava u Svom govoru:

Svaki čovjek je odgovoran za ono što je radio. (Al-Muddassir 38)

Svaki čovjek će polagati račun za ono što je on uradio, a ne za ono što su drugi činili. Onaj ko čini dobro – u svoju korist to čini, a onaj ko bude činio zlo – na svoju štetu ga čini, kako nas je o tome obavijestio Allah u Svom govoru:

Onaj ko ide Pravim putem, od toga će samo on koristiti, a onaj ko luta – na svoju štetu luta, i nijedan grješnik neće tuđe grijeha nositi. A Mi nijedan narod nismo kaznili dok poslanika nismo poslali! (Al-Isra' 15)

Vjerovanje u ubistvo, raspeće i iskupljenje u okviru kršćanske religije zapravo predstavlja govor o Bogu bez znanja i potvrdu na Njega, kako nas je o tome obavijestio Allah u Svom govoru:

A teško onima koji svojim rukama pišu Knjigu, a zatim govore: "Evo, ovo je od Allaha" – da bi za to korist nezatnu izvukli. I teško njima zbog onoga što ruke njihove pišu i teško njima što na taj način zarađuju! (Al-Bakara 79)

Allah je uzeo zavjet od Benu Israila da će vjerovati u ono što je propovijedao Isa, alejhi selam, da će raditi po tome i da će vjerovati u radosnu vijest o poslanstvu Muhammeda, salla Allahu alejhi ve sellem, koji će doći nakon Isaa. Međutim, oni su sve to izmijenili, iskrivili i razišli se, a zatim se izopačili i zavjet iznevjerili. Zato ih je Allah kaznio međusobnim neprijateljstvom i mržnjom na ovom svijetu i kaznom na budućem, kako je rekao Allah Uzvišeni:

Mi smo zavjet prihvatili i od onih koji govore: "Mi smo kršćani" – ali su i oni dobar dio onoga čime su bili opominjani zaboravili, zato smo među njih neprijateljstvo i mržnju do Sudnjega dana ubacili; a Allah će ih, sigurno, obavijestiti o onome što su radili.

(Al-Maidah 14)

SILAZAK ISAA, ALEJHI SELAM

Od vjerovanja muslimana je konstatacija i nagovještaj da će Isa, alejhi selam, pred Smak svijeta biti spušten na Zemlju, kada znanja bude malo a neznanja mnogo, kada se ljudi udalje od vjere i Zemlja se ispuni nasiljem i nepravdom. Isa, alejhi selam, će izbaviti čovječanstvo iz zablude i tiranije, Zemlju će ispuniti pravdom i svjetlom i mir i spokoj će zavladati svim krajevima Zemlje. Isa, alejhi selam, će vladati i suditi po islamu svim stanovnicima Zemlje, razbit će krst, kao praktični dokaz neispravnosti vjerovanja kršćana u krst, i zaklat će svinju kao dokaz neispravnosti kršćanskog vjerovanja da je dozvoljeno jesti svinjsko meso. U to vrijeme će se uvećati beričet i imetak, a srca ljudi će se ispuniti zadovoljstvom i pobožnošću tako da ljudi neće moći naći nikoga da mu udiješe sadaku, kako to pojašnjava Allahov Poslanik Muhammed, salla Allahu alejhi ve sellem, u svom govoru: **“Tako mi Onoga u Čijoj je ruci moja duša, sigurno će se uskoro sin Merjeme spustiti među vas, zavesti pravednu vlast, te će slomiti krst, ubiti svinju, ukinuti džizju, imetka će biti u izobilju tako da ga niko neće prihvatiti, tako da će sedžda biti bolja od ovoga svijeta i svega što je na njemu.”** (Muttefekun alejh)

Sve ovo će biti uvertira u Smak svijeta nakon kojeg će ljudi iz ovosvjetske faze, koja je faza rada, preći u ahiretsku koja je faza nagrade, odnosno kazne. To je etapa vječnog života u džennetu ili džehennemu, kako bi se svakom dalo ono što je zaslužio. Srećan je onaj ko se spremao i radio za ovaj dan čineći dobra djela, kloneći se loših i slijedeći Božije poslanike. Allah Uzvišeni kaže:

A na Dan kada pozovemo sve ljude s vođom njihovim, oni kojima se knjiga njihova dâ u desnu ruku njihovu čitaće knjige svoje i neće im biti ni koliko trun jedan učinjena nepravda; onaj ko je na ovome svijetu bio slijep, biće slijep i na onom i daleko od svakoga dobra. (Al-Isra' 71-72)

ZAKLJUČAK

Isa, alejhi selam, je poslanik oko koga su se ljudi najžešće razišli. Među jevrejima ima onih koji ga psuju i grde najgorim psovkaama, opisuju ga na najružniji i najsravniji način. Među kršćanima ima onih koji pretjeruju u veličanju Isaa, alejhi selam, pripisujući mu da je božanstvo, Božiji sin ili “jedan od svete trojice”. Od Allahove neizmjerne dobrote prema ummetu islama, a tu dobrotu On daje onome kome hoće, je to što je muslimane uputio ka istini kada je slučaj Isaa, alejhi selam, u pitanju, te se zastupa stav koji predstavlja sredinu između onoga što zastupaju prethodne dvije skupine, a to je veličanje i poštivanje prema Isau i ograđivanje od onoga što govore jevreji, ali bez pretjerivanja u tom veličanju i ne na način kako to čine kršćani. Ono što islam kaže o Isau, alejhi selam, je da je on Allahov rob i Njegov poslanik, kako je to Allah objavio našem Poslaniku Muhammedu, *salla Allahu alejhi ve sellem*, u Kur'anu Časnom.

Ovo je istina kada je riječ o Isau, alejhi selam, kojeg mi kao muslimani volimo i time se približavamo Allahu. On je časni poslanik, jedan od potomaka plemenitih vjerovjesnika i poslanika. Vjerujemo da neosjećanje ljubavi prema njemu, nevjerovanje u njega i njegovu poslanicu predstavlja djelo koje izvodi iz islama, djelo kojim se poriče Kur'an i predvodnik svih poslanika Muhammed, *salla Allahu alejhi ve sellem*, što neminovno vodi ka vječnom boravku u džehennemskoj vatri.

Ovo je istina i kada se radi o Merjemi, neka je na nju Božiji mir i spas, kako to Kur'an Časni i Allahov Poslanik Muhammed, *salla Allahu alejhi ve sellem*, pojašnjavaju, a to je

da je ona časna, čedna i čista od svega lošeg i ružnog i da potiče iz časne i ugledne porodice. Ja čvrsto vjerujem da svaki korektan čovjek koji čita ono što je u Kur'anu došlo o ovom časnom poslaniku (Isau, alejhi selam) prepoznaje da je to istina koju treba slijediti. Također sam čvrsto ubijeden da ne postoji sveta knjiga ili vjera koja ovako poštuje i veliča ovu časnu porodicu i ovog poslanika kao što to čini islam, koji mu daje mjesto koje mu i pripada, a to je status Božijeg roba kojim ga je Allah počastvovao kao i ostale vjerovjesnike. Svi vjerovjesnici su se na putu ostvarivanja ovog statusa – da budu Allahovi robovi – susretali sa negiranjem i nevoljama od strane svojih naroda, pa su neki bili ubijani, neki mučeni, a neki zatvarani u zatvore. Ovo zato što su propovijedali ono što se kosi sa većinom neispravnih ideologija, načina i predmeta obožavanja, nepravednih društvenih uređenja i kontrolira većinu šejtanskih i devijantnih strasti. Nuh, alejhi selam, je 950 godina doživljavao torturu od strane svoga naroda, pa je saburao i nadao se nagradi kod Allaha na Sudnjem danu. Zatim ga je Allah spasio, a njegov nevjernički narod uništio potopom. Ibrahima, alejhi selam, je poricao njegov narod i bacio ga u vatru koju je Allah učinio hladnom i spasonosnom za njega, njegove neprijatelje je uništio, a njega pomogao. Našeg vjerovjesnika Musaa, alejhi selam, poricao je faraon i pravio mu spletke želeći da ga ubije, pa ga je Allah spasio i pomogao, a njegovog neprijatelja (faraona) i vojsku njegovu utopio. Isa, alejhi selam, je bio od onih poslanika koje su Israilićani negirali i govorili o njemu ono od čega je on čist. Optuživali su ga da je on dijete rođeno iz bluda, da je njegova majka nemoralna (bludnica), a daleko su i on i ona od toga. Sve to su činili pokušavajući da ljude

odvrate od njega tako što su namjeravali da ga ubiju pa ga je Allah spasio i uzdigao. Muhammeda, salla Allahu alejhi ve sellem, je od strane svog naroda, mnogobožaca, kršćana i jevreja preživljavao osporavanje, negiranje, utjerivan je u laž, ismijavanje, izrugivanje, pokušaj ubistva, pa je ostao čvrst i Allah ga je pomogao, uništio njegove neprijatelje i uzdigao njegovu vjeru nad ostalim vjerama, pa makar to bilo mrsko nevjernicima.

Naš vjerovjesnik Isa, alejhi selam, nije kako kršćani tvrde ni Bog, ni Božiji sin, niti jedan od “svete trojice”. Od svega toga ga je Allah očistio i učinio da nema ništa s tim. Da je to tako, Isa, alejhi selam, bi bio u stanju da ulije vjerovanje u srca svih ljudi, pa bi oni vjerovali shodno tome i sve dok to on hoće. Dakle, zašto on to ne može da ostvari!? Također, ako je on Bog, zašto onda nije u stanju da odbrani sebe i spriječi svoje ubistvo!? Da je on Božiji sin, kako onda da Bog bude zadovoljan ubistvom Svoga sina?! Neka je Allah Uzvišen i čist od svega toga!

Doista nam je Allah Uzvišeni ukazao milost darujući nam razum kojeg je učinio razlikom između nas i ostalih stvorenja. Zato, uključimo razum i razmislimo kako bismo razlučili istinu od laži i ispravno od neispravnog. Vjera svih vjerovjesnika se ne kosi sa urođenom ispravnom prirodom i zdravim razumom, a ono što se ne podudara je ubačeno u Allahovu vjeru i od pokušaja šejtanovih da ovlada Ademovim potomcima, kako bi ih skrenuo s Pravoga puta i usmjerio ka zabludi. Zato dragi čitaocē, budi od onih koji kada čitaju razmišljaju, a kada razmisle onda uporede, a kada uporede onda slijede najljepši govor, kako bi bili od onih koje je pohvalio Allah Uzvišeni u

Svom govoru:

Za one koji izbjegavaju da se kumirima klanjaju i koji se Allahu obraćaju – njima su namijenjene radosne vijesti, zato obraduj robove Moje koji Kur'an slušaju i slijede ono najljepše u njemu; njima je Allah na Pravi put ukazao i oni su pametni. (Az-Zumar 17-18)

Poziv koji upućujemo svim nemuslimanima, a naročito kršćanima i jevrejima, je iskren. Pozivamo ih da se okrenu Božijem pravcu i pristupu, pravcu kojemu je pozivao Muhammed, salla Allahu alejhi ve sellem, i oni prije njega i koji je postao moto za svoje sljedbenike nakon njega, kako kaže Uzvišeni Allah:

Reci: "O sljedbenici Knjige, dođite da se okupimo oko jedne riječi i nama i vama zajedničke: da se nikome osim Allahu ne klanjamo, da nikoga Njemu ravnim ne smatramo i da jedni druge, pored Allaha, bogovima ne držimo!" Pa ako oni ne pristanu, vi recite: "Budite svjedoci da smo mi muslimani!" (Alu Imran 64)

Kršćani i jevreji su preko svojih svetih knjiga već bili obaviješteni o dolasku i pojavi posljednjeg poslanika. Mislili su da će on biti od Benu Israila (Israilićana) i znali su da će se pojaviti u Medini i njenoj okolini. Međutim, kada se dogodilo ono što oni nisu očekivali i čemu se nisu nadali, a to je poslanstvo Muhammeda, salla Allahu alejhi ve sellem, onda su oni uznevjerovali i leđa okrenuli, a Allahu niko nije potreban. On Uzvišeni najbolje zna kome će Svoju poslanicu povjeriti. Pojašnjavajući ovo Allah Uzvišeni kaže:

A kada im Knjiga od Allaha dolazi, koja priznaje kao

istinitu Knjigu koju imaju oni – a još ranije su pomoć protiv mnogobožaca molili – i kada im dolazi ono što im je poznato, oni u to neće da vjeruju, i neka zato stigne nevjernike Allahovo prokletstvo! Jadno je to za što su se prodali: da ne vjeruju u ono što Allah objavljuje, samo iz zlobe što Allah, od dobrote Svoje, šalje Objavu onome kome On hoće od robova Svojih; i navukli su na sebe gnjev za gnjevom – a nevjernike čeka sramna patnja. (Al-Bakarah 89-90)

Misija koju muslimani nose i pokušavaju je dostaviti drugima je takva da oni žarko žele dobro drugima, bilo da se radi o ovosvjetskom dobru, budući da je interes muslimana sveukupna društvena stabilnost, kako bi se preko nje mogla dostaviti Božija poruka i Objava i raditi na ostvarivanju Božijih postulata i učenja na kojima počiva jedno uzorno društvo, ili onosvjetskom dobru zbog kojeg muslimani nastoje dostaviti drugima Božanska učenja, koja su razlog ulaska u džennet i spasa od džehennemske vatre. Motiv i inspiracija za tu misiju su Božije upute koje im to naređuju. Uzvišeni Allah je rekao:

I neka među vama bude onih koji će na dobro pozivati i tražiti da se čini dobro, a od zla odvrćati – oni će šta žele postići. (Alu imran 104)

Nadam se da će ova knjiga biti početak temeljnog istraživanja i odstranjivanja zavisnosti u razmišljanju onome ko ima čvrstu želju za spoznajom ispravnog puta. Iskreno se nadam da će svaka osoba naći istinsku sreću čije je središte vjerovanje u Allaha, kako je to Uzvišeni pojasnio u Svom govoru:

One koji vjeruju i čija se srca, kad se Allah spomene,

smiruju – a srca se doista, kad se Allah spomene, smiruju!"
(Ar-R'ad 28)

Kao musliman čvrsto vjerujem da čovjek ne može uživati u istinskoj sreći osim u okrilju uzvišene vjere, koja svakom daje pravo koje mu pripada, bilo da je riječ o međuljudskim odnosima, tjelesnim i duševnim pravima. Sve ovo sam našao u islamskoj religiji. Zabrinutost i psihološka bijeda i nesreća koju sam našao u nemuslimanskim društvima, uprkos postignutom luksuzu, razvoju i prosperitetu, su rezultat njihove udaljenosti od vjerovanja u Allaha, ispravnog vjerovanja zasnovanog na tevidu (monoteizmu), jer nevjerovanje u Allaha je izvor tuge i nesreće. Istinu je rekao Uzvišeni Allah kada kaže:

A onaj ko okrene glavu od Knjige Moje, taj će teškim životom živjeti i na Sudnjem danu ćemo ga slijepim oživiti. "Gospodaru moj" – reći će – "zašto si me slijepa oživio kada sam vid imao?" "Evo zašto" – reći će On: "Dokazi Naši su ti dolazili, ali si ih zaboravljao, pa ćeš danas ti isto tako biti zaboravljen." (Ta-Ha 124-126)

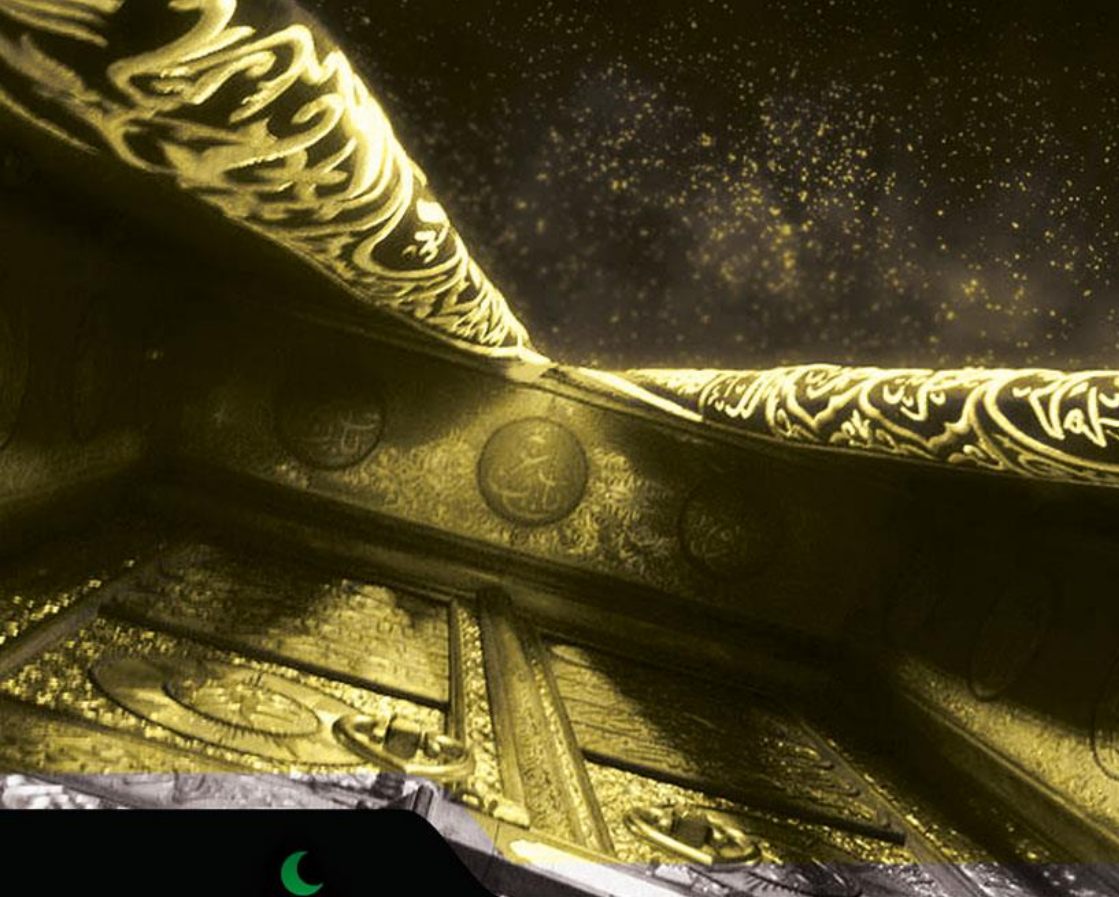
Citati iz Kur'ana Časnog jasno i nedvosmisleno ukazuju na to da je vjera kod Uzvišenog Allaha jedna i da je Allah slao vjerovjesnike da dopune jedni druge, počev od Nuha, alejhi selam, pa do Muhammeda, salla Allahu alejhi ve sellem, kako je to pojasnio Muhammed, salla Allahu alejhi ve sellem, u svom govoru: **"Primjer mene i prijašnjih poslanika poput je primjera čovjeka koji sagradi lijepu kuću, uljepša je i sredi, osim jedne cigle na jednom od njenih uglova. Ljudi stanu obilaziti tu lijepu građevinu i diviti joj se, a zatim kažu: 'Samo da si još ovdje stavio ciglu i upotpunio svoju**

građevinu!' Ja sam ta cigla.” (Sahihul-Buhari)

Naša posljednja dova je: “Hvala Allahu, Gospodaru svjetova, i neka je salevat i selam na sve Njegove poslanike.”

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM